

A vibrant scene of celebration with a crowd of people, many wearing white t-shirts, amidst a shower of red and orange confetti and streamers. The atmosphere is festive and energetic. The text is overlaid in the center in a bold, white, sans-serif font.

VAN DE GASFABRIEK NAAR DE STERREN

INDEX

VAN DE GASFABRIEK NAAR DE STERREN

COLOFON

Redactie: Rob Onderwater **Eindredactie:** Astrid en Gerard Hoek, Tim Brouwer de Koning, Herman Joustra, Xandra van de Putte
Vormgeving: Eelco Wijnands **Archivaris en statistieken:** Gerard Hoek **Medewerkers:** Tim Brouwer de Koning, Andrea Guijt, Willem Guijt, Cor Guijt, Herman Joustra, Hennie Kanbier, Henk Kasius, Ben Klaassen, Jaap Kloos, Piet van der Plas, Kees Ros en Adriaan Vooyo, Gerrit van Kruistum, Heleen van Delft **Columnisten:** Willem van Duijn, Aad van der Graaf, Hielke Biemond, Martijn van Lith, Rob Onderwater. **Krantenknipsels en informatie:** Regionaal Archief Leiden **Fotografie:** Hielco Kuipers, Nico Ouwehand, ANP, Orange-Pictures, A.T. de Winter, Frans Roomer, privé-archieven.
Drukwerk: Medialaan BV vv Katwijk Sportcomplex de Krom, de Krom 57, 2221 KK Katwijk, Tel nr: 071 4027085.

Voorwoord van de voorzitter	7
Column Rob Onderwater: En nu de rug rechten!	9

TIJDSBEELD 1939 - 1947: Ambtenaren aan basis oprichting 11

De voorzitter: Jan Tieleman	12
Gasfabriek basis van oprichting	17
Tante Mien: 'Het was echt behelpen die eerste jaren'	23
Katwijk wordt echte voetbalvereniging	26
De voorzitter: Dirk Goedhart	27
Omkleden in de paardenstal	28
Wijze mannen bepalen de opstelling	32
Katwijk's oorspronkelijke clublied	34

TIJDSBEELD 1947 - 1970: van zwart wit naar oranje zwart 35

De voorzitter: Barend Mulder	36
De 'vergeten' doelpunten van topscorer Gerard Spiering	41
De voorzitter: Leen van Duijn	42
G1JFERS + FEIT3N: Grootste overwinningen	43
Een talentvolle lichting	46
G1JFERS + FEIT3N: Meeste doelpunten in 1 wedstrijd	54

TIJDSBEELD 1970-1989: Het wordt allemaal serieuzer 55

Handtekeningactie om trainer terug te halen	57
Helden zonder Katwijkse kroon	65
CIJFERS + FEIT3N: Grootste nederlagen	67
Triest einde aan de opmars	71
Column: Sterren van Katwijk vallen nooit	77
De voorzitter: Gerrit de Best	79
De Punch nog steeds smoorverliefd op zijn clubje	80
Column: Respect	85
'Op zaterdag wist ik al dat we gingen winnen'	87
Column: Vallende sterren	92

TIJDSBEELD 1989-2000: De gouden jaren 93

Een debut om nooit meer te vergeten	97
Column: 'Kom op, de Ridderrrrr'	99
Voetbal verdeelt het dorp in twee kampen	103
Het grote succes van de familiedagen	111
De onverzettelijke wil om te scoren	116
CIJFERS + FEIT3N: De 160 van Hans Zwaan	121
Arie Legendijk: 'Gooide jij nou net de hoorn erop?'	124
CIJFERS + FEIT3N: De Topscorers in één seizoen	128
De beste wedstrijd die Katwijk ooit speelde	130
CIJFERS + FEIT3N: Meeste competitiedoelpunten	138
Treurnis om de gemiste ster	144
Bestuur trekt het eerste vrouwenelftal uit competitie	147
De moeder aller rellen	148

TIJDSBEELD 2000-HEDEN: Tussen vreugde en verdriet 149

De voorzitter: Jaap van der Bent	150
'Maar het was niet alleen rozengeur en maneschijn'	153
De voorzitter: Ton Berkheij	157
CIJFERS + FEIT3N: Meeste officiële wedstrijden	158
Het verdriet van Danny Guijt	160
'Voor ons is een middagje voetbal echt een uitje'	164
Een ware Houdini-act	167
Nooit vergeten wat er is neergezet	173
De voorzitter: Willem Guijt	189
Hoofdsponsor wil verloren terrein terugwinnen	191
CIJFERS + FEIT3N: Eindstanden vanaf seizoen '39/'40	193

Voorwoord van de voorzitter '75 jaar verhalen, passie en mensen'

'MENSEN HEBBEN DEZE CLUB GROOT GEMAAKT'

vv Katwijk is driekwart eeuw oud en nog steeds springlevend! Ik merk het aan alles: aan de drukte op sportpark de Krom, aan het programma voor het jubileum, dat klinkt als een klok en aan het jubileumboek dat nu voor u ligt. 75 jaar is voor een voetbalvereniging niet heel oud, maar wel zo oud dat de mensen die het prille begin van de club uit de eerste hand kunnen (na)vertellen zeldzaam worden. Maar ze zijn gevonden, de herinneringen zijn opgehaald en de foto's zijn weer uit de oude doos gehaald.

'Van de gasfabriek naar de sterren' is de titel van dit prachtige boek. Een boek met feiten, cijfers en weetjes over de club. En een boek over de zoektocht naar een passende plek om te voetballen. Maar vooral een boek met veel foto's, verhalen én mensen. Want het zijn mensen, die de club door de jaren heen groot hebben gemaakt. Mensen hebben er voor gezorgd dat sfeer, gezelligheid en familiegevoel 'vanzelfsprekendheden' zijn binnen onze vereniging. En mensen hebben het voor elkaar gekregen om unieke sportieve successen te boeken.

Het mooie en bijzondere van Katwijk is dat gezelligheid en sportieve successen elkaar 'op een of andere manier' gevonden hebben. Het is niet óf gezellig óf sportief succesvol: het is en/en. Ik hoop, dat het jubileumboek een tipje van de sluier zal oplichten over het 'mysterie' van de gezellige volksclub en de vier sterren. Of eigenlijk ook liever niet. Laat het maar een mysterie blijven. Veel leesplezier!

< Willem Guijt oud-speler en
voorzitter van vv Katwijk:
"Sfeer, gezelligheid en
familiegevoel zijn
vanzelfsprekendheden
binnen onze vereniging."

Willem Guijt
voorzitter vv Katwijk

Column Rob Onderwater, hoofdredacteur van de jubileumuitgave

EN NU DE RUG RECHTEN!

In dit boek valt nogal eens het woord ster. De auteurs zijn er vol van. En terecht, de palmares van deze club is immers indrukwekkend. Het valt niet mee dat er het afgelopen seizoen volkomen onverwacht een verbleekte ster is bijgekomen.

De redactieleden hebben elkaar afgelopen maanden meerdere keren vertwijfeld aangekeken. “Moeten we überhaupt een boek uitbrengen?” “Is het niet beter om het om de uitgave een later tijdstip uit te brengen?” waren de vragen die we onszelf stelden. Want wie heeft er nog zin om de geschiedenis te laten herleven, terwijl het heden zo treurig stemt?

De weg naar het jubileumboek was bezaaid met angels en voetklemmen. De hoop dat Katwijk 1 zich wel zou redden in de Topklasse vervloog. Tot overmaat van ramp bleef een bestuurlijke crisis de club niet bespaard. De voorzitter en bestuurslid faciliteiten stappen in oktober op.

De gebeurtenissen vormden echter geen enkele barrière voor de uitgave van het boek. Vol enthousiasme en overgave heeft een team van journalisten, bestuursleden en clubkenners zich de afgelopen maanden gestort op de geschiedenis van de vv Katwijk. Die is best bijzonder. Het is het verhaal van een ‘simpele’ arbeidersclub die uitgroeide tot een landelijke topper.

< Beeld na de verloren 'kampioens'wedstrijd tegen Spakenburg. Na de teleurstelling volgde een week later alsnog een verdiend kampioenschap in de Topklasse. Pieken worden alleen maar mooier na diepe dalen.

Ik heb als verslaggever van het Leidsch Dagblad het voorrecht gehad de vv Katwijk een aantal seizoenen te volgen. Ik had de mooiste baan ter wereld. Het beste amateurvoetbal van Nederland zien en daar nog een stukkie over mogen schrijven.

Zonder anderen tekort te doen, gaan de credits voor de successen naar Arie Lagendijk. Door zijn komst vielen alle puzzelstukjes in elkaar. Ik heb nog nooit meegemaakt dat de uitslag van wedstrijden al bij voorbaat vaststond, maar bij de vv Katwijk gebeurde het. De meest bizarre wedstrijd die ik ooit heb gezien was Katwijk-Holland. De volgepakte tribunes, de passie, de doelpunten, het voetbal. Geniet in het boek van een prachtig opgeschreven verhaal van Ben Klaassen, die ook de rijke geschiedenis van de derby met Quick Boys laat herleven.

Nog knapper is om al die jaren het niveau te behouden en in 2013 wéér te pieken. Om dan na een desastreus jaar in de Hoofdklasse terecht te komen, valt niet mee. Voor niemand. Het voelt goed te horen dat de club het er niet bij laat zitten. Het verloren terrein moet zo snel mogelijk herwonnen worden, zo meldt de hoofdsponsor Diek Parlevliet strijdvaardig in het boek.

Ik had niet anders verwacht. Nu is het de tijd om na een jaar van tegenslagen de rug te rechten en de club terug te brengen naar het hoogste niveau.

Forza Katwijk!

TIJDSBEELD 1939-1947

AMBTENAREN AAN BASIS OPRICHTING

De volksclub Katwijk is eigenlijk voortgekomen uit een ambtenarenvereniging. Daar hoort een kanttekening bij. De ambtenaren waren in feite arbeiders. Ze werkten bij de gasfabriek, toentertijd eigendom van de gemeente.

De Ambtenaren Sport Vereeniging werd in 1939 opgericht. De bestuurders van het eerste uur, Schrama, Kleinhout, Van Vliet en Mulder, zijn werknemers van de gasfabriek. De clubkleuren worden zwartwit, maar na de oorlogsjaren – in 1947 - gaat de ASV verder als voetbalvereniging Katwijk en keert het nu zo vertrouwde oranje zwart terug.

Gevoetbald wordt er bij het Waterloopje. Het stelt allemaal nog niet zo veel voor. Er was geen kantine en sportief was Katwijk nog geen hoogvlieger.

secretaris Tieleman, s met pensioen gaat

secretaris Tie-
gaat hij, zoals
eind van die

lissant op het
geboren, was
neente-admini-

r die richting
de Melissantse
erwijzer te la-
normaalschool

zer geworden?
gemeente-ad-
rie van Melis-
wel een hele
lag toen nog
lessen in Rot-
at kostte je bij

ijk gegaan ?

In Katwijk

ls tijdelijk ad-
gegonnen. Op 1
vast. Dat was
and naar Kat-

en wonen".
secretaris van

Intermezzo

n 1946, een vrij
gemeester was
est en nu trok
gewoon geen af-
ke kleur stond
erkte sterk de-
niets doen ach-
n burgemeester
rking niet be-
den ze in Kat-
jk terugkomen.
eel plezier ge-
u ultiemen".

n burgemeester
n burgemeester

eens over ge-
een kleine ge-
financieel een
zek bleef dat
wens het secre-
etarij is ambte-
et als

Specialist

Hoe is dat in Katwijk ?

„We hebben hier nog niet zo te klagen, dac ik, hoewel over sommige zaken te breedvoer wordt gediscussieerd. Ik heb altijd gepleit vo specialisatie. Laat de specialisten, de mense die in één of andere materie thuis zijn, t woord voeren. Er wordt nog te vaak door iede een gepraat over zaken, waarvan de meest geen verstand hebben”.

Kunt u in het kort de taak van de secreta omschrijven ?

„Hij moet de vergaderingen voorbereiden, l ten op de toezending en de vlotte afwerking v de stukken; verder het werk stimuleren, ak veren, coördineren.”.

Het moeilijkste d

Wat vindt u het moeilijkst ?

„Het personeelsbleid; het is bijzonder moeil in de lagere rangen mensen te krijgen en in hogere, zonder onrechtvaardig te zijn, de t kwaamsten op de juiste plaatsen in te zett Hier moet je wel zeer gewetensvol te we gaan. Dat steeds sterker selecteren kan v eens pijnlijk zijn”.

Als u nog eens mocht beginnen, zou u d weer gemeente-administratie kiezen ?

Recht

„Stellig weer, maar dan zou ik eerst recht willen studeren. Ik heb altijd veel belangst ling voor staatsrecht gehad. Ook voor politie maar niet voor de partijen. Het interesseert i niet of Jansen of Pieterse gekozen wordt; als

DE VOORZITTER: 1939-1946

JAN TIELEMAN

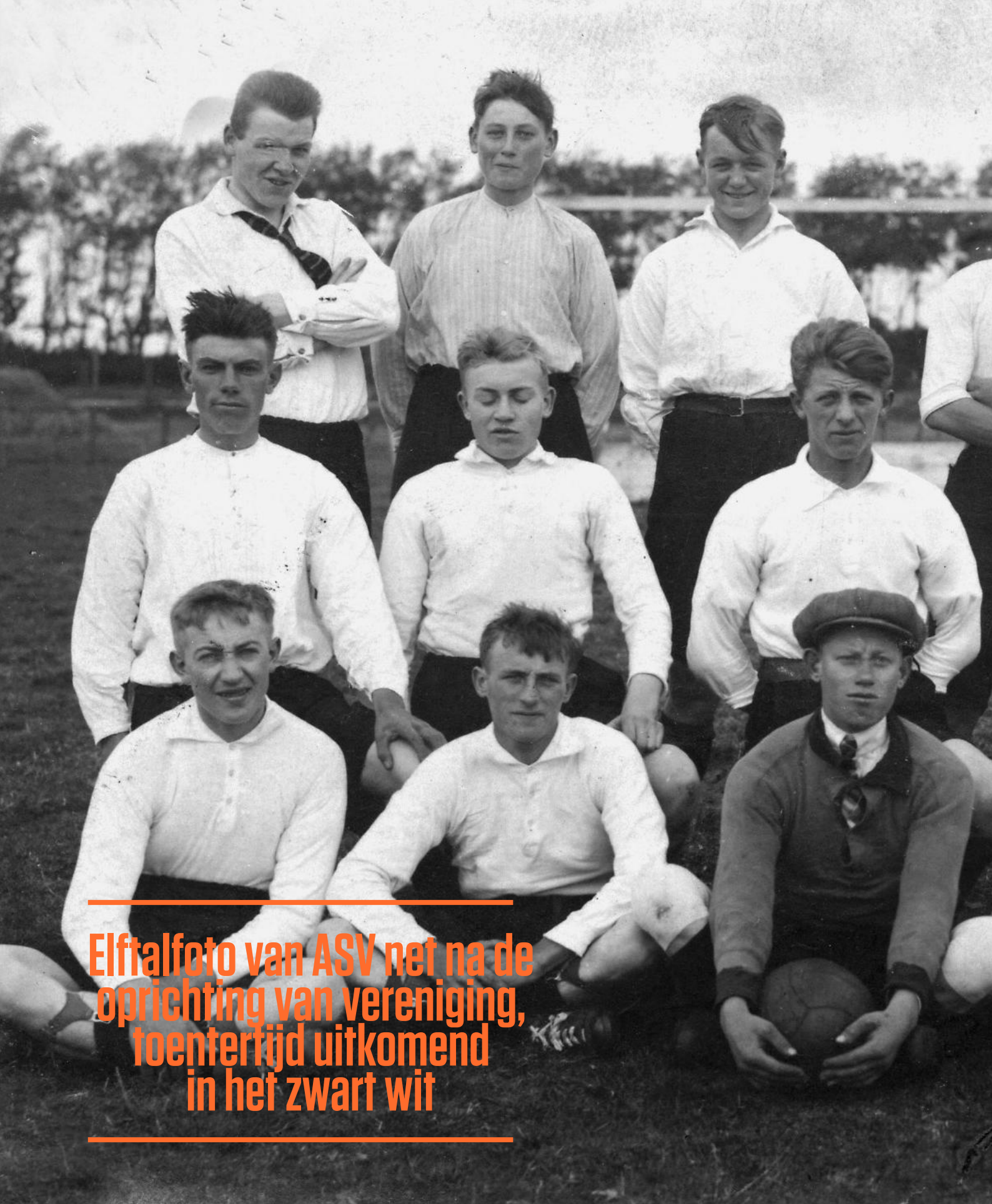
MANUS VAN ALLES

Jan Tieleman was gemeentesecretaris van de gemeente Katwijk. Hij had vanuit zijn functie een link naar de A.S.V. (Ambtenaren Sport Vereniging).

De gemeentesecretaris was destijds een bindende factor in de samenleving. Niet alleen was Tieleman voorzitter van de A.S.V., maar had hij ook een belangrijke functie binnen het bestuur van de plaatselijke vvV, zo blijkt uit het archief van de Nieuwe Leidsche Courant, die destijds veel werd gelezen.

Tieleman is afkomstig uit Melissant en was eerst onderwijzer. Hij kwam eerst als 'gewoon' ambtenaar bij de gemeente Katwijk. Op 65-jarige leeftijd nam hij afscheid als gemeentesecretaris.

Elftalfoto van ASV net na de oprichting van vereniging, toentertijd uitkomend in het zwart wit

Gemeenteambtenaren leggen fundament vv Katwijk

GASFABRIEK BASIS VAN OPRICHTING

Terwijl in Europa de Tweede Wereldoorlog op uitbarsten staat, richten op 17 februari 1939 ambtenaren van de gemeente, werkzaam op de gasfabriek, een eigen sportvereniging op. Een vereniging zonder ambities, maar met recreatie en sportiviteit als voornaamste missie.

De sportieve gemeenteambtenaren, maar later bekend als ASV, werd opgericht in 1939 door de leden van de lokale politiemacht, maar kende een grote basis onder de werknemers van de lokale gasfabriek. De eerste bestuursleden werden gevonden op het secretariaat van de gemeente. Voorzitter Tieleman was gemeentesecretaris en in die hoedanigheid ook directeur van de gasfabriek. Een fabriek overigens, die – en dat kan geen toeval zijn – het 40-jarig jubileum in februari van 1939 vierde.

De voetballers van de ‘Ambtenaren Sportvereniging’ speelden aanvankelijk slechts vriendschappelijke duels en later in de marge van de Leidse Voetbalbond. Ingedeeld door de elftalcommissie trad het eerste team aan in competities met reserve-elftallen van regioclubs. In 1941 bijvoorbeeld eindigde de ambtenarenclub als derde, achter Noordwijk 4 en 5, maar voor Rijnsburgse Boys 3 en Quick Boys 4.

< Vrijwilligers van de vereniging bezig met het opknappen van het veld aan de Nieuwe Duinweg. Op de achtergrond siert de Joannes de Doperkerk in Katwijk aan den Rijn.

Tijdens de oorlogsjaren blijft dat zo. De competities werden maar moeizaam uitgespeeld, weliswaar werd in 1942 nog het kampioenschap gevierd, maar steeds meer moet de elftalcommissie leden missen die te werk worden gesteld of moeten onderduiken. Uiteindelijk keren drie leden na de oorlog ook niet terug. De leden Huisman, Tjebbes en Kapteijn overlijden in de Duitse concentratiekampen.

Een nieuw begin

ASV speelde aanvankelijk in witte shirts met zwarte broek, de gemeentelijke kleuren oranjezwart waren vergeven aan een andere lokale club: vv Katwijk. De originele voetbalvereniging Katwijk kende haar roots in 'Het Jeugdhuis' van het CJV. Opgericht in 1932 door dominee Lamboer in een tijd waarin zaterdagvoetbal ook in de gemeente Katwijk nog geen gemeengoed was. De vv Katwijk zou in uiteindelijk in 1941 haar einde vinden. Bij de organisatie van de 'Ronde van Katwijk' – ooit gestart op initiatief van vv Katwijk - nam een overambiteus bestuurslid te grote financiële risico's, die de club uiteindelijk de kop kostte.

Veel leden vertrokken naar ASV, dat in 1941 de naam van Ambtenaren, naar Algemene sportvereniging wijzigde en ook normale burgers als lid accepteerde. Na de oorlog staken de leden de koppen bij elkaar en werden in de Casa Cara heuse fusiebesprekingen gestart. Onder leiding van meester Goedhart, later (ere-)voorzitter, werd besloten dat de club voortaan de naam 'voetbalvereniging Katwijk' zou gaan dragen en wijzigden de clubkleuren naar die van het oude vv Katwijk: oranjezwart.

Met de oorlog achter zich nam de fusieclub een nieuw sportterrein in gebruik aan de Nieuwe Duinweg, waar het een jaar later voor het eerst over stenen kleedkamers beschikt. Bovendien treedt de club voor het eerst aan onder de vlag van de KNVB. In de vierde klasse zet vv Katwijk dan de eerste stappen naar grote successen, 45 jaar later.

> *Elftalfoto na de Tweede Wereldoorlog op de Nieuwe Duinweg. Op de foto zien we een opstelling naar het klassieke stopperspilsysteem.*

ASV - RCL III 2-11-1940 Leidsch Dagblad

A.S.V. - R.C.L. III 6-3

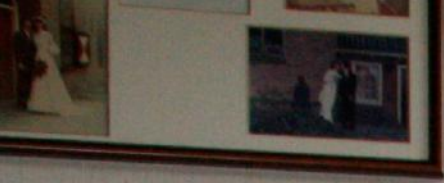
A.S.V trapt af, R.C.L. nam evenwel den bal over en forceerde een corner. De bal werd goed voor het doel geplaatst en in de doelworsteling die ontstond, werd door A.S.V. zelf ingeschoten.

Na een overwicht der gasten, geraakte A.S.V. hoe langer hoe beter op dreef. Spoedig werd door Hamerslag gelijk gemaakt en bij den rust was de stand reeds 4-1. Na de hervatting was het spoedig 4-2 doch A.S.V. herstelde zich en wist zijn voorsprong te behouden. Het einde kwam met 6-3 voor de thuisclub.

**Na-oorlogse elftalfoto van
de junioren in de begin-
jaren van de vereniging**

Tante Mien stond naast de geboortewieg van vv Katwijk

‘HET WAS ECHT BEHELPEM DIE EERSTE JAREN’

Zij is intussen 85 jaar oud, maar de herinneringen aan de eerste twee decennia uit het bestaan van vv Katwijk staan nog altijd in haar geheugen gegrift. Als dochter van Leen Schrama, mede-oprichter en vervolgens 25 jaar lang secretaris van de vereniging, maakte zij als kind en later (jong) volwassene de jaren kort na de oprichting van dichtbij mee. In huize Schrama was voetbal doorgaans hét onderwerp van gesprek.

“Mijn vader was als stoker werkzaam op de Katwijkse gasfabriek. In 1939 achtte hij en een aantal medestanders de tijd rijp voor een nieuwe Katwijkse voetbalvereniging. Die was oorspronkelijk alleen bestemd voor personen die in dienst waren bij de gemeente Katwijk. Op 17 februari 1939 zag A.S.V. het levenslicht. De Ambtenaren Sport Vereeniging werd onder een ongunstig gesternte geboren. De Tweede Wereldoorlog stond op het punt van beginnen en in samenhang met de moeilijke economische tijd was het al direct behelpen geblazen. Ik weet nog dat de eerste wedstrijden achter de Heerenschool, de tegenwoordige Wilbert, werden gespeeld.”

< Tante Mien aan de koffietafel thuis met oude plakboeken van kranten en clubbladen van de eerste jaren van de vereniging. Ze volgt Katwijk nog altijd. Zaterdagmiddag luistert ze dan ook trouw naar de radio.

“Tijdens de oorlog kwamen diverse leden in Duitsland terecht als gevangene of als tewerkgestelde. Het toch al krappe ledenbestand werd zodanig uitgedund dat spelen zo goed als onmogelijk werd. Na de oorlog werd de naam gewijzigd in vv Katwijk en kon iedere Katwijker lid worden van de club. Zo werd de club nieuw leven ingeblazen. vv Katwijk kwam terecht op een terrein aan de Duinweg achter het huidige gemeentehuis. Een oude paardenstal en een door de Duitsers gebruikte bunker waren toen de opstallen die als kleedkamer dienden”, vertelt Mien Salman een kleine zeventig jaar na dato.

Klapluik

De geboren Katwijkse, haar wieg stond in de Stationsstraat, verhuisde met haar vader en moeder en broertje Jan begin jaren dertig van de vorige eeuw naar de Secretaris Varkevisserstraat. Legendarisch waren daar, in die beginjaren van de vereniging, de wekelijkse vergaderingen van de elftalcommissie. Een commissie bestaande uit doorgaans vier leden die wekelijks op huisnummer 337 bij elkaar kwamen om daar de diverse opstellingen te maken voor de komende zaterdag. Een taak die, bij elke vereniging in die jaren geheel buiten de trainer om werd geregeld.

“Ja, dat vond ik altijd wel gezellig. Het gaf een beetje afleiding in die tijd. Een man of vier die in de huiskamer steeds weer heel wat af discussieerden voordat de opstellingen op papier stonden. Mijn moeder was trouwens ook bij de vereniging betrokken. Zij verkocht in de omgebouwde paardenstal aan de Duinweg cider en koek op zaterdagmiddag. Die artikelen stonden op een tafel opgesteld. Later gebeurde dat aan de Piet Heinlaan vanuit een houten keetje via een klapluik. Dat verkooppunt ging in de rust trouwens op slot, want dan moest mijn moeder de spelers van thee te voorzien.” “Verder had je daar vier houten kleedkamers met alleen koud water. Gewoon met een paar kranen en wasbakken om het ergste vuil af te spoelen. Dat heeft dacht ik tot 1965 geduurd. Dat kun je je nu toch niet meer voorstellen. Daarnaast was er nog het gebouw in de Elleboogsteeg waar het bestuur vergaderde en waar er voor de jeugd spelletjesmiddagen werden georganiseerd. Net als op het veld hielp ik mijn moeder daar als er wekelijks moest worden schoongemaakt. Dat zijn dingen die je nooit meer vergeet. Mijn broer Jan had niets met voetbal. Hij kende het voetbalveld alleen van naam.”

Fantastisch

Voordat Mien Schrama eind 1953 na haar huwelijk met Jan Salman naar Noordwijk Binnen verhuisde, waar zij nog altijd woont, was zijzelf als handbalster zo'n vier jaar actief bij handbalvereniging Katwijk. "Die vereniging stond los van de voetbalclub, maar we speelden wel aan de Duinweg op het zelfde terrein en eveneens in het oranje zwart. Nee, van damesvoetbal was in die tijd nog geen sprake. Dat kwam pas veel later. Ik bewaar goede herinneringen aan die begintijd, hoewel het wel een periode was waarin het aan van alles ontbrak. De saamhorigheid was echter groot en zo kwam je er met elkaar doorheen. Ik herinner me voorzitter Goedhart nog goed. Hij was schoolhoofd en iemand waar je echt tegenop keek. Verder had je als bestuursleden de gebroeders De Best, aannemers van professie, Piet Gillebaart, de latere secretaris en Piet van Diggele die net als mijn vader ook op de gasfabriek werkte. En natuurlijk Barend Mulder, Barendje Donderkop genoemd, die als jeugdleider zijn hele ziel en zaligheid in de club legde. Wat me ook is bijgebleven is de tweeling Van Vliet die als links- en rechtsbenige voetballers ieder over één voetbalschoen beschikten. Geld voor twee paar schoenen was er thuis niet, dus dat werd op die manier opgelost. Tijdens een wedstrijd droegen ze aan hun andere been ieder een gewone schoen. Zo ging dat in die jaren. Je kunt het je allemaal niet meer voorstellen als je naar de huidige accommodatie kijkt en hoe fantastisch iedereen er nu bijloopt."

Supporter

"Mijn vader heeft bijna zijn hele leven in Katwijk aan Zee gewoond en gewerkt. Hoewel hij van huis uit katholiek was en dat ook zijn hele leven heeft gepraktiseerd, vormde dat nooit een probleem. Niet voor hem en niet voor de leden van vv Katwijk die natuurlijk bijna allemaal protestants christelijk waren. Dat speelde op en rond het voetbalveld geen enkele rol. Pastoor Buis die hem ooit aansprak op het feit dat hij als katholiek secretaris van een protestants christelijke voetbalclub was, kreeg van hem te horen, dat hij dat heel goed wist en dat het ook zijn zaak was om uit te maken of zoiets wel kon. Een duidelijk standpunt, zeker in die tijd. Ja, het voetbalvirus heb ik van mijn vader geërfd. waarbij ik altijd vurig hoop dat Katwijk wint. Eigenlijk ben ik al 75 jaar supporter nu ik me dat zo hoor zeggen."

KATWIJK WORDT EEN ECHE VOETBALVERENIGING

De periode na de Tweede Wereldoorlog wordt algemeen gezien als de periode van wederopbouw. De periode 1947 – 1970 is ook voor de vv Katwijk een periode van opbouw en groei. De vereniging ontwikkelt zich tot een echte club en timmert sportief, bestuurlijk en op het gebied van accommodatie aan de weg.

Sportief gezien is in 1947 de stap naar de Leidse Voetbal Bond een belangrijke. Daarna speelt de club altijd op het niveau van de vierde klasse (let wel: de tweede klasse was destijds het hoogste niveau). Op 25 juni 1957 (toevallig de geboortedag van de huidige voorzitter) wordt het nog even spannend wanneer er een beslissingswedstrijd moet worden gespeeld om behoud van het KNVB-schap.

De beslissingswedstrijd moet worden gespeeld omdat in de reguliere competitie tegenstander Bodegraven een speler heeft opgesteld die niet op het spelersformulier stond vermeld. De voetballer speelde met een gebroken arm. Niet werken en ziektewet betekent

eigenlijk ook niet voetballen. Om de baas te misleiden werd besloten de speler niet op het wedstrijdformulier te vermelden en dus onder een andere naam te laten spelen. Wie anders dan secretaris Leen Schrama kreeg hier lucht van, onderzocht alles tot op de bodem uit en tekende protest aan. Resultaat: een beslissingswedstrijd op het terrein van RCL met een eindstand van 1-1. De noodzakelijke verlenging bestaat uit 4 x 7.5 minuten. In de 4e verlenging scoort Wim Freke (1938) de 2-1 en is Katwijk behouden voor de 4e klasse.

Rond 1970 komen voor het eerst professioneel opgeleide trainers in dienst en wordt er structureel getraind. De elftalcommissie (destijds verantwoordelijk voor de samenstelling van de selectie en de wekelijkse opstelling) verdwijnt dan van het toneel. Mensen als Piet Gillebaart, Hans Freke en Bas Hoek, speelden een prominente rol in de elftalcommissie. De absolute ‘baas’ is echter secretaris Leen Schrama, de spil in de vereniging in opbouw en de man die ‘alles’ weet en regelt.

DE VOORZITTER: 1946-1948, 1950-1957
DIRK GOEDHART

WAS EN BLEEF EEN ‘MENEER’

Dirk Goedhart was hoofd van de School met de Bijbel op de Voorstraat en later hoofd van de Groen van Prinstererschool aan de Piet Heinlaan. Hij was een bekende Katwijker die in allerlei organisaties zat. Wel het prototype van een regent, maar desalniettemin aardig en slagvaardig.

In de voetbalwereld wordt iedereen getutoyeerd en bij de voornaam aangesproken. Goedhart moest daar niets van hebben. Hij was en bleef “Meneer Goedhart”.

Tot de eeuwwisseling was de KNVB zo georganiseerd, dat er in de diverse regio van ons land allerlei “onderbonden” waren. Zo was er ook de LVB, dat stond voor Leidse Voetbal Bond. Goedhart zat ook jarenlang in het bestuur van de LVB als penningmeester. Bij zijn afscheid van die LVB vroeg de toenmalige voorzitter (Ad Dusée) hem wat eigenlijk zijn voornaam was, want ook daar was hij “Meneer Goedhart” gebleven.

OMKLEDEN IN DE PAARDENSTAL

Op het gebied van de accommodatie is er eerst in 1946 de verhuizing naar de Nieuwe Duinweg. In 1956 verhuist Quick Boys naar het moderne sportpark Nieuw Zuid en de vv Katwijk schuift door naar de Piet Heinlaan. Op de Nieuwe Duinweg (nabij Waterlooopje

en de huidige wijk Koestal) beschikt de vereniging over twee voetbalvelden en een handbalveld voor de dames. Omkleden kan in de stenen paardenstal die de Duitsers na de oorlog hebben achtergelaten. Vlak bij de velden is er een ruime houten keet met zowaar een uitgifte luikje.

Sportcomplex aan
de Piet Heinlaan

Op de Piet Heinlaan is er sprake van enige luxe. Twee velden, twee houten kleedkamers met zitbanken, haken voor de kleding en zinken bakken met koperen kranen om in ieder geval de voeten te kunnen wassen. Natuurlijk ook het uitgifte luikje van mevrouw Schrama met de verkoop van marsen, roze koeken en de onvergetelijke flesjes Polar in de kleuren rood en bruin. Overigens is het luikje in de rust gesloten; vrijwilligster mevrouw Schrama moest dan namelijk de thee inschenken voor de thuisspelende elftallen.

In 1965 volgt de verhuizing naar de Helmbergerweg. Hoewel de Helmbergerweg was bedoeld als een tijdelijke accommodatie 'voor de duur van 5 jaar' (het zijn er uiteindelijk meer dan 20 geworden), is er vanaf dat moment voor het eerst sprake

van een echte accommodatie. Meerdere velden, douches in de kleedkamers, een bestuurskamer een secretariaatsruimte en een echte kantine. In de beginperiode wordt er vreemd genoeg nog geen bier geschonken in de kantine. Snel is een nieuwe traditie geboren, het 'opsteken' na het spelen van een uitwedstrijd.

De stijging van de welvaart, meerdere velden en betere accommodaties leiden ook tot een groei in het aantal leden. Bestuurlijk is er ook sprake van een ontwikkeling. De vereniging verandert van een organisatie van pioniers naar een voetbalvereniging met commissies voor clubblad, terrein, kantine en ontspanning. Commissies die verantwoordelijk zijn voor het reilen en zeilen binnen de club.

**Elftalfoto Katwijk
in klassieke opstelling
met 5 aanvallers**

Bij verre uitwedstrijden nemen spelers plaats in een gesloten vrachtwagen

COMMISSIE VAN WIJZE MANNEN BEPAALT DE OPSTELLING

Het is in de huidige tijd nauwelijks voor te stellen; een commissie van wijze mannen die verantwoordelijk is voor de samenstelling van de selectie en de wekelijkse opstelling. Voor Hans Freke (1933), voormalig rechtsback van Katwijk 1 en enkele jaren lid van de elftalcommissie is het allemaal niet zo bijzonder. “Het was allemaal vrij eenvoudig. Het groepje goede voetballers was gewoon niet zo groot bij de vv Katwijk dus veel keuze was er niet. Je had het 1e en het 2e want naar het 3e en 4e werd gewoon niet gekeken.” Freke legt uit hoe de week er van de elftalcommissie uitzag.

Zaterdag

De leden van de commissie bezoeken de wedstrijden van 1 en 2 om een goede indruk te krijgen van de spelers en het wedstrijdverloop.

Maandag

Klokslag 20.00 uur verzamelen in huize Schrama in de Varkevisserstraat (later huize Gillebaart in de Seinpostdwardsstraat). Mevrouw Schrama schenkt het eerste bakje koffie in en zoekt discreet een plekje op in de keuken. Een elftal opstellen is nu eenmaal mannenwerk.

Leen Schrama heeft de leiding, dat is voor iedereen duidelijk en wel zo makkelijk. Is de linksbuiten van 1 geblesseerd dan wordt deze vervangen door de linksbuiten van het 2e elftal; zo simpel is dat. Voor de rest verandert er tijdens de competitie niet heel veel. Selectie = Selectie. Net als bij de wedstrijden overigens; gewisseld wordt er alleen als er een blessure valt. En die kwamen vroeger nu eenmaal niet heel veel voor.

Mevrouw Schrama schenkt het 2e bakje in en de kaarten worden geschreven. Oranje kaartjes voor de basisspelers en gele kaartjes voor de reserves.

Dinsdag

De kaartjes worden op de fiets rondgebracht. Iedereen weet waar men aan toe is.

Zaterdag

Bij uitwedstrijden verzamelen bij Duinoord. Voor de verre uitwedstrijden werd rond 1955 gebruik gemaakt van de dichte vrachtwagen van expeditie bedrijf van Schie. In het donker zitten, stevig vasthouden en vooral stil zijn. Personen vervoeren in een vrachtwagen mocht toen ook al niet.

De leden van de elftalcommissie hebben zich verdeeld over 1 en 2 en gaan mee als wedstrijdbegeleiders. De vergadering van maandag staat alweer gepland. Nu nog winnen.

De elftalcommissie heeft tot ongeveer 1970 zo gefunctioneerd. Vanaf 1965 komen de eerste trainers in dienst. Het bij elkaar komen om wat te koppen, te trappen of een partijtje te spelen wordt vervangen door het regelmatig trainen onder deskundige leiding van een oefenmeester. Stap voor stap krijgen de trainers ook invloed op de selectie en uiteindelijk mogen de trainers ook de opstelling maken.

Katwijk's oorspronkelijke clublied

(Wijze: Geef mij een sigarenbandje)

Als in het naderend seizoen
de tijd is van de voetbalschoen
gaat zich Katwijk's Elftal voorbereiden
langs de lijn is nog stee
al voetbal je zelf niet mee
Je blijft toch lid al gaan je haren grijzen
Katwijk's voeбал is zeer fit
't is een club waar pit in zit
En de geest is kerngezond
pak maar aan hoor jongens
neemt hem op je schoen.
Katwijk wordt weer kampioen.

Katwijk's voetbal mag er wezen
schie de ballen maar in het net.
Katwijk's voetbal mag er wezen
heeft reeds menig punt gezet.
Katwijk's voetbal mag er wezen
los maar kogels niet gefaald
dan heeft Katwijk niets te vrezen.
't Kampioenschap wordt behaald!

TIJDSBEELD 1947-1970

VAN ZWART WIT NAAR ORANJE ZWART

De club komt in beweging. Waar in eerste instantie trainingen niet veel voorstellen, er was niet eens een oefenmeester, pakt de club het serieus aan.

Er worden trainers aangesteld, selectie-elftallen gaan serieus strijden om het kampioenschap. Niet de elftalcommissie maar de trainer gaat de opstelling bepalen. De club organiseert zich, speelt op een betere accommodatie aan de Piet Heinlaan en vanaf 1965 aan de Helmbergweg, al leidt dat niet direct tot een prestatieve opmars. Die zou pas later komen.

DE VOORZITTER: 1948-1950

BAREND MULDER

KORT, MAAR KRACHTIG

Heeft waarschijnlijk een korte periode een “voorzitterloos” tijdperk heeft overbrugd. Hij is in ieder geval bekend als penningmeester, een functie die hij lange tijd in de vereniging heeft vervuld.

Hij zat dan bijvoorbeeld samen met Jan Klinkenberg op zaterdagavond in een gehuurd zaaltje in de toenmalige Elleboogsteeg. Dat ging toen door voor een soort jeugdhonk. Daar kon je dan ook wekelijks je contributie voldoen.

ASPIRANTENELFTAL

Op de foto zien we een doel met een tweede lat, ookwel pupillenlat genoemd. In deze tijd waren er nog geen kleine doelen voor de jongste pupillen. Door een extra lat in te hangen werd het doel verkleint.

**Kampioenselftal
seizoen 1954/1955
1e Klasse L.V.B.**

*Staannd van links naar rechts:
Leen van Duyn (bestuurslid),
Jan Klinkenberg (bestuurslid),
Piet van Diggele (bestuurslid),
scheidtsrechter, Jaap van der
Berg, Kees Haasnoot, Karel
Knetsch, Hans Verloop, Piet
Guijt, Frans Zwanenburg,
Leen Schrama (secretaris),
Dirk Goedhart (voorzitter)*

*Zittend van links naar rechts:
Barend Mulder (bestuurslid),
Mart Bos, Bas van Delft, Cor
Haasnoot, Arie Zwaan, Giek
Verdoes, Piet van der Oever.*

Katwijk-H.T.S.V.: 11-0

Katwijk heeft zaterdagmiddag geschiedenis gemaakt, want naar ons weten is het nimmer gebeurd, dat het eerste elftal met zulk een doelpuntenverhouding heeft gewonnen.

Ieder zal zich herinneren, hoe Katwijk, terug in de vierde klas, in het begin van het voetbalseizoen goed voor de dag kwam en dat de ploeg na enkele wedstrijden terugviel in het gewone spelletje van wel eer.

Katwijk is deze laatste periode echter weer geheel vergeten; de laatste twee wedstrijden waren vol levenslust.

Zo moesten zaterdag de Haagse mensen een grote nederlaag ondergaan liet Katwijk hen met 11-0 naar de stad teruggaan. We zijn van mening de verhouding wel wat te sterk is, vooral in de eerste helft gaven de gasten toch behoorlijk partij. Dit neemt niet dat vooral de voorhoede van Katwijk door de grote beweeglijkheid en niet minder grote schotvaardigheid de achterhoede van de Hagenaars vele malen voor problemen stelde, die voor hen onoplosbaar waren, hoewel het beroemde buitenspelletje, dat zij voor de Katwijkers opzetten, hun toch op 3 à 4 doelpunten kwam te staan.

Reeds na 20 minuten spelen was stand 4-0, respectievelijk gemaakt door rechtsbuiten C. Haasnoot, midvoor Spiering (een sublieme goal), linksbuiten Herberts en nogmaals Spiering. De laatste twee goals werden in een solo-aanval gemaakt, evenals nummer 5, weer door Spiering. Toen de rust inging, had linksbinnen T. van Rooyen nog tot tweemaal toe de Haagse keeper Van Laar in het net gestuurd en was de stand dus reeds 7-0.

In de tweede helft was Katwijk uitgesproken sterker en liep de score geleidelijk op. Achtereenvolgens zorgden C. Haasnoot eenmaal en Spiering driemaal voor een doorboring.

Midvoor Spiering (Katwijk) was topscorer met vier doelpunten

(Van een onze

Fraai weer begunstigde de 4e classers. Kennelijk werkte het zonnig weer want gezien de vele forse scores, vierdeklassers prijken, hadden de verantwoordelijke stoottroepen de treffers ditmaal vertrokken van de stad werd de Katwijk-aanvalsleider Spiering (GWS) en De Boer (S) rekening. Speerpunt Van Tol (S) weer volledig herstelde Van Luik (S) fraaie treffer de volle winst op

Geen stimulans

Voor de Lier, de ploeg uit de druivestreek, was de ontmoeting tegen J. (Den Haag) in 4B beslist geen stimulans. Integendeel, het begrip „reuzen” kwam in het Westlandse voetbalwoordenboek niet voor en even vlot de Hagenaars de drie voorgaande wedstrijden met groot machtsvertoon hadden behaald, sloten zij ook ditmaal de strijd met een alleszeggende score: 0-8. De enige ploeg die tegen behoefte aan een commentaar: 27-21 De enige ploeg die JAC blijft volgen in de race is sta note SHS, ditmaal dank zij een 0-3

Het is Katwijk gelukt portlust '46 de eerste rengen. Katwijk dat hooft voegen om dit resultaat te behalen in de eerste helft. Na de eerste helft werd de wedstrijd open de Van Dijk vore, al vrij snel gevolgd door de treffer ditmaal van de Haagse Spiering 2-0. Na de rust begonnen de Katwijkers heftig offensief. Linksbuiten van Sportlust wist te bereiken het doelpunt werd (o.i. t) verd, mede op advies van de rechter. Sportl

Koudekerk na rust o Katwijk wint verschil:

KATWIJK, dat het de laatste weken bijzonder goed heeft gedaan, startte op zaterdag met een reeks overwinningen voortgezet startende aan het begin heel goed en zakken, wat in tempo en spelbeheersing af. Bij de Ze zijn de competitie vrij zwak begonnen. Ze zijn de competitie vrij zwak begonnen. Ze zijn de competitie vrij zwak begonnen. Ze zijn de competitie vrij zwak begonnen.

Al direct na het begin werd het duidelijk, dat het in deze wedstrijd wel eens zou kunnen spannen. De ploegen wogen aardig tegen elkaar op en er werden van beide zijde goede aanvallen opgezet. Koudekerk had enig veldoverwicht, maar liep steeds op de verdediging van de oranjeblinden vast. Aan de andere kant hetzelfde beeld. Mool werk van G. Verdoes en Spiering brachten vele malen opschudding in de Koudekerkse achterhoede.

Na ongeveer een kwartier kwam er verandering in het spelbeeld. Katwijk, een beetje warm gelopen, ging zich onder de lichte druk van Koudekerk uitwerken en nam zelfs het initiatief. Koudekerk zag het gevaar en probeerde met spil Zandbergen als verdedigingsleider onder die druk uit te komen.

Toch konden de gasten niet verhinderen, dat na een half uur een aanval over rechts hen een punt kosten. Uit een inworp kreeg Verdoes de bal, gaf hem door aan Spiering, die zwaar gehinderd niets anders kon doen dan het le

Alpha kansloos Katwijk won met 7-0 eenzijdige wedstrijd

In een goed gespeelde wedstrijd heeft Katwijk een flinke overwinning behaald op een zwak spelend Alpha. Na de aftrap nam Katwijk direct het initiatief en na drie minuten spelen leverde dit een doelpunt op, gescoord door linksbuiten Herberts.

Een minuut later werd Herberts in het strafschopgebied te hardhandig van de bal afgezet, hetgeen de scheidsrechter niet toeliet. De toegestane strafschop werd door midvoor Th. van Rooijen benut (2-0). In de 22e minuut kreeg Spiering uit de opgezette aanval de bal te pakken, liep snel door en bracht met een onhoudbaar schot de stand op 3-0.

Katwijk bleef in de aanval en Aip liet daar tegenover maar pover voorzien. In de 44e minuut kreeg Spiering kans om te scoren en liet die dan ook benut (4-0).

Na r

DE 'VERGETEN' DOELPUNTEN VAN TOPSCORER GERARD SPIERING

Wie zegt de naam Gerard Spiering nog iets? Een blik in het archief duidt erop dat de man veelvuldig scoorde. Hoeveel doelpunten hij heeft gemaakt, is echter niet meer te achterhalen. "Jammer", zegt clubarchivaris Gerard Hoek. "Met zijn gemiddelde had hij zeker in de top vijf gestaan van de ranglijst aller tijden." Hoek heeft 62 goals kunnen achterhalen in zeven seizoenen.

Zelf weet Spiering het juiste aantal ook niet meer. Doelpunten werden niet bijgehouden. Zelfs foto's heeft hij niet aan zijn sportieve loopbaan overgehouden. Hij is inmiddels 75 jaar en woonachtig in Zevenbergen en verkeert in goede gezondheid. Hij volgt Katwijk nog steeds, via teletekst houdt hij de uitslagen bij. Echt contact met zijn oude maten heeft hij niet meer. Wim Freke, tegenwoordig gewaardeerd clubvrijwilliger, heeft een tijdje met Spiering gevoetbald. "Een doelpuntenmaker, maar vooral een hele goede voetballer. Een linkspoot. Hij speelde middenvoor of linksbinnen. Dat had je nog in die tijd. Toen speelde je nog gewoon met vijf aanvallers, twee middenvelders en drie verdedigers."

Spiering geeft na enig aandringen wel toe dat hij 'aardig tegen een balletje kon trappen'. Hij woonde met zijn familie in Valkenburg. Daar was toen nog geen voetbalclub, Valken is pas in 1968 opgericht. "Mijn vriendjes gingen allemaal naar Quick Boys. Dat was me allemaal te serieus. Voetballen vond ik heel leuk, maar niet ten koste van alles. Katwijk was voor mij de juiste club. Het ultieme amateurisme sprak me heel erg aan. Ik heb het daar leuk gehad. Niks moest in die tijd. Of Quick Boys mij ooit heeft gevraagd? Nee, als dat was gebeurd dan had ik het niet gedaan."

Hij doorliep de jeugdelftallen en kwam als 17 jarige in het eerste. Op 24-jarige leeftijd hield hij ermee op omdat hij ging studeren. Hij trouwde dochter Jose van de toenmalige voorzitter Goedhart. De familie verhuisde met het Valkenburgse inpakbedrijf naar Noord-Brabant.

Uit het Regionaal Archief Leiden hebben we een wedstrijdverslag opgedoken. Op 19 maart 1956 doet de Nieuwe Leidsche Courant verslag van Katwijk-HTSV, een club van Haagse trambestuurders. Het wordt een memorabele 11-0 voor Katwijk. Spiering maakt er zes, de een nog mooier dan de andere, meldt de verslaggever.

DE VOORZITTER: 1957-1978

LEEN VAN DUIJN

EEN PRIMA LEIDER

Leen van Duijn heeft binnen de vereniging het voorzitterschap het langst uitgeoefend, een periode van 21 jaar van 1957 tot 1978. Het einde kwam jammer genoeg noodgedwongen door een ongeneeslijke ziekte. Als persoon was Leen een uiterst vriendelijke man die binnen het bestuur genoeg gezag bezat om de club prima te leiden

Katwijk speelde redelijk anoniem in de 4e klasse en op de bestuursvergadering werd uitgebreid gesproken over de hoogte van de vleesprijzen voor de maandagse klaverjasavond. Naar de gemeente Katwijk en andere instanties toe was het toenmalige bestuur zeer gezagsgetrouw en weinig doortastend, met name ten aanzien van het op de bres staan voor een nieuw sportcomplex.

De club voetbalde tot 1955 op een 5-tal velden aan de Nieuwe Duinweg, een terrein ongeveer vanaf het Gemeentehuis tot de Ontmoetingskerk, maar dan wel aan de andere kant van de weg.

Daar moest echter midden vijftiger jaren een woonwijk komen. De gemeente besloot daarom om voor Quick Boys – toen natuurlijk de “grote” club – een nieuw sportcomplex te realiseren op Nieuw-Zuid. Het afdankertje van Quick Boys aan de Piet Heinlaan werd toen (tijdelijk) voor de vv Katwijk bestemd. Zo kon de woningbouw in de Koestal doorgaan en kreeg Quick Boys een waardig complex.

Dat duurde tot 1965. Toen besloot de gemeente om op het terrein aan de Piet Heinlaan een zwembad en later ook nog een kerk te bouwen en moest de vereniging wederom wijken. Er was echter nog steeds geen definitieve plek voor de vv Katwijk gevonden.

Het werd dus weer een tijdelijk sportcomplex aan de Helmbergweg (voor 5 jaren was de afspraak). De Krom werd in 1985 in gebruik genomen.

CIJFER5 +FEIT3N

GROOTSTE OVERWINNING

in Competitieduels

1. Katwijk - HTSV 11-0

op 17-03-1956 (4e klasse)

2. Katwijk - Hazerswoudse Boys 10-0

op 23-01-1954 (1e klasse LVB)

3. Rouwkoop - Katwijk 2-10

op 01-02-1964 (4e klasse)

4. Katwijk - TAvv 8-0

op 06-11-1951 (1e klasse LVB)

5. Katwijk - SVOW 9-2

op 03-09-1955 (4e klasse)

6. Hazerswoude Boys - Katwijk 1-8

op 10-10-1953 (1e klasse LVB)

7. Katwijk - Jodan Boys 8-1

op 08-05-1982 (3e klasse)

8. DETO - Katwijk 1-8

op 12-01-2013 (topklasse)

9. Katwijk - Alphia 7-0

op 21-03-1959 (4e klasse)

10. Katwijk - Huizen 7-0

op 12-05-1994 (1e klasse)

11. ARC - Katwijk 0-7

op 25-05-1996 (1e klasse)

CIJFER5 +FEIT3N

GROOTSTE OVERWINNING

in KNVB-beker en districtsbekeerderduels

1. Katwijk - ASC 12-2

districtsbeker op 25-11-2000

2. Wilhelmina '08 - Katwijk 1-11

KNVB-beker op 25-08-2010

3. Katwijk - KMD 9-0

districtsbeker op 20-10-2001

4. Katwijk - De Jonge Spartaan 8-0

districtsbeker op 28-03-2005

5. Katwijk – Tonegido 2 8-1

districtsbeker op 24-11-2001

6. Soccer Boys – Katwijk 0-6

districtsbeker op 25-10-2011

7. UDO – Katwijk 0-6

districtsbeker op 22-08-1989

8. Hoekse Boys – Katwijk 1-6

districtsbeker op 12-10-1991

Selectie Katwijk 1 begin jaren '60

*Staan van links naar rechts:
Henk van Duijvenvoorde, Wim
Freke, Theo van Rooijen, Jaap
van Duijvenbode, Cor Pronk,
Arie Boezaard en trainer de
Wolf.*

*Zittend van links naar rechts:
Leen van der Plas, Giek
Verdoes, Andries Noppe, Leen
de Ridder en Arie de Koning.*

De successen van een A-juniorenelftal in de zestiger jaren

EEN TALENTVOLLE LICHTING

In het seizoen 1963-1964 werd door de junioren A van de vv Katwijk het kampioenschap behaald. Dat gebeurde na het winnen van de promotie-wedstrijden tegen de kampioen van de zondagafdeling, Alpha, was promotie naar de hoogste junioren A afdeling van de Leidse Voetbalbond een feit.

Staand van links naar rechts trainer De Wolf, Dik Varkevisser, Koos Ouweland, Gerard de Vries, Wim Nooteboom, Frits Meijer, Gerrit de Best, elftalbegeleider Krijgsman

Zittend van links naar rechts: Arie van der Boon, Wim Geijteman, Maart Binnendijk, Hans van Duijn, Gerrit van Kruistum.

Enkele spelers van dit team, Koos Freke, Piet van Duijn en Alt Mulder, gingen wegens hun leeftijd naar de senioren en Jan Vooys ging als junior naar Katwijk 1. Met een nieuwe ploeg werd het seizoen 1964-1965 voortvarend gestart. De Nieuwe Leidsche Courant, in die tijd het meest gelezen dagblad in Katwijk, schreef naar aanleiding van de 7-1 overwinning op Alphen 'Katwijk verraste vriend en vijand'.

Het kampioenschap was binnen bereik, maar dan moest er wel van Rijnsburgse Boys worden

gewonnen. Na een 1-0 achterstand wisten Maart Binnendijk, Arie van der Boon en Wim Geijteman (2) te scoren en werd met 4-1 gewonnen en was daarmee het kampioenschap een feit.

Geen geringe prestatie, terwijl Katwijk 1 in de laagste afdeling van de KNVB speelde, werden juniorenteams van clubs uit de hoogste afdeling van de KNVB zoals Noordwijk, Rijnsburgse Boys en Roodenburg verslagen. Het elftal trok meer publiek dat het eerste.

Na het kampioenschap werd er nog gespeeld om promotie naar de landelijke jeugdafdeling. Na een voortvarende start met een 3-1 overwinning op de kampioen van de afdeling Dordrecht, Alblasserdam, en een 1-1 gelijkspel tegen UVS, spelend in de landelijke jeugd, was Sparta de tegenstander. Na een 2-1 voorsprong werd alsnog met 3-2 verloren.

De stopperspil (het team speelde in die tijd nog met 3 verdedigers, 2 middenvelders en 5 voorhoedespelers) miste twee keer de bal. Jaren later, tijdens een reünie, werd hij daar nog fijntjes aan herinnerd. De resterende wedstrijden leverden helaas te weinig punten op om te kunnen promoveren.

*Staan van links naar rechts
Koos de Best, Jan Vooy's,
Koos Freke, Gerrit van
Kruisum, Maart Binnendijk,
Chiel van der Plas, Arie van
der Boon.*

*Gehurkt: Hans van Duijn,
Gerrit de Best, Piet van
Duijn, Albert Mulder,
Dirk Varkevisser en Koos
Ouwehand.*

Spelen in de jeugd van Katwijk was een geweldige tijd! Eerst aan de Piet Heinlaan met de primitieve kledkamers, de altijd aanwezige meneer en mevrouw Schrama, de gevulde koeken van Van Tongeren, een deur van een kledkamer die dienst deed als brancard toen een speler van de tegenpartij groggy van het veld moest. Daarna aan de Helmbergweg het

trainen in de sneeuw, het niet kunnen douchen wegens de bevroren waterleidingen en het kampioenschap van de junioren A1 van de afdeling Leiden.

Kom je iemand uit dit team tegen dan denk je na al die jaren nog steeds onwillekeurig: "Hij speelde toen ook in Katwijk junioren A".

*Staan van links naar rechts:
Arie Zwaan (grensrechter),
Arie de Koning, Wim van
Beelen, Arie Geyteman,
Floor Schaap, Wim Geyteman,
Jan de Leeuw (trainer)*

*Gehurkt van links naar rechts:
Dirk Varkevisser, Koos
Ouweland, Kees Kleinhout,
Giek Verdoes, Jan Hoek,
Piet van Duyvenbode*

**Tweede elftal promoveert in
seizoen 1965/1966 naar de
reserve 2e klasse KNVB**

Eerste elftal

Seizoen 1967/1968

*Staand van links naar rechts:
Rob Poot, Cees Guyt, Kees
Koelewijn, Dirk van Egmond,
Koos Ouweland, Jan Vooijs,
Piet van Duyvenbode, Hans
Verkuijlen (trainer)*

*Ghurkt van links naar rechts:
Henk van Duijvenvoorde,
Cor Zwaan, Andries Noppe,
Jaap Haasnoot, Gerrit van
Kruistum*

De A1 greep in 1969 het kampioenschap. Staand van links naar rechts: Wim Jonker, begeleider Martin Vlieland, Jan van der Plas, Kees Kuyt, Dick van Rijn, Wim Guyt, Bas Varkevisser, Jan van der Plas, Jan van der Bent en trainer Hans Verkuijlen. Zittend: Huig Schaap, Jan van der Plas, Dick van der Kooij, Kees Remmelzwaal en Kees de Vreugd.

Volgens Martin Vlieland werden de drie Jannen uit elkaar gehouden door twee een bijnaam te geven: Jan van Chiele en Jan Jensen. Kees de Vreugd zou later de sterkste man van Nederland worden.

Kampioenselftal A1 in 1969 met drie 'Jannen' van der Plas

CIJFER5 +FEIT3N

MEESTE
DOELPUNTEN
in één competitiewedstrijd

1. Gerard Spiering

6 doelpunten op 17-3-1956 Katwijk - HTSV (4e klasse)

2. Jan Hasenoot

5 doelpunten op 01-02-1964 Rouwkoop - Katwijk (4e klasse)

3. Hans Zwaan

5 doelpunten op 25-05-1996 ARC - Katwijk (1e klasse)

4. Gerard Spiering

4 doelpunten op 22-09-1962 Katwijk - GWS (4e klasse)

5. Andries van Duyvenbode

4 doelpunten op 22-09-1962 Katwijk - GWS (4e klasse)

6. Jan Hasenoot

4 doelpunten op 16-10-1965 Katwijk - Oegstgeest (4e klasse)

7. Jan Hasenoot

4 doelpunten op 17-09-1966 Katwijk - De Lier (4e klasse)

8. Gidie van der Bent

4 doelpunten op 08-05-1982 Katwijk - Jodan Boys (3e klasse)

TIJDSBEELD 1970-1989

HET WORDT ALLEMAAL SERIEUZER

De club staat in de steigers. Trainer Hans Verkuijlen pakt het allemaal serieuzer aan. De club springt van de Vierde naar de Tweede Klasse, al volgt in 1979 met degradatie een domper.

Er dient zich onder aanvoering van Amerik van Duivenvoorde, beter bekend als Aam de Punch, een talentvolle lichte spelers aan. Met Peter Ciere als oefenmeester keert de club in 1988 terug in de Tweede Klasse. De club gaat spelers van buitenaf halen, zoals Kees Krayenoord, Piet van Duyn en Fred Eijsberg. Het is de inleiding van een prachtige periode.

VOETBALVERENIGING

KATWIJK

Gouddelven in Zuid-Afrika

Op zoek naar werk emigreerde Hans Verkuijlen op 21-jarige leeftijd naar Zuid-Afrika. In eerste instantie om als loodgieter aan de slag te gaan. Via een kennis kwam hij in contact met een voetbalclub, die was verbonden aan een goudmijn. "Er was een wedstrijd aan de gang. Een Nederlander hoorde mij praten en vroeg of ik kon voetballen. Ik zei ja, maar ik had geen spullen bij me. Toen ik vertelde dat ik bij UVS had gespeeld, mocht ik meedoen. Dat beviel best, ik heb van nature een goede conditie. Ze noemden mij altijd Zatopek, naar die beroemde hardloper. Door het contact ging ik in de mijnen werken. Ik ben er tien jaar gebleven en kwam weer terug naar Nederland."

Hans Verkuijlen legde het fundament voor de huidige topploeg Katwijk

HANDTEKENINGEN- ACTIE OM TRAINER TERUG TE HALEN

Hans Verkuijlen (81) heeft uit het arsenaal trainers van de vv Katwijk het langst gediend: zeven jaar. Het was een bijzondere periode, zo herinnert hij zich. Vanwege ‘bonje’ met jeugdspelers vertrok de geboren Leidenaar na drie seizoenen. Om een jaar later door voorzitter Van Duijn weer met veel tromgeroffel te worden binnengehaald.

Verkuijlen: “Een aantal jongere spelers was het niet eens met mijn zienswijze. Ik hield van een stevige aanpak. Nou, toen vond ik het beter om weg te gaan. Ik ging weer voetballen bij UVS. Na een wedstrijd kwam voorzitter Van Duijn naar mij toe. Hij had een papier met handtekeningen van spelers die mij terug wilden hebben. Zo kwam ik weer terug bij de vv Katwijk.”

De begroeting op de Krom op een zonovergoten zaterdagmiddag is hartelijk. Hij is jaren niet geweest, maar Hans Verkuijlen is niet vergeten. “Hee Verkuijlen! Hoe is het man?” Adrie Koelewijn herkent zijn voormalige trainer onmiddellijk. Verkuijlen woont niet meer in de buurt. Hij leeft met zijn vrouw in Beekbergen. “We hadden twee huizen, een daar en een in Leiden. We wilden er een afstoten. We hebben een muntje opgegooid en het werd Beekbergen.”

< Oud trainer Hans Verkuijlen als gast van de vereniging op de tribune bij de wedstrijd Katwijk tegen fc Lisse. Als trainer stond hij aan de basis van de omschakeling van recreatief naar prestatief voetbal. “Ik ben gaan werken aan conditie, aan volledige fitheid, op mentale weerbaarheid.”

der Plas (rechts) maakt het de verdediging van Katwijk

Quick Boys verliest k van Katwijk: 1-0

— Een doelpunt van Freek Rienks van Katwijk, vijf minu-
de rust gescoord, was er oorzaak van dat Quick Boys in het
voordele van Noordwijk beslissie toernooi om de Tulpencup,
kele overwinning kon behalen.

paauze hielden Katwijk en
Quick Boys elkaar aardig in kwep-
ten. Dit jaar is dat de Tulpencup,
de wedstrijd van der Plas kwam kort
voor de pauze met alleen voor Koele-
wijn miste. Nadat Katwijk kort
op 1-0 was gescoord.

der Van Amerom.
HEERJANSDAM-RISBOORD 6-0. De
strijd om de Bestebeurtstrijd was
vrijwel rustig. Het was een bezield partij-
voetbal met kanses over en weer
te. De Beeld voor Heerjansdam en
Rutzen van Risboord.

gezins gehandicapt Quick Boys ging met 3-2 ten onder

Katwijk bewijst andermaal sterkte

de meer dan verdiende 2-0 triomf op
Rijnburgse Boys en de daarna vol-
gende kleine nederlaag tegen Noord-
wijk. Quick Boys algeheel zaterdag
dag opnieuw de kans om te demon-
streren dat het vierde klasvoetbal be-
strijd niet achterloopt.
Quick Boys speelde tegen Quick Boys, zo-
sist niet de eerste klasse, en uit-
Katswijk wedstrijd. Volkomen ver-
als bekend een eerste klasse, is een
steking wedstrijd. Vooral door een 3-
deed trok Katwijk dan ook via een 3-
2 score de overwinning naar zich toe,
niet wempen dat Katwijk op het ter-
rein van Quick Boys een uitstekende
prestatie leverde.
Katwijk startte al meteen sterk. Steu-
rend op een uitstekende middenveld.
Leen de Best excelleerde, werd Quick
Boys al meteen onder druk gezet.
Door goed ingrijpen van invallet-doel-
man V. d. Oever (Keeper van A-1)
voorkwam Quick Boys echter ergert, te
Wim van Beelen en Houtig Schaap het
Wim van Beelen op scherp hadden
visier nog niet op scherp hadden
De doelpunt liet de treffer moest name-
lijk gescoord worden uit een straf-
schop en dan nog in tweede instantie.
Katwijk-doelman Koelewijn slopte na-
melijk de door Mouter genomen elf-

metertrap, maar door weinig attent
reageren van de Katwijk-spelers kon
Prong van dichtbij de terugspringen-
de bal toch nog achter Koelewijn wer-
ken.
Quick Boys kwam echter niet veel
verder. Katwijk had het antwoord na-
melijk al vrij snel klaar. Dat kwam
dan in de vorm van een schitterend
doelpunt van Houtig Schaap, die een
bij verdierig Verdoes op het ver-
even knappe als doeltreffende wijze af-
sloot met een vlammend schot, waar-
op doelman Van den Oever totaal
geen verweer had.
Katwijk speelde vanaf dat moment
een gewonnen wedstrijd. Weliswaar
en van

legde Q
op de a
van Ha
Best. v
kwam
echter
ale w
een i
kseepe
QUIC
doom
Plas
Klin
rius
KA
Ge
Se
en van

Bonnetjes van de Oranje- vereniging

De ouderen weten het nog steeds: op
Koninginnedag speelde Quick Boys
steevast een wedstrijd tegen vv Katwijk.
De grote broer legde in die tijd het
zwakke onderdeurtje het zwijgen op. De
spelers van Quick Boys kregen daarvoor
een bon voor een paar sportschoenen en
kousen. Toen vv Katwijk onder trainer
Hans Verkuijlen op een mooie dag won,
was de wereld te klein. Verkuijlen: "Ik
zag tranen bij de voorzitter. Het was
geweldig. Na de wedstrijd zag ik dat de
spelers van Quick Boys bonnetjes kregen.
Wij kregen niets. Daar ben ik werk van
gaan maken. De Oranjevereniging wilde
er eerst niks van weten, maar ik heb
net zo lang gezeurd dat wij ook onze
beloning kregen."

< Kees Guijt (links) op Nieuw Zuid in gevecht met Arie Haasnoot (rechts) van Quick Boys tijdens een duel om de Tulpencup.

Een traditioneel toernooi dat destijds jaarlijks werd gespeeld tussen de verenigingen uit de Bollenstreek.

Hij is nog steeds sportief en ziet er voor een 81-jarige nog patent uit. Verkuijlen is een verwoed golfer. Voor de kenners: hij heeft handicap 10.1. “Ik ben ook nog groundsman. We hebben ons plekje daar wel gevonden en ik zit niet achter de geraniums. Mijn vrouw en ik doen het beheer van het park waar we wonen. Het voetbal volg ik nog steeds. Kijken doe ik niet meer, maar van de clubs waarvan ik trainer ben geweest (Rijpwetering, Katwijk, SJZ, Oegstgeest), kijk ik in het weekeinde altijd naar de uitslagen.”

Hans Verkuijlen trad in 1967 in dienst van een welwillende, maar nog niet bijster prestatief ingestelde club, die nog in de Vierde Klasse speelde. Met als kanttekening dat de Tweede Klasse de hoogste afdeling was. “Er was wel talent, laat dat duidelijk zijn. Maar ze wisten er niet op de juiste manier mee om te gaan. Daaraan heb ik geprobeerd te werken. Het viel me op dat de club rond de jaarwisseling aan kop stond en na de winterstop als een plumpudding in elkaar zakte. Ik ben gaan werken aan conditie, aan volledige fitheid, op mentale weerbaarheid. Ook rond de winterstop. En toen begon het te lopen.”

Onder Verkuijlen stoomde de club op naar de Tweede Klasse in een tijd dat de Eerste Klasse was ingesteld. “In die tijd was het Quick Boys dat de toon aangaf. Wij bestonden niet bij andere clubs. Katwijk? Daar komt Quick Boys toch vandaan, kregen we te horen. Het was voor ons reden er een schepje bovenop te doen.”

“Het plezier straalde er vanaf”, vervolgt Verkuijlen. “De trainingen waren drukbezocht. Ik heb het meegemaakt dat de kantinebeheerder op een avond het veld kwam oplopen. “Zeg, hoe lang duurt die training nog”, zei hij. Was het al elf uur.” Verkuijlen zag in zijn periode ook de accommodatie opknappen. Daar hielp hij zelf aan mee. De trainer is loodgieter van beroep en is een eersteklas klusser. “We hadden koud water. Toen heb ik een doucheruimte gemaakt en daardoor konden de spelers zich douchen. Ik heb ook meegeholpen om een bar te maken. Na de training ging iedereen naar huis omdat er weinig was. Dat vond ik maar niks, in een vereniging moet er verbondenheid zijn.”

Verkuijlen vertrok in 1976 van de Helmbergweg en maakte plaats voor Peter Ciere.

ruk bezochte receptie v. v. Katwijk

WIJK — Dat Katwijk blij zou zijn met het kampioenschap van de voetbalclub van diezelfde naam, was, na indertig jaar zonder succes de bal op de groene grasmat te hebben laten rollen, wel te verwachten. Het kon echter eens zijn dat het enthousiasme de verwachtingen nog ver heeft overtroffen. Het eerste jaar stelde De Hoornes, de veldbaan van de club, de eerste prijs beschikbaar te stellen voor het eerste kampioenschap van de club.

Kampioenselftal seizoen 1973/1974 4e Klasse KNVB

De kampioenen
vieren feest

UEFA-jeugd '79

Staannd van links naar rechts:
Jan van den Akker, Marco de Vroedt, Aad van Bergenhenegouwen, Hans Snel,
Ruud Gullit, Roger Raven, Martin van Geel, John Holshuyzen, Richard v.d. Meer
Zittend van links naar rechts:
Rick Talan, Ton Blanker, Carlo de Leeuw, René van Delft, Ger Blok (trainer), René Tol,
Robert Verbeek en Sjaak Edelbloed

Broers Rick en Jeffrey Talan speelden nooit voor het eerste elftal

HELDEN ZONDER KATWIJKSE KROON

Rick en Jeffrey Talan hebben geen wedstrijd in het eerste van Katwijk gespeeld. Toch worden de twee broers als helden beschouwd op de Krom. Dat komt omdat ze hun sporen hebben verdiend in het betaald voetbal. Het tweetal werd door hun enorme talent, al vroegtijdig opgepikt door het profvoetbal, maar werden in de jaren erna nog altijd als ambassadeurs van de vereniging gezien. Jeffrey Talan speelde acht interlands. Een interview met de helden zonder Katwijkse kroon.

Rick Talan werd, vanuit de A1 van Katwijk, door AZ opgepikt. Hij speelde daar tijdens de succesperiode onder de gebroeders Molenaar. Hij werd landskampioen (1981), won drie keer de KNVB-beker (1978, 1981, 1982) en verloor met AZ de finale van de UEFA-cup tegen Ipswich Town. Behalve voor AZ speelde hij voor Cercle Brugge, Haarlem en Vitesse. Jeffrey Talan ging vanuit de A1 van Katwijk naar ADO Den Haag. Via ADO kwam hij bij SC Heerenveen terecht en haalde hij, als eerste Katwijker, het Nederlands elftal. In acht interlands wist Jeffrey eenmaal het net te vinden WK-kwalificatiewedstrijd tegen Ierland. Met Heerenveen speelde hij een bekerfinale. Die wedstrijd ging verloren tegen Roda JC (4-2), de tweede goal van de Friezen werd gemaakt door Jeffrey Talan.

< (Foto boven) Een jeugdige Rick Talan zittend links schijnbaar genietend van het moment. In het UEFA jeugdelftal speelt hij onder andere samen met de latere international en tweevoudig wereldvoetballer van het jaar Ruud Gullit.

< (Foto onder) Jeffrey Talan (met nummer 7) poseert voor aanvang van de wedstrijd Duitsland - Nederland naast Marc Overmars en Ruud van Nistelrooij. Deze derde interland duurt voor hem 73 minuten en eindigt in een 1-1 gelijkspel.

Rick (52) woont in Duiven en Jeffrey (42) in Heerenveen. Rick heeft drie dochters en een zoon. Die speelt in het tweede van vierdeklasser Groessen. Jeffrey heeft een dochter en een zoon Jonah. Die speelt in de D3 van de amateurtak van Heerenveen. Ze volgen de club nog steeds. Jeffrey: “Katwijk voelt als thuishomen, zowel bij de club als bij de vrienden die ik nog in het dorp heb”. Het gezin Talan was in zijn geheel betrokken bij vv Katwijk, degenen die niet voetbalden, zetten zich in als vrijwilliger bij de club. Rick: “Natuurlijk ging en gaat het om het voetbal, maar gezelligheid is wel een hele belangrijke pijler binnen de club.” Jeffrey: “De huidige prestaties volg ik voornamelijk via de sociale media en uiteraard krijg ik nog weleens wat van vrienden te horen. Echt tijd om een wedstrijd te bezoeken heb ik niet.”

Beide mannen hebben inmiddels een carrière opgebouwd, waarbij Jeffrey nog steeds in het voetbal actief is. Rick heeft een accountantskantoor, Jeffrey is techniektrainer voor de jeugdelftallen en assistent-trainer bij zowel de A1 als de B1. Beide mannen hebben ook door blessures een verandering in hun loopbaan meegemaakt. Rick: “Ik ben vanuit de A1 van Katwijk bij AZ terechtgekomen. Dat was midden in de succesvolle periode eind jaren zeventig, begin jaren tachtig. Ik heb echt de tijd van mijn leven daar gehad, maar een blessure maakte een einde aan die periode.”

Jeffrey heeft meer nadelen ondervonden van blessures. “Ik heb een slechte knie. Daardoor heeft het buitenland er nooit ingezet. Interesse vanuit Zwitserland en Portugal werden daardoor nooit echt concreet. Ook Ajax heeft weleens interesse gehad.” Die knie was ook spelbreker tijdens Euro 2000. Jeffrey Talan was in beeld voor de selectie van dat toernooi, maar hij raakte vlak voor dat toernooi geblesseerd. “Op dat moment ben je alleen maar bezig met zo snel mogelijk fit worden, achteraf besef je wel dat je echt wat gemist hebt.”

Er zijn overeenkomsten, maar ook verschillen tussen beide broers. Rick: “Jef had veel meer techniek dan ik. Ik was meer een goaltjesdief.” Verder heeft Jeffrey, als A-junior een aantal potjes met het eerste meegedaan in de LD-cup. Hij werd door Arie Lagendijk vanuit de jeugd bij de A-selectie gehaald, maar voordat er een definitieve doorbraak kwam, werd Jeffrey weggekaapt door ADO Den Haag.

Zo liepen beide broers voor een groot deel dezelfde weg. Voordat Katwijk kon genieten van de exceptionele talenten van de broers konden zij hun geluk beproeven in het profvoetbal. Maar ze zijn altijd als ambassadeurs van de vereniging bestempeld.

CIJFER5 +FEIT3N

GROOTSTE NEDERLAGEN

in Competitieduels

1. Katwijk - Ter Leede 1-11

op 09-09-1950 (4e klasse)

2. Ter Leede - Katwijk 10-1

op 27-01-1951 (4e klasse)

3. Sportlust '46 - Katwijk 10-1

op 24-09-1955 (4e klasse)

4. HTSV – Katwijk 9-1

op 05-11-1949 (4e klasse)

5. Ornas – Katwijk 7-0

op 21-01-1956 (4e klasse)

6. Katwijk – Noordwijk 0-7

op 15-12-1956 (4e klasse)

7. Leiden – Katwijk 8-2

op 30-09-1950 (4e klasse)

8. DUNO – Katwijk 6-0

op 24-10-1981 (3e klasse)

9. Katwijk – Ter Leede 0-6

op 23-02-2002 (hoofdklasse)

10. Capelle - Katwijk 7-2

op 05-09-2009 (hoofdklasse)

11. HHC Harderberg - Katwijk 7-2

op 7-2 10-05-2014 (topklasse)

CIJFER5 +FEIT3N

GROOTSTE NEDERLAGEN

in KNVB-beker en districtsbekeerderduels

1. RKC - Katwijk 8-0

Amstelcup op 20-08-1994

2. Katwijk - Sparta 1-8

Amstelcup op 30-08-1995

3. Spijkenisse - Katwijk 7-2

KNVB-beker op 31-08-1991

4. Katwijk - SC Cambuur 1-6

KNVB-beker op 24-09-2013

5. Katwijk - Jong Heerenveen 0-5

Amstelcup op 11-08-2003

6. Roda JC - Katwijk 6-2

KNVB-beker op 27-11-1996

7. De Treffers - Katwijk 5-1

KNVB-beker op 22-09-2010

**Keeper Rein Kasius
heeft de bal klemvast**

Weer terug naar de 3e klasse

TRIEST EINDE AAN OPMARS

Aan de succesvolle periode in de jaren 70 van de vorige eeuw kwam op 2 juni 1979 een triest einde. Op het afgeladen sportpark de Hoornes kwam koploper en de van ambitie overlopende Rijnsburgse Boys op bezoek. Het affiche was vooraf duidelijk. Katwijk moest winnen en de Boys werden bij winst kampioen. Hoe kon dit nu gebeuren? Een reconstructie.

Na het kampioenschap in 1975 in de Derde Klasse volgden drie goede jaren in de Tweede Klasse. Achtereenvolgens eindigden de oranjehemden op de 3e, 2e en 5e plaats. Seizoen 1978-1979 kende de selectie wel een flinke aderslating, middenvelder en doelpuntenmaker Freek Rienks was naar Quick Boys vertrokken.

Aan het roer stond voor het tweede seizoen Frans van der Zeeuw. De opening van het seizoen was verdienstelijk met 1 x winst en 1 x gelijk. Maar dan: 7 nederlagen op rij en met slechts 2 doelpunten, een dramatisch vervolg. In de krantenverslagen wordt Katwijk slagvaardigheid in de afwerking verweten. Vervolgens kwam het lek boven: 10 punten uit 6 wedstrijden (2 punten per overwinning). Gevolgd door driemaal een 0-0. Deze serie gaf alle vertrouwen voor een behouden vaart.

Volgens verslaggever Fred Segaar van het Leidsch Dagblad was het zo goed als zeker dat Katwijk zich ging handhaven. Zelfs het paasweekeinde verloopt voorspoedig. Tegen de koplopers wordt prima gepresteerd. Tegen Nieuw-

< (Foto boven) Keeper Rein Kasius stopt op spectaculaire wijze een inzet van een Rijnsburgse aanvaller.

< (Foto onder) Piet Varkevisser onderbreekt een aanval van Rijnsburgse Boys. De hoop op lijfsbehoud vervliegt deze middag al snel als Katwijk in de eerste helft door Rijnsburg op een onoverbrugbare achterstand wordt gezet.

Het 40-jarig jubileum van de vereniging eindigt in mineur als Katwijk wordt teruggeworpen naar de 3e klasse.

Lekkerland wordt het 2-1 winst en tegen Heerjansdam 0-0. Prima uitslagen ook voor de derde kampioenskandidaat Rijnsburgse Boys.... Katwijk staat na 18 wedstrijden zelfs op de 8e plaats met 16 punten.

Opvallend was nog dat de competitie door een vorstperiode lange tijd stil lag. De laatste wedstrijd voor de winstestop was op 25 november, het vervolg kwam op 10 maart met Rijnsburgse Boys – Katwijk, uitslag 1-1. Rijnsburgse Boys had een trainingstrip in Spanje afgewerkt, een voor die tijd bijzondere professionele gebeurtenis. Daar dacht Katwijk toen echt nog niet aan!

Toch gaat het fout. Zes wedstrijden voor het einde krijgt Katwijk opnieuw een inzinking. De verliespartijen stapelen zich weer op. Slechts één punt wordt er nog behaald. Met nog één wedstrijd te gaan is de staart voor de ranglijst voor Katwijk. Samen met SV'35 op 17 punten en ASWH op 18 punten. De top drie is Rijnsburgse Boys met 34 punten, gevolgd door Nieuw-Lekkerland (33) en Heerjansdam (31).

En dan volgt de apotheose van het seizoen. Katwijk komt door eigen falen in 15-25e minuut op een onoverkomelijke achterstand en geeft daarna de wedstrijd zonder geloof over aan de soevereine kampioensploeg. In geen enkel opzicht toonde Katwijk een voor de laatste kans vechtende ploeg. Het jubileumjaar van het 40-jarig bestaan wordt zo een deceptie. Negen jaar speelde Katwijk daarna in de derde klasse. Een nieuwe periode van succes gaat van start in 1988, tot een nieuw jubileumjaar 2014 (75 jaar) andermaal verwordt tot een tragisch jaar.

> *Piet Kruyt (links) en Piet Varkevisser (rechts) hebben het zwaar met de Rijnsburgse aanvalsdruif. Op de achtergrond kijken Aad Koelewijn en Arnold Boers toe.*

> *Onder grote publieke belangstelling vertolkt zich in 1979 een drama voor Katwijk. Op een afgeladen sportpark Helmburgweg wordt Rijnsburg kampioen. Katwijk degradeert naar de 3e klasse.*

Eindstand seizoen 1978/1979 2e klasse B

1. Rijnsburgse Boys	24	36	46	- 27	8. Be Fair	24	21	26	- 29
2. Nieuw Lekkerland	24	25	52	- 21	9. Lisser Boys	24	20	26	- 35
3. Heerjansdam	24	32	32	- 16	10. ASWH	24	20	26	- 35
4. Rijsoord	24	27	33	- 33	11. Bolnes	24	19	26	- 30
5. Spirit	24	24	30	- 34	12. SV'35	24	18	24	- 40
6. Ter Leede	24	22	24	- 24	13. Katwijk	24	17	21	- 45
7. Jodan Boys	24	21	25	- 25					

De aftrap voor de opening van het nieuwe complex

**leed-
tie v.v. Katwijk**

hij de troffel zou hanteren memoreerde Van Duijven-
maar eens dat de aanleg van het
ou niet bepaald

Column Aad van de Graaf, verslaggever Voetbalopzaterdag.com

STERREN VAN KATWIJK VALLEN NOOIT

Goede cognac heeft drie sterren, Katwijk vier. De slordige waarnemer valt het misschien niet eens op, maar ze staan boven het clubembleem. Kleine symbolen voor groot, groter, grootst. Iedere ster staat voor een algeheel landskampioenschap, een prijs waar in 1969 voor het eerst om gespeeld werd tussen de voetbalzuilen van dit land, zaterdag tegen zondag. Met vier sterren is de vv Katwijk achter absolute koploper IJsselmeervogels (de seven star club) de runner-up van het land.

Geplaatst in de historie krijgt de prestatie van Katwijk de ware omvang. Halverwege de jaren tachtig van de vorige eeuw leed Katwijk een anoniem bestaan in de schaduw van de topclub in het dorp, Quick Boys. Maar soms hangen ontwikkelingen van toeval aan elkaar. Of kun je toeval sturen? De komst van Arie Lagendijk is het kantelpunt geweest in de opbloei in een korte periode. Lagendijk nam het trainersstokje over na het seizoen van de promotie naar de tweede klasse (1988), één tree onder het hoogste niveau toen. Lagendijk zag het zitten in de club en de clubleiding had het volste vertrouwen in de capaciteiten van de trainer, die in 1984 nog Rijnsburgse Boys op de kaart had gezet.

De puzzelstukjes vielen bijna automatisch in elkaar. Lagendijk bleek ogen, neus en oren te hebben voor voetbaltalent, dat bij andere clubs vaak verpieterde. Het succes was typisch een geval van instant (warm water erbij en roeren) klaar. In 1989 maakte Katwijk de opstap naar de eerste klasse. En na een paar opschakeljaren van doorgroei (zevende en twee keer tweede) gooide Katwijk alle bescheidenheid van zich af door voor het eerst aartsrivaal en regerend landskampioen Quick Boys achter zich te houden. In ene moeite door schoof Katwijk in de strijd om de landstitels (zaterdag en algeheel) elke tegenstander met grote overmacht opzij. Het arme Holland kreeg er zelfs met 7-2 van langs, wat Katwijk zijn eerste ster opleverde.

Als er van dreamteam gesproken kan worden, dan was Katwijk toen een gedroomde ploeg. De oranjehemden brachten met Lagendijk en later Kees Guijt (Lagendijk was inmiddels technisch manager bij de club) aan het roer een modern voetballend elftal op de been. Altijd één op één achterin (drie mandekkers), vrije verdediger als vierde inschuivende man op het middenveld en voorin behalve een grote sterke centrumspits twee doortastende wingers. Het was een kwestie van de juiste man op de juiste plaats. Spelers leken zelfs stuk voor stuk ook op een andere plek in het elftal even prima uit de voeten te kunnen, op de positie van de keeper na dan. Tegenstanders kwamen meestal ogen tekort wanneer Katwijk de bal had.

Lagendijk keek altijd verder dan zijn neus lang was. Als je geen eerste kan worden, dan maar gewoon vijfde om daarna weer een keer de top te bereiken, was wat hij steevast verkondigde. Daar slaagde Katwijk ook in. Na de tweede ster (1994) werd Katwijk nog wel gewoon voor de derde keer op rij kampioen in de eerste klasse.

En na een wat minder periode (derde, vijfde, tweede en negende) daalde in 2000 de derde ster neer op De Krom. Maar daarna ging het mis, bijna althans. In 2002 overleefde Katwijk de p/d-wedstrijd en bleef zo hoofdklasser. En de geschiedenis heeft zich inmiddels herhaald. Waar Katwijk in mei 2013 vlaggen tekort kwam om de vierde ster te vieren, is het nota bene in het jaar dat de club het 75-jarig bestaan viert, kommer en kwel geworden in de topklasse.

Over de oorzaken van de gigantische terugval na een sterseizoen zijn kranten en websites volgeschreven. Om Lagendijk nog maar eens aan te halen, het gaat om continuïteit. Die is eruit gevallen. Waarom? Successen hebben soms een rare bijwerking. Die maken lui, jagen gemakzucht aan, zelfkritiek verstomt. Cees Bruinink en zijn mannen hebben het uiteindelijk niet gered dit seizoen. Een domper. Maar wat blijft zijn de vier sterren. Die vallen nooit.

DE VOORZITTER: 1987-1997
GERRIT DE BEST

DE OPMARS NAAR HET HOOGSTE NIVEAU

Als pupil op 9 jarige (eerder mocht destijds niet) is Gerrit bij de vv Katwijk gaan spelen, in de jeugd alle selectieteams doorlopen, bij de senioren 3 jaar in Katwijk 2, 6 jaar in Katwijk 1 en 2 jaar in Katwijk 4.

Z'n eerste stappen op de vrijwilligersladder was het trainerschap van Katwijk 3 van 1984-1986. Na een bestuurlijke reorganisatie in 1986 trad hij toe tot het bestuur als jeugd- en vicevoorzitter, om in 1987 het voorzitterschap van Jaap van Duyvenbode over te nemen.

Gerrit heeft vele sportieve hoogtepunten bij Katwijk meebeleefd. Als speler, een tactisch sterke linksback, behaalde hij het kampioenschap in de 4e klasse in 1974. Daarna leidde hij de opmars naar het hoogste niveau: de kampioenschappen in de 3e klasse (1988), 2e klasse (1989) en daarmee de promotie naar 1e klasse, destijds de hoogste klasse in het zaterdagvoetbal, de zaterdagtitel en algeheel landskampioenschap in de jaren 1993 en 1994 en het kampioenschap van 1e klasse in 1995.

Op bestuur vlak zijn de hoogtepunten: de verdere uitbreiding van sportcomplex De Krom met de realisatie van de hoofdtribune, de staantribunes en de uitbreiding aan de noordzijde van kleedkamers, jeugdhonk en op de verdieping de bestuurskamer/sponsorhome. Verdriet was er ook door het overlijden van de zeer bekwame bestuursleden Wim Jonker en Jan van der Plas, beiden nog in de bloei van hun leven.

Als persoonlijke herinneringen noemt Gerrit de twee kampioenschappen in de jeugd bij de A-junioren (tegenwoordig A1), de twee kampioenschappen in het 1e elftal in de jaren 70, in de 4e en 3e klasse. Als voorzitter de vele kampioenschappen maar bovenal is hij trots op de vele vrijwilligers binnen onze vereniging, de saamhorigheid en de sociale contacten die in de loop der jaren zijn ontstaan

Amerik van Duijvenvoorde weerstond lokroep van de 'narren'

DE PUNCH NOG STEEDS SMOORVERLIEFD OP ZIJN CLUBJE

De jonge generatie moet het doen met de verhalen over die 'Aam de Punch'. De oudere supporters hebben het voorrecht gehad Amerik van Duijvenvoorde te zien spelen. Een linkspoot met een schijnbeweging, een voorzet en spelinzicht. Een liefhebber in alle vezels van zijn lichaam. Hij speelt nog steeds. De Punch vertelt zijn eigen verhaal: 'The story van een liefhebber..?'

Het begin

"De bal was al vrij vroeg in mijn leven een belangrijk onderwerp; auto's in de straten zag je niet en dus kon er op straat volop met de vriendjes uit de Irenelaan en omgeving gebald worden. Het plantsoen bij het gemeentehuis was vroeger een gladgeschoren grasveld en op de woensdagmiddag was het genieten van het spel tot de politie kwam, dan moest je maken dat je weg was."

De eerste potjes

“Ik ben van 1956 en in die tijd moest je negen jaar oud zijn om lid te worden van een club. Op 1 april 1965 ben ik met mijn vader naar de Piet Heinlaan gegaan waar de voetbalclub van de familie Duijvenvoorde (mijn vader en zijn 4 broers speelden allemaal voor de club) huisde: de vv Katwijk. De eerste wedstrijden heb ik dus nog op het complex gespeeld waar de kleedkamers niet veel voorstelden en mevrouw Schrama de kantine beheerde: een luik waar je een flesje Polar en een gevulde koek kon kopen voor vijftig hollandse centen. Na de zomer van 1965 verhuisde de club naar de Helmbergweg.”

De jeugd

“In de jeugd een mooie tijd gehad en de club was alles voor mij. In de A's ben ik aan mijn scheldnaam gekomen. Op de middelbare school zaten wij al jaren met dezelfde figuren in de klas en ieder jaar moest de klassenleraar de vaste zitplaatsen aangeven in het klasseboek. Iemand kwam op het idee om in plaats van onze normale namen maar eens een keer de scheldnamen in te vullen. Iedere Katwijker had tenslotte een scheldnaam, nietwaar?”

“Bij mij kon er gekozen worden want in de familie waren er 2: Peterolie of Punch. Katwijkse Punch was een alcoholisch drankje waar mijn overgrootbetopa of zoiets op het ijs gestaan heeft en vanaf dat moment was het gedaan met de naam van Duijvenvoorde: ik werd omgedoopt tot Aam de Punch.”

“Een verschrikkelijk mooi jaar in de A1 gehad met een kampioenschap als gevolg want er heerste een ontiegelijk goed samenhorighheidsgevoel in het team en er werd natuurlijk ook redelijk tegen een balletje getrapt. Nog steeds vind ik het jammer dat ik het jaar daarop naar de senioren moest want ik was net een jaartje ouder dan de meesten in dat geweldige elftal. De A1 van het jaar daarop speelden in de hoogste divisie tegen allerlei bvo's en trokken vaak meer publiek dan het eerste van dat moment.”

Het Eerste

“Mooie tijd in het eerste gehad, weekendjes weg hadden we toen nog niet maar gefeest werd er wel: was het niet na afloop van de trainingen waar we nog wel eens een spaatje dronken dan was het wel met feesten met diskjockey's en Cees Bijl met zijn onafscheidelijke sambaballen. Er gingen zelfs trainers de sloot in. In de kantine was er een mooi hoekje met een bar waar we menig uurtje doorbrachten met bonaken, de gele rakkers en muziek die ik opnam op de ouderwetse cassettebandjes. We hadden in die tijd ook nog een ander clubje in Katwijk: Q.Boys. Je wist wie er speelde en je kwam elkaar nog wel eens

Kampioenselftal seizoen 1987/1988 3e klasse KNVB

*Staan van links naar recht:
Kees Guijt, Jan Verloop, Willem
Guijt, Adrie Nijgh, Huug
Ouwehand, Jaap van Duijn,
Arie van der Boon, trainer
Peter Ciere, Patrick Bührs,
Stef Groeneweg, Leen Guijt.*

*Gehurkt: Wim van Beelen, Peter
van der Boon, Kees Krayenoord,
Fred Eeijtsberg, pupil van de
week Danny Guijt, Amerik van
Duivenvoorde, Martin van
der Plas, Piet van Duijn,
Jaap Haasnoot, Kees Ros.*

Aan de Punch

 KATWIJK **vd PLAS bv**
 THUIS   **GASTEN**

 v.d. PLAS b.v.
KATWIJK TEL. 011-26161

tegen in de kroeg en op een gegeven moment was de vriendenclub een erg grote mix van Kattukkers en ‘narren’. Via via kreeg ik het verzoek om het toch maar eens bij ‘blauwwit’ te gaan proberen en ik kwam in het bezit van overschrijvingsformulieren. Dit nieuws ging als een lopend vuurtje en in die periode werd ik niet al te vrolijk aangekeken op de club.”

“Op een mooie tweede Pinksterdag moesten we een bekerwedstrijdje spelen thuis tegen SJC. Eerder die dag hadden we met de maten nog een paar spa’tjes gedaan in de toenmalige Doedelbar (daarna Albatros nu Boeien). Toen werd het spandoek: ‘Punch moet blijven’ door de maten in elkaar geflanst. Het raakte me dusdanig dat ik gelijk besloot toch maar bij de eerste liefde te blijven. We wonnen en het bleef nog erg lang gezellig aan de Helmbergweg.”

“Wat denk je van een wedstrijdje kijken zonder die te zien: Nederland - Griekenland zouden we gaan kijken maar eerst effe in Rotterdam de kroeg in. Nou kan het gebeuren dat je na inname van bier e.e.a ook weer moet lozen en op weg naar de metro in Rotterdam moesten sommige heel nodig. We werden opgepakt door de politie en het halve eerste van de vv Katwijk de bak in !! We waren die nacht niet vroeg thuis.”

“In 1985 kwam de verhuizing naar de huidige locatie en we verloren de openingswedstrijd op een zeer nat veld van de ‘narren’ met 5-2. Het voetbal werd steeds professioneler en de sponsoring steeds belangrijker. Inmiddels kregen spelers van Nieuw Zuid die het net niet redden in het eerste in de gaten dat zij bij ons wellicht meer kansen zouden krijgen en met hen werd onder leiding van de helaas te vroeg overleden Peter Ciere als trainer het kampioenschap behaald. Ciere werd opgevolgd door Arie Lagendijk en de rest is geschiedenis. Arie heeft mij nog gevraagd om te blijven maar ik had afspraken gemaakt met de maten om in het 4e te gaan ballen en bij mij is afspraak afspraak dus kwam er voor mij een einde aan een hele mooie periode van mijn leven.”

De nadagen

“Nog jaren erg veel plezier gehad in het 4e en 5e met een groep die elkaar door en door kende en waar we met z’n allen erg veel lol hadden niet alleen op het veld maar ook daarbuiten. Dan denk ik ook aan de vele weekenden weg met en zonder vrouwen. In de nadagen slijt ik mijn wedstrijdjes nog in het 13e waar de maten van vroeger nu sponsor, supporter of voorzitter zijn geworden. Ik weet me nu omringd door een goede mix van jonge honden en ietwat corpulente liefhebbers van het mooiste spelletje wat er bestaat.”

***“Met dank aan alles en iedereen bij het mooiste clubje van Katwijk.
Op naar de 100 jaar!”***

★ ★ ★ ★

COLUMN Wethouder Willem van Duijn, gemeente Katwijk

RESPECT

Niet gelijk boos worden: ik ben er eentje van Nieuw Zuid. Maar wel een Quick Boyzer die respect heeft voor de rivaal. Ik heb vaak tegen de huidige voorzitter gespeeld. Willem op rechts, ik op links. We kwamen elkaar dus nog wel eens tegen van de pupillen tot een de regionale jeugd. Het waren hele gevechten op dat middenveld, maar altijd fair. Ook tegen Amerik 'de punch' heb ik nog gevoetbald. Wat een speler!

Met Willem Guyt heb ik een speciale band. We reisden vroeger samen naar Den Haag. We werkten voor de Centrale directie van de toenmalige PTT. De laatste vier jaar komen we elkaar weer tegen. Als wethouder financiën en sport heb ik geregeld met de voorzitter van vv Katwijk te maken.

Er gaat de komende tijd veel gebeuren op het complex. Met de bouw van de nieuwe tribune met mooie sponsoruimte is inmiddels begonnen. En er komt natuurlijk kunstgras op het hoofdveld. De vereniging krijgt daarmee een nóg mooier complex.

Daarmee kan vv Katwijk nog beter de maatschappelijke rol vervullen in de gemeente Katwijk. Er zijn zo'n drie- tot vierduizend gezinnen aan de club verbonden. Dat is een hele verantwoordelijkheid en kan natuurlijk niet worden uitgevoerd zonder vrijwilligers. Willem vertelde me dat er heel veel mensen zich inzetten voor de club.

Dat vind ik als wethouder een uitstekende ontwikkeling. De gemeente wil daarmee inspelen op de trend dat sportclubs een laagdrempelige ontmoetingsplaats wordt voor iedereen. Dan komt een professioneel gerunde vrijwilligersorganisatie, zoals Katwijk die heeft, natuurlijk heel goed uit.

Kernbegrippen zijn gezondheid (sporten en bewegen) en sociale contacten (ontmoeten en blijven meedoen). Wat ik graag zie, is dat beide partijen zich hard maken voor het uitwerken voor activiteiten voor de doelgroep 55 plus (gekoppeld aan het thema eenzaamheid) en het uitwerken van programma's voor het binden en boeien van vrijwilligers. Verder onderzoeken we de mogelijkheden voor samenwerking met lokale instellingen en gemeente.

Als supporter van Quick Boys geef ik op deze plek grif toe dat ik de vv Katwijk een club vind om trots op te zijn. Gefeliciteerd met het jubileum.

Arie Lagendijk, Cees van der Plas en Gerrit de Best
hoofdrolspelers van het succesverhaal

‘OP ZATERDAG- OCHTEND WIST IK AL DAT WE GINGEN WINNEN’

Arie Lagendijk en Cees ‘BMW’ van der Plas zijn onbetwist de architecten van het succes van de voetbalvereniging Katwijk. De trainer had een neus voor de juiste versterkingen en het smeden van een kampioenselftal. De ondernemer verschaftte de financiële voorzieningen. In gezelschap van de toenmalige voorzitter Gerrit de Best wordt nog eenmaal de film teruggedraaid.

< *Arie Lagendijk en Cees
Guijt schreeuwen het uit na
het behalen van het eerste
kampioenschap van de 1e
klasse. Dit met dank aan
ARC die directe concurrent
Quick Boys op Nieuw Zuid
op 2-2 hield.*

“Zullen we maar meteen lunchen?” Het is zaterdagmiddag en restaurant De Zwaan aan de boulevard heeft zojuist haar deuren geopend. De oproep van voormalig hoofdsponsor Cees ‘BMW’ van der Plas wordt echter niet beantwoord. Arie Lagendijk (ex-hoofdtrainer) en Gerrit de Best (ex-voorzitter) houden het liever bij een cappuccino.

Omdat de uitbater en Lagendijk elkaar kennen krijgt het gezelschap de mooiste kamer toegewezen. Met uitzicht op zee wordt uitgebreid teruggeblikt op de opmars van het Katwijk in het amateurvoetbal. Onder leiding van Lagendijk en zijn assistenten Cees du Prie en Kees Guijt (inmiddels overleden) mocht Katwijk zich enkele seizoenen de voetbalhoofdstad van Nederland noemen. Met passie, technisch vernuft en een aanvallende speelwijze denderde de Oranje voetbalmachine door de toenmalige eerste klasse heen. Het leverde drie zaterdagtitels en twee landstitels op. En een serie klassieke wedstrijden waar tot op de dag van vandaag nog over wordt gepraat.

Uitdagingen

De Best: “Met De Krom als nieuwe thuisbasis en enkele mutaties in het bestuur werd besloten een andere koers te gaan varen. Meer prestatief voetbal, weliswaar met behoud van het familiale karakter en binnen vijf jaar promoveren naar het hoogste amateurniveau”. Albert van der Brink en vooral Jan van der Plas (inmiddels overleden) stonden mede aan de basis van het nieuwe Katwijk. Cees van der Plas werd als hoofdsponsor gestrikt en Arie Lagendijk werd met ingang van het seizoen 1988-1989 benoemd tot nieuwe hoofdtrainer. “Ik tekende het contract in een periode dat Katwijk nog actief was in de derde klasse. Onder trainer Peter Ciere werd enkele maanden later beslag gelegd op de titel. De contacten met Katwijk voelden destijds goed. Naast het prestatieve aspect sprak het mij ook aan dat de wijk Rijnsoever nog in de kinderschoenen stond. De vereniging kwam in een groeispurt terecht wat allerlei nieuwe mogelijkheden bood”.

Nieuw Zuid

Dat Lagendijk en hoofdsponsor Van der Plas beiden een het verleden hadden op Nieuw Zuid weerhield hen er niet van spelers te benaderen voor een avontuur op de Krom. “Ach, spelers als Fred Eysberg, Kees Krayenoord en Piet van Duyn konden in die periode niet rekenen op een basisplaats. Waarom zou ik ze dan niet mogen benaderen? Als ze graag bij ons willen spelen, moet dat toch kunnen. Ik ben me ervan bewust dat sommige mensen mij dit niet in dank hebben afgenomen”, stelt Lagendijk. Gerrit de Best bevestigt de lezing van Lagendijk. “Nee, ik heb nooit een telefoontje gehad van een boze Arie Guyt, destijds voorzitter van Quick Boys”. Cees van der Plas hanteert zijn eigen jargon. “Ik zal misschien door sommigen gezien zijn als landverrader toen ik Nieuw Zuid vaarwel zei en mijn woord gaf aan Katwijk”.

Achtbaan

Ondanks een dramatische start - de eerste twee duels werden verloren - mocht Katwijk bij haar debuut in de tweede klasse opnieuw de kampioensschaal in ontvangst nemen. De Krombewoners kwamen in een achtbaan terecht want op allerlei niveaus moest hard gewerkt worden om een succesvolle entree in de eerste klasse mogelijk te maken. “De kantine werd gemoderniseerd, er moest een nieuwe tribune komen en we zagen een explosieve groei van het aantal sponsors. Ik kan me nog herinneren dat ik bij de gemeenteraad een pleidooi moest houden om subsidie aan te vragen. Voorafgaand aan mijn betoog nam een andere clubvoorzitter het woord die 500 gulden nodig had om een kapotte kachel in zijn vereniging te kunnen vervangen. Dat leverde meteen allerlei discussies op. Toen ik even later het woord nam om 500.000 gulden subsidie aan te vragen, gaf dat toch wel een raar gevoel”, blikt De Best terug.

Cees van der Plas: “In huize Van der Plas ging het bijna altijd over voetbal. Toegegeven, mijn zoon Marco was niet altijd de gemakkelijkste waardoor ik Arie wel eens influisterde hem als wisselspeler in te zetten.” Geen haar op het hoofd van Lagendijk die op het idee kwam om linkspoot Marco van der Plas ernaast te zetten. “Marco was weliswaar een mondige speler maar wel heel belangrijk voor het elftal. Het was voor mij de uitdaging dit type spelers bij de les te houden en hun kwaliteiten optimaal te benutten”, aldus Lagendijk.

Goud

Alles wat Katwijk begin negentiger jaren aanraakte leek in goud te veranderen. Alle puzzelstukjes vielen op de juiste plek en dankzij de transparante werkwijze en korte communicatielijnen tussen het bestuur en de technische staf slaagde Katwijk erin mee te bewegen op de hoge golven waarop het zich bevond. “Lagendijk kwam geregeld bij mij op kantoor een kop koffie drinken. Ja, al snel ging het gesprek dan over spelers die op het verlanglijstje stonden. Ik kan me nog herinneren dat hij Kenneth Braaf wilde aantrekken. Daar keek ik wel van op, een van de eerste donkere spelers binnen de A-selectie van Katwijk”, zegt Cees van der Plas. “Vaak stemde ik eerst even af met bestuurslid technische zaken, Jan der van der Plas, en daarna kwam Cees meestal in beeld voor de financiën”, vult Lagendijk aan.

Sleutelen

Na de entree van Katwijk op het hoogste amateurniveau bleef Lagendijk sleutelen aan de selectie. Jaarlijks werd de spelersgroep uitgebreid met twee tot drie spelers die echt een toegevoegde waarde zouden hebben voor het team. In juni 1993 oogsten de oranjehemden

applaus voor de galavoorstelling tegen Holland: 7-2. “Deze landstitel behaalden we met een spelersbudget van 56.000 gulden. In die periode wist ik op zaterdagochtend al dat we zouden gaan winnen. Heel onwerkelijk, maar het zegt wel iets over de kracht van het team dat toen in het veld stond”, concludeert Lagendijk. Ook

*Staan van links naar rechts:
Arie Lagendijk, Stef Groeneweg,
Cees Du Prie, Kees Guijt, Willem
Guijt, Huig Ouweland, Jaap
van Duijn, Adrie Nijgh, Piet van
Duijn, Henk Langemaat, Arie
van Beele, Jan Verloop, Teun van
Duijvenbode, Peter van der Boon.*

*Zittend: Kees Krayenoord,
Cor van der Plas, Jaap Guijt,
Marco van der Plas, Martin van
der Plas, Fred Eeijnsberg,
Wim van Beelen*

Cees van der Plas kan 'de klassieker' zich nog herinneren als de dag van gisteren. "Voor mij nog steeds de mooiste wedstrijd die ik ooit gezien heb".

Legendijk zou eindelijk acht seizoenen aan Katwijk verbonden verblijven.

Sponsor BMW Van der Plas nam na de derde landstitel (seizoen 1999-2000) afscheid. "Deze unieke periode heeft me veel voldoening gebracht. We maakten weken waarin ik gemiddeld twintig uur per week voor de vereniging bezig was. Maar, ik had het nooit willen missen", besluit Gerrit de Best.

**Kampioenselftal
Seizoen 1988/1989
2e klasse KNVB**

COLUMN Hielke Biemond, sportverslaggever Leidsch Dagblad

VALLENDE STERREN

Aan de eeuwige sterrenhemel van het topamateurvoetbal is vv Katwijk vertegenwoordigd met fonkelende oranje bollen. Hoe indrukwekkend ook, ze doven weer uit en verdwijnen even snel als ze kwamen. IJsselmeervogels is de topclub van een heel melkwegstelsel, Katwijk de volksclub van vier vallende sterren.

Succes is nooit structureel. Daarmee is de vereniging bepaald geen uitzondering. Wie kent Achilles 1894, USV Holland en Stevo nog? Zij moesten het landskampioenschap aan Katwijk laten om vervolgens ver weg te zakken in de vergetelheid van de lagere klassen.

Als iemand weet waar Katwijk vandaan komt, is het elftalleider Huug Ouwehand. Bij zijn komst in 1986 was het een bescheiden clubje op het derde niveau. 'Ik heb mindere jaren meegemaakt, veel trainers versleten, maar je ziet hoe sterk deze vereniging is', zei hij glunderend op een mooie meidag in Groesbeek.

Terwijl de spelers uitbundig de vierde ster vierden op het veld van Achilles '29, versleepte de man die vanaf de bank al die landstitels meemaakte de materialen naar de bus. Genietend van het moment, op zijn eigen manier. Hij zou vermoedelijk als enige bereid zijn geweest te geloven dat Katwijk nog geen half seizoen later onderaan zou staan.

Grilliger dan de beurskoersen is de moderne geschiedenis van de 75-jarige. Degradatiezorgen bij de onthulling van de kampioenswand. Het kan op De Krom. Maar hoe diep Katwijk in sommige jaren ook wegzakt, het komt altijd weer boven. Gesteund door een grote sponsor wordt dan weer een schitterend elftal samengesteld.

Om aan de top te blijven, is méér nodig dan geld. Over de rand van de kampioensschaal heen kijken, een langetermijnvisie, een gedegen organisatie. Waarom komt het daar nooit van? 'Beleid op de langere termijn maken heeft hier net zo veel kans van slagen als democratie in Afghanistan', legde een clubman mij uit. 'Volksclub Katwijk loopt over van welwillende mensen. Weldenkende mensen moet je echter met een vergrootglas zoeken.'

Misschien overdrijft hij, maar in zijn woorden zit op z'n minst een kern van waarheid. De vierde ster heb ik met eigen ogen zien fonkelen en vallen. Mijn wens voor vv Katwijk: meer stabiliteit, zelfs als dat ten koste gaat van een vijfde landstitel.

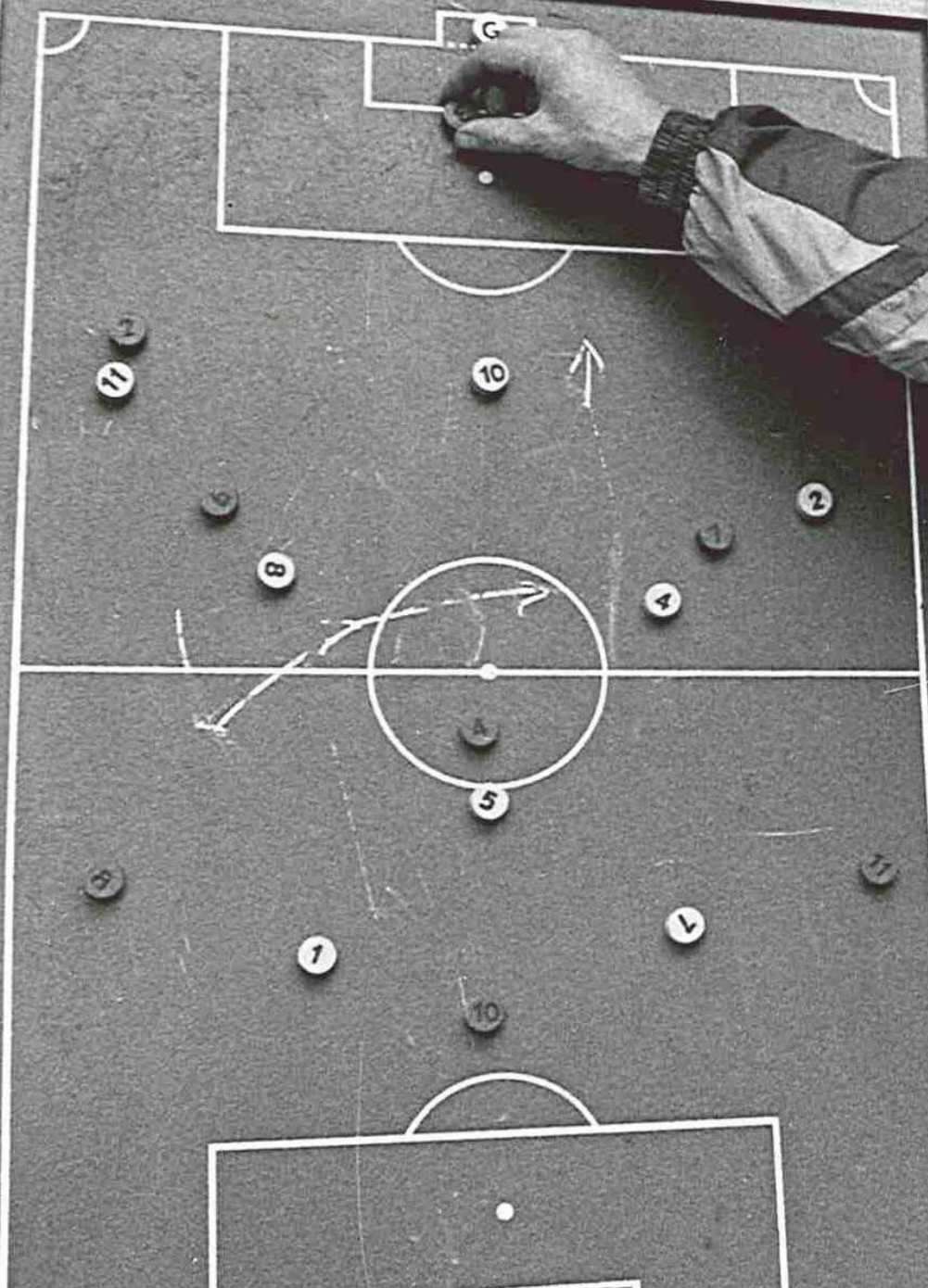
TIJDSBEELD 1989-2000

DE GOUDEN JAREN

Glorie aan de Krom. Een kundige trainer, een slimme sponsor en goede spelers vinden elkaar op het juiste moment. Katwijk treedt definitief uit de schaduw van de grote jongens als Rijnsburgse Boys, Noordwijk en Quick Boys.

In 1993 leidt dat tot de eerste titel na een zinderend competitieslot, met rivaal Quick Boys als de grootste belager. Katwijk incasseerde meteen de zaterdagtitel en als slagroom op de taart de algehele langstitel na een onvergetelijk gevecht tegen Holland. De gouden jaren van de vv Katwijk zijn begonnen en De Krom geniet met volle teugen.

= De Gefenmeester =

**Kees Guijt legt
het allemaal nog
één keer uit**

RESTAURANT
NOORDWIJK

BF

VAN RIJN

VAN RIJN
AARDIJ O G
THEKEN

5

Arie van Beele blunderde maar maakte ook het eerste doelpunt op het hoogste niveau

EEN DEBUUT OM NOOIT MEER TE VERGETEN

De wieg van voetballer Arie van Beele (48) zou zomaar op de Helmbergweg hebben kunnen staan. Hij doorliep alle jeugdelftallen alvorens hij zijn debuut maakte in de hoofdmacht. Van Beele gaat de geschiedenisboeken in als de speler die het eerste competitiedoelpunt maakte voor Katwijk in de toenmalige eerste klasse (1989-1990). Het verhaal van een speler met een Oranje hart.

“Na de promotie maakte Katwijk in september 1989 het debuut op het hoogste amateurniveau, de eerste klasse. Ik startte in de basis tegen Roda Boys. Meteen na de aftrap leed ik balverlies en stonden we 0-1 achter. Hoe het precies ging, heb ik niet meer scherp op het netvlies staan. Wat ik wel weet, is dat ik er nog geregeld aan herinnerd word. Ongetwijfeld heeft het te maken gehad met een stukje wedstrijdspanning. Al ben ik ook zo eerlijk toe te geven dat ik wel eens vaker een foutje maakte. Had te maken met gebrek aan concentratie op bepaalde momenten. Even later, in diezelfde wedstrijd, tekende ik de gelijkmaker aan. Een bizarre middag dus.”

< *Arie van Beele verliest kopduel van ploeggenoot Henk Langemaat. Naast van Beele troeft Langemaat ook Gert Aandewiel van Quick Boys af. Fred Eijsberg bekijkt het tafereel rustig van afstand.*

“Ik deed wedstrijdervaring op in de derde klasse en opeens acteerde Katwijk op het hoogste amateurniveau. Voor mijn gevoel een grote stap, al bleek later dat we relatief gemakkelijk konden meekomen. In dat seizoen speelde ik geregeld met Henk Langemaat. Als de tegenstander met twee spitsen speelde, moesten wij het karwei klaren. Bij drie spitsen schoof ik meestal door naar het middenveld.”

“Ik durf niet te zeggen hoeveel optredens ik in totaal in de hoofdmacht heb gemaakt. Ik was er vroeg bij en heb nog samen gespeeld met Wim Guyt I (‘die blonde’) en Willem Guyt II (de huidige voorzitter). Terugkijkend op ons debuut in de eerste klasse komen de vele puntendingen, liefst dertien, bovendrijven.

En natuurlijk mochten we tweemaal de derby tegen Quick Boys spelen. Ik was erbij, weliswaar als invaller in de uitwedstrijd. Ja, ik keek destijds best tegen de blauwwitten op. Dan stond je daar opeens in een prachtige ambiance tegen een ensemble van grote namen. De titels die we behaalden onder Arie Lagendijk heb ik van een afstand beleefd. Ik was nooit echt vaste waarde, speelde daardoor ook vaak bij de reserves. Ik had wellicht meer kunnen halen uit mijn voetbalcarrière maar de faciliteiten en het opleiden van spelers stonden nog in de kinderschoenen. De eerste trainer vanwie ik echt iets geleerd heb, was Arie Lagendijk.”

“Het voetbal heeft bij mij nooit echt bovenaan gestaan. Ik leefde er niet altijd naar, had nog genoeg andere dingen die ik ook leuk vond. Anderen vonden dat het best wat fanatieker mocht. Ik zag vaak medespelers met een chagrijnig gezicht in de kleedkamer zitten na een gelijkspel of nederlaag. Die klaagden dan dat hun weekend verpest was. Nou, zo heb ik het voetbal gelukkig niet beleefd. Die anderhalf uur op zaterdag deed ik gewoon mijn stinkende best. Dat is alles.”

Column Martijn van Lith, columnist Leidsch Dagblad en vrijwilliger vvKatwijk

'KOM OP, DE RIDDERRRRR'

Het is zaterdagmiddag. Terwijl de The Cats en de Bee Gees uit de speakers schallen – in mijn herinnering de enige twee artiesten die ooit gedraaid werden op de Krom – warmen de spelers van de soevereine koploper van de Eerste Klasse A zich op.

De stoeltjes van de hoofdtribune, waarvan ik nooit heb begrepen dat ze blauw en rood zijn (en niet, pak 'm beet, oranje) verdwijnen stuk voor stuk uit zicht. Terwijl Teun van Duijvenbode een hoge voorzet uit de lucht plukt, Marco de Ridder met buitenkant links Kees Krayenoord bedient en Henk Langemaat starend naar de zijkant zijn snor gladstijkt, loop ik naar het jeugdhonk voor een zakje snoep van een gulden. De gebroeders Gibb zingen '... and I don't wanna be alone'.

Een paar dagen eerder is er een oranje voetbalkaartje op de mat gevallen. Bovenaan een kortingsbon voor voetbalschoenen, daaronder de wedstrijd: UDO F6 – vv Katwijk F3; vv Katwijk E2 – vv SJC E5; Foreholte E1 – vv Katwijk D6. Hoewel de meeste wedstrijden voor dag en

dauw beginnen, lijken die ochtenden altijd eeuwig te duren. Maar het kan nog erger: de totale leegte van de zaterdag wanneer een wedstrijd wordt afgelast. Als het regent en 'Klaes van de voe-bal' belt, dan weet je dat het mis is.

Vandaag geen regen, maar een waterig zonnetje. Na mijn eigen wedstrijd is het wachten op het eerste. Na wat potjes tafeltennis, meerdere rondes flesjes verzamelen en nog maar een zakje snoep, is het dan bijna half drie. De spelers komen op en een derde band, Survivor, meldt zich op de Krom. Samen met mijn broer klap ik voor onze helden. Fakkels worden ontstoken en achter ons klinkt als altijd 'Kom op, De Ridderrrrr!' Zwaan en Langeveld trappen af en iedereen weet 't: wij gaan winnen. Alleen met hoeveel is de vraag.

Henk Langemaat en Edwin Verhoogt in gevecht met een overwicht aan blauw witten op Nieuw Zuid.

110%
ANT
FAX JON
QUICK-BOYS

Katwijk-Quick Boys, derby vol rivaliteit en hartstocht

VOETBAL VERDEELT HET DORP IN TWEE KAMPEN

De oorsprong van de term ‘derby’ komt uiteraard uit Engeland. In de twaalfde eeuw was daar het mob football of village football populair. Eens per jaar speelden twee buurtdorpen tegen elkaar. Het ging er toen al ruig aan toe.

De dikke Van Dale omschrijft het kort en bondig als volgt: (du:rbie) de; m-’s sportwedstrijd tussen twee ploegen uit de zelfde streek. En daarmee is volgens de ‘Dikke’ alles gezegd. Toch moet een voetbalwedstrijd aan meer criteria voldoen om een echte derby te mogen heten. Op Wikipedia staat een omschrijving die meer in de richting komt. “In de sport is een derby een wedstrijd tussen twee clubs uit de zelfde stad of uit de zelfde regio. Deze wedstrijden hebben een speciale naam gekregen omdat ze meestal extra beladen zijn”.

Maar een derby is meer dan bovenstaande omschrijvingen. Een derby is ook rivaliteit. Het is meer dan alleen drie punten. Het is een burenruzie op het scherp van de snede en het snijdt een dorp in twee kampen. Het is een gevoel wat wordt doorgegeven van vader op zoon. Er zijn in Nederland en de rest van de wereld veel bekende derby’s. Eén daarvan is in Katwijk.

< *De rivaliteit tussen de twee Katwijkse verenigingen komt tot uiting op een spandoek tijdens één van de roemruchte derby’s.*

Voordat vv Katwijk promoveerde naar de Topklasse waren er in de Hoofdklasse maar twee wedstrijden die in de gemeente Katwijk telde. De moeder aller derby's: vv Katwijk- Quick Boys. Elk jaar, twee wedstrijden om het kampioenschap van het dorp Katwijk. Een competitie in een competitie.

De echte rivaliteit is pas echt begonnen toen vv Katwijk in 1989 promoveerde naar de Eerste Klasse. Toen nog het hoogste amateurniveau. Daarvoor waren er natuurlijk ook wedstrijden tussen het toen grote Quick Boys en de vv Katwijk. Legendarisch en vermakelijk waren de vriendschappelijke wedstrijden op Nieuw Zuid tijdens 30 april. En in de begin jaren zeventig waren er ook wedstrijden onderling in de Tulpencup, die weer de opvolger was van de Dokterscup. De Tulpencup was een soort korte zomercompetitie van clubs uit de Duin- en Bollenstreek.

De echte derby begon dus pas toen de twee clubs in de Eerste Klasse tegen elkaar speelden. Dat was voor de eerste keer op 14 oktober 1989. Aan de vooravond van het duel had de toenmalige trainer Arie Lagendijk nog gesproken over een strijd tussen Goliath en Klein Duimpje. Voor 4.000 toeschouwers werd het toen 1-1 op Nieuw Zuid. Terwijl in de voorbereiding in augustus 1989 Katwijk nog met 7-2 had verloren. In het elftal van 1989 speelde toen Kees Guijt nog mee. De laatste derby was op 3 april 2010.

In totaal speelden Quick Boys en Katwijk 42 keer in KNVB verband tegen elkaar. De clubs zijn aan elkaar gewaagd. Katwijk won 16 van de 42 duels. Quick Boys won er 17. De overige 9 keer kwam er een gelijkspel uit de bus. Ook qua goals is er weinig verschil: 58 voor Katwijk en 60 voor Quick Boys.

Behalve in het veld gebeurde er rond het veld ook van alles. Dit varieerde van het oranje verven van de doelpalen op Nieuw Zuid tot nachtelijke bewaking op de Krom voorafgaande aan de derby. Het was eerder regel dan uitzondering dat de wedstrijd soms 15 minuten later kon beginnen door het enorme vuurwerk wat voorafgaand aan elke derby werd afgestoken.

Ook voor de club gaf menige derby een recordomzet in de kantine. In een interview geeft de toenmalige kantinebeheerder Den Dulk zijn boodschappenlijst prijs: Drie tanks met duizend liter bier, goed voor pakweg 12.000 biertjes. Plus 12 vaatjes met elk 50 liter op het biereiland. 50 kratten frisdrank, 100 flessen verschillende wijnen, 1000 broodjes, 480 kroketten en 160 kilo patat. 3 buitenposten, 2 weken voorbereiding en 30 kantine medewerkers.....

In 21 jaar competitie zijn er veel roemruchte 'Katwijkse Twisten' gespeeld. Hier een paar van de mooiste en meest dramatische derby's voor de vv Katwijk.

De Krom, 26 maart 1993

Op 26 april 1993 stond op de Krom niet alleen het kampioenschap van het dorp op het spel maar ook wie er in dat seizoen kampioen zou worden van de Eerste Klasse A. Met nog 2 wedstrijden te gaan stond Katwijk voor aanvang van de wedstrijd met 40 punten aan kop. Quick Boys volgde op slechts 2 punten. Bij winst zou Katwijk voor de eerste keer kampioen worden.

Het werd voor de oranjehemden een grote deceptie. Voor bijna 8.000 toeschouwers won Quick Boys de derby met 0-2. Een stand die met de rust al was bereikt. Katwijk kon toen niet met de druk omgaan en werd op alle fronten afgetroefd. De bloemen konden in de emmer blijven en werden later aan het arbitrale trio mee gegeven. In de (blauw/wit gestreepte) V.I.P. tent naast de kantine werd door de spelers en sponsors het verdriet met veel bier weggespoeld. Met nog 1 wedstrijd te gaan stond Quick Boys nu op doelsaldo bovenaan.

De week daarna werd Katwijk alsnog kampioen door met 0-2 van Rijnsburg te winnen terwijl Quick Boys, ondanks 10 minuten blessuretijd, thuis met 2-2 gelijkspelde tegen ARC.

De Krom, 16 september 1995

Op 16 september 1995 werd een van de spectaculairste derby's tussen Katwijk en Quick Boys in de Eerste Klasse A gespeeld. Op een bomvolle de Krom met 4.500 toeschouwers was het Katwijk met op de bank trainer Kees Guijt, die na een krankzinnig scoreverloop uiteindelijk met 6-4 won. Na een ruststand van 4-0 voor de Krombewoners kwam Quick Boys (met Floor van Duijn en Gert Aandewiel) in de tweede helft binnen 6 minuten terug naar 4-3. Teun van Duivenbode wist in zijn 200ste wedstrijd met een katachtige reflex de 4-4 te voorkomen. Waarna Katwijk met wervelend voetbal wist uit te lopen naar 6-4. Doelpunten makers voor Katwijk waren 2x Marco de Ridder, 2 x Dick Krommenhoek, 1x Pim Langeveld en 1x Hans Zwaan.

Hoewel het seizoen 95/96 nog moest beginnen werd deze wedstrijd in de pers al tot wedstrijd van het seizoen bestempeld. In dit seizoen werd Katwijk uiteindelijk 3e op de ranglijst en werd de Eerste Klasse het jaar daarop de Hoofdklasse.

Nieuw Zuid, 15 september 2005

Historisch was op 16 april 2005 de overwinning op Nieuw Zuid tegen de blauwwitten. Na een 2-0 achterstand voltrok zich een slijtageslag tussen de 22 spelers. Nog voor rust maakte Katwijk gelijk met 2 doelpunten van Wouter Verhey. In de tweede helft kwam Katwijk zelfs door twee strafschoppen van Sander Molenaar op een 2-4 voorsprong. De vlam sloeg nog eens extra in de duinpan toen invaller Marnix van der Gun van Quick Boys na tien seconden in het veld te hebben gestaan met een rode kaart kon vertrekken na een klap te hebben uitgedeeld. Quick Boys zou de wedstrijd met negen man eindigen. Toen de rook was opgetrokken zagen de 6.000 toeschouwers een eindstand van 3-4 voor Katwijk op het scorebord en kleurde Nieuw Zuid oranje. Op die regenachtige zaterdag speelde Katwijk zich ook definitief veilig in de Hoofdklasse B. Katwijk eindigde uiteindelijk op de 11e plaats.

Op 22 mei 2010 kwam er (voorlopig) een einde aan de moeder aller derby's. Op die historische zaterdag promoveerde de vv Katwijk met een 1-0 overwinning tegen GvvV naar de Topklasse. Quick Boys achterlatend in de Hoofdklasse.

> (Filmstrip) Wouter Verhey schiet met een goedgeplaatste vrije trap de aansluitingstreffer op het scorebord.

> Sander Molenaar viert feest na het verzilveren van een strafschop. Daarmee zet hij Katwijk met een bekeken schot op voorsprong.

HET GROTE SUCCEES VAN ‘DE FAMILIEDAGEN’

‘De Familiedagen’ van de vv Katwijk zijn uniek. Het is een evenement voor de hele familie en heeft niet perse met voetbal te maken. De oorsprong van de festiviteiten ligt in de jaren ’90. Dan wordt als afsluiting van het seizoen voor de senioren van de vv Katwijk een klutstoernooi gehouden. Een voetbaltoernooi waarbij alle seniorelftallen door elkaar “geklutst” worden en onderling een toernooi gespeeld wordt.

In het seizoen 1995/1996 organiseert de pas opgerichte supportersvereniging op dezelfde dag een supportersdag. Tijdens deze eerste editie worden alle activiteiten georganiseerd, zoals een springkussen, schminken, een elastiëkbaan, sumo-worstelen, een drive-in en een muzikaal optreden van DVS. Later wordt de verkiezing “Speler van het jaar” toegevoegd en worden de festiviteiten in samenwerking met de club georganiseerd.

In de jaren die volgen breidt het aantal activiteiten zich uit. Het wordt te veel om allemaal op één dag te organiseren en in het seizoen 2004/2005 is het evenement al gegroeid tot vier dagen met onder andere een 4x4 toernooi voor de E en F jeugd, een darttoernooi, feestavond, spellencircuit, optreden van een clown, koe schijten, Highlandgames, artiesten etc.

Inmiddels is er een gezellig dagje uit toegevoegd. Met de Solex rondtoeren door het Westland of de Bollenstreek, varen door Leiden, fietsen e.d. Ieder jaar weer een groot succes. Diverse activiteiten wisselen elkaar af. Van sportquiz tot pokertoernooi voor de volwassenen, huttenbouw en een heuse kinderkermis voor de allerkleinsten, darten, kaarten etc. met altijd weer als afsluitend hoogtepunt het klutstoernooi. Inmiddels niet alleen toegankelijk voor voetballende leden van de vv Katwijk maar ook supporters, selectiespelers en recreatieve teams doen mee.

De afgelopen jaren zijn 'De Familiedagen' uitgegroeid tot een meerdaags spektakel dat bij weinig clubs zijn gelijke zal vinden. Wat jaren geleden begonnen is met een gezellige dag/avond is inmiddels uitgegroeid tot ruim anderhalve week vermaak op en rond De Krom voor jong en oud. Deze editie is een speciale XL-uitvoering het kader van het 75-jarig bestaan. Het jaar wordt afgesloten met een heus winterspektakel met ijsbaan.

*Staan bovenste rij van links naar rechts:
 Hugo van Duyn, Pim Langeveld, Stefan
 Roodackers, Ben Géljteman, Corne van
 Duijjenbode, Albert de Haas, Carlo van Zelst,
 Hans Zwaan, Cor Haasnoot,
 Teun van Duijjenbode.*

*Midden: Kees Gúijt, Huug Ouwehand, Wim van
 Beelen, Seger Oudshoorn, John van dr Plas,
 Armand Corijn, Leo Guijt, Adrie Nijgh, Peter
 van der Boon, Arie van Beele, Toine l'Ami, Theo
 de Jong, Cees Du Prie, Arie Lagendijk.*

*Zittend: Theo Scholte, Dick Krommenhoek,
 Leen van der Marel, Wildred Kwestro, Kenneth
 Braaf, Kees Krayenoord, Johan Vogelaar,
 Marco van der Plas, Marco de Ridder.*

**SELECTIEFOTO
SEIZOEN 1994/1995**

Rijnsburger Hans Zwaan werd publiekslieveling bij vv Katwijk

DE ONVERZETTELIJKE WIL OM TE SCOREN

Op een regenachtige donderdagavond neemt Hans Zwaan plaats in de kantine. Hij kiest bewust voor het tafeltje dicht tegen 'zijn' Hall of Fame aan. Vol met herinneringen, foto's en vergrote krantenkoppen uit de succesvolste en mooiste tijd van een lange voetbalcarrière.

Voordat Hans Zwaan op 12 september 1992 zijn eerste competitieduel voor de vv Katwijk in de Eerste Klasse A tegen Rozenburg speelde was er heel wat aan voorafgegaan. Anderhalf jaar had Hans Zwaan niet gevoetbald toen Katwijk trainer

Arie Lagendijk hem belde of hij voor Katwijk wilde voetballen op zijn geliefde plek, namelijk centrumspits. Arie zag Hans als de ontbrekende schakel voor Katwijk die, na 2 eerdere 2e plekken in de competitie, van doorslag zou kunnen zijn om kans te maken op het kampioenschap.

Daarvoor had Hans vanaf de jeugd bij Rijnsburgse Boys gespeeld. Het was ook Arie Lagendijk, toen trainer van Rijnsburg die hem in de A1 ontdekte en naar de hoofdmacht van Rijnsburg haalde. Hans speelde een aantal seizoenen in het eerste van

Rijnsburg en maakte 65 competitiegoals. Onder trainer Arie Kurver die in plaats van met 3 spitsen, met 2 spitsen ging spelen verloor Hans zijn plezier in het spelletje. Hans Zwaan stopte met voetbal en zette een eigen bloemenlijn op naar Duitsland. Toen in het voorjaar van 1992 bekend werd dat Hans Zwaan voor Katwijk zou gaan voetballen werd dit in Rijnsburg niet goed ontvangen. Het leidde zelfs tot bestuurlijk overleg tussen de clubs omdat het zogenaamde herenakkoord tussen de Bollenstreek clubs zou zijn geschonden.

Hans moet nog steeds lachen om uitspraken vanuit Rijnsburg, dat hij het voor het geld had gedaan. Geld is voor Hans nooit de drijfveer geweest om te voetballen. Het plezier in het voetbalspelletje, de sfeer in de kleedkamer en de kameraadschap binnen een team stonden altijd voorop. Het eerste contract bestond overigens uit een vaste vergoeding van 3000 gulden per jaar en als hij meer dan 10 goals zou maken kwam daar nog 2000 gulden bij, in totaal dus nog geen 2.500 euro per jaar. De teller zou uiteindelijk in zijn eerste seizoen op 17 goals uitkomen.

KATWIJK

6

Van Der Sar
BMW

errea

Zwaan benadrukte dat de keuze om voor Katwijk te kiezen volledig is toe te schrijven aan trainer Arie Lagendijk. De man die hem bij Rijnsburg had ontdekt en hem nu het volledige vertrouwen gaf en het plezier in voetballen weer terug wilde geven. Dat deze comeback niet van zelf is gegaan herinnert Hans zich nog heel goed. Met 115 kg waren de loopprondjes, met Arie Lagendijk aan z'n zij in het begin behoorlijk afzien. De zomer van 1992 werd doorgetraind om wedstrijdfit aan het begin van de competitie te staan.

Het seizoen 92-93 zou uiteindelijk het begin zijn van een tweede voetbaljeugd die pas in het seizoen 98-99 zou uiteindelijk eindigen. Als voetballer was Zwaan niet de voetballer met de fluwelen techniek. In de sportkaternen van de kranten werd hij vaak omschreven als een boomlange of bonkige spits. Wat Zwaan echt kenmerkt is niet alleen het doelpunten maken maar ook vooral door in veel wedstrijden de belangrijke of beslissende goals te maken. Wat hem verder veel voldoening gaf was ook om belangrijk als teamspeler te zijn. Niet alleen de topscorer, maar ook hofleverancier van vele assists.

Voor Hans is dat eerste seizoen bij Katwijk ook gelijk het meest bijgebleven. Tot één van voor hem belangrijkste goals uit zijn imponerende loopbaan rekent hij verrassend genoeg, de 1-2 in dat seizoen tegen Excelsior Maassluis. Bij een 1-0 achterstand miste hij een penalty om vervolgens met 2 goals de overwinning binnen te slepen. Ook het scoren van de winnende goal 2-3 op Nieuw Zuid staat voor altijd in zijn geheugen gegrift en zorgt zoveel jaren later nog steeds voor een grote lach. Zeer speciaal was het om in het eerste jaar kampioen te worden met Katwijk op de Middelmors in en tegen Rijnsburg, na een krankzinnig slot van de competitie. De herinnering aan de rondrit door het dorp en de huldiging op het gemeentehuis geeft Zwaan nog steeds kippenvel en was voor hem onvergetelijk.

De mooiste en beste wedstrijd uit zijn voetbalcarrière was de kampioenswedstrijd Katwijk - Holland in 1993. De wedstrijd eindigde in 7-2. Met 3 goals van Zwaan werd het een galavorsteling van het hoogste niveau. De publiekswissel in die wedstrijd zit hem tot op de dag vandaag nog steeds niet lekker omdat hij zo graag 4 goals wilde maken. Dit kenmerkt Zwaan, niet alleen een liefhebber van het spelletje, maar ook met een onverzettelijk wil om te scoren. Een winnaar pur sang.

< Een uitbundig besprongen Hans Zwaan viert één van zijn 160 treffers in het shirt van Katwijk. Het aantal waardoor hij zich al jaren de onbetwiste topscorer van de vereniging mag noemen.

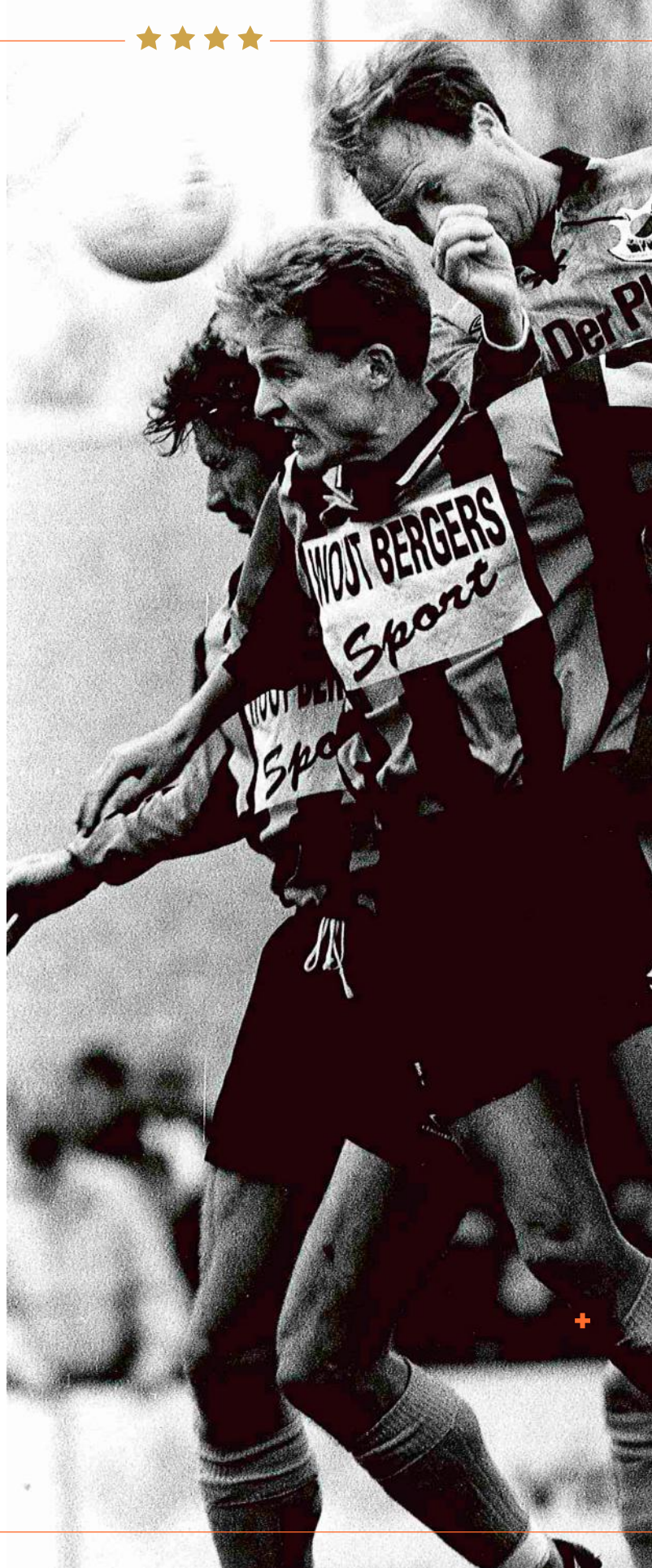
In de seizoenen daarna zouden nog vele successen volgen. Er was interesse vanuit het betaald voetbal en zelfs vanuit België, want Zwaan bleef elk seizoen scoren. Hij bleef echter de vv Katwijk trouw. Redenen om te blijven waren er genoeg volgens Zwaan: de sfeer binnen de club, het publiek, medespelers en technische staf.

De palmares van Hans Zwaan bij de vv Katwijk ziet er indrukwekkend uit: 3x afdelingskampioen, 2x zaterdagkampioen en 2 x landskampioen. In doelpunten misschien nog wel imponanter: hij scoorde in 7 seizoenen 160 goals in officiële wedstrijden en is daarmee topscorer aller tijden.

Na 15 seizoenen zette Hans Zwaan in 1999 op 35 jarige leeftijd een punt achter zijn imposante en succesvolle voetbalcarrière. Katwijk is zijn club gebleven. Met een aantal oud spelers uit die tijd heeft Hans nog regelmatig contact en zijn er zelfs weekendjes weg met partners.

Bij de reserves van Katwijk speelt namelijk tegenwoordig zijn zoon Mike.
Positie in het veld: centrumspits.

> Hans Zwaan in een kenmerkend luchtgevecht met twee tegenstanders.
De bonkige spits scoorde een bovengemiddeld deel van zijn doelpunten met het hoofd.

CIJFER5 +FEIT3N

DE 160 VAN HANS ZWAAN

	Competitie	Landskampioenschap	Beker	Totaal
'92/'93	17	8	4	29
'93/'94	18	1	0	19
'94/'95	23	3	4	30
'95/'96	25	-	5	30
'96/'97	12	-	1	13
'97/'98	21	-	9	30
'98/'99	6	-	3	9
	122 + 12 + 26 =			160

Katwijk verzamelde niet alleen hoofdprijzen in de jaren negentig. De club won ook de Fair Playcup. Aanvoerder Johan de Kroon krijgt de beker van Frits Suer namens Nationale Nederlanden uitgereikt. De spelers mochten naar een interland van het andere Oranje. Rechts kijken de trainers Arie Lagendijk en Kees Guijt serieus richting de camera

Johan de Kroon neemt de Fair Playcup in ontvangst.

De acht momenten van Arie Lagendijk

‘GOOIDE JIJ NOU NET DE HOORN EROP?’

Een fantastisch mens. Een absolute toptrainer. Na jaren van bouwen zette hij Katwijk eind tachtiger jaren op een glijbaan van successen. Arie Lagendijk slaagde erin Katwijk te transformeren van anonieme amateurclub tot voetbalgrootmacht. Het was een periode waarin de oranjehemden soms griezelig mooi voetbal speelden.

Na acht seizoenen de Krom (drie afdelingstitels en twee landstitels) nam hij afscheid. Hoogste tijd om de acht meest interessante momenten uit Lagendijks periode op een rij te zetten.

1. “Eigenlijk zou speler Johan Vogelaar al een seizoen eerder bij Katwijk komen. We hadden destijds de afspraak staan dat hij mij binnen twee weken, na ons gesprek, zou terugbellen om zijn keuze te maken. Hij belde echter een dag te laat waarna ik hem gezegd heb dat hij niet meer hoefde te komen”.
2. “Vaak kwamen we als technische staf tot de conclusie dat de spelers die we graag wilden hebben meer gingen kosten dan we vooraf hadden begroot. Dan ging ik maar weer naar het kantoor van sponsor Cees ‘BMW’ van der Plas toe,

die meestal meteen doorhad dat het weer over de financiën zou gaan”.

3. “In onze periode zat er een idee achter het scouten van spelers. We gingen op alle niveaus kijken en selecteerden op basis van meerdere eigenschappen. Achter de wijze waarop de huidige topamateurclubs tegenwoordig scouten zit helaas niet altijd een visie. Nu is er vaak een flinke som geld beschikbaar en worden te vaak ad hoc spelers gehaald die bijvoorbeeld zijn afgevallen bij een Jupiler League club”.
4. “Het salarishuis in mijn Katwijk-periode was eenvoudig van opzet. Spelers ontvingen een reis- en onkostenvergoeding en puntengeld. In een later stadium werd ook een ‘basisplaatsvergoeding’ geïntroduceerd. Deze was met name bedoeld voor (jonge) spelers die niet altijd een vaste plaats in de wedstrijdselectie hadden”.
5. “Uitgangspunt in ons debuutjaar in de eerste klasse (1989-1990) was handhaving. Vertrekpunt daarbij was het leveren van strijd en daarna wilden we ook voetballend ons gezicht laten zien. Het was een pittig jaar waarin we liefst dertien keer gelijk speelden”.
6. “Het Gouden Katwijk bevatte een mix van spelers met specifieke kwaliteiten. Denk aan de goals van Zwaan, het onvoorspelbare van De Ridder, de rushes van Langeveld en het verdedigingsblok met De Kroon, Langemaat en Van Zelst”.
7. “Ik kan me nog herinneren dat we de laatste wedstrijd voor de winterpauze thuis moesten spelen tegen Noordwijk. Het veld was doorweekt maar ik wilde dolgraag spelen om daardoor van een langere vakantie te kunnen genieten. We konden in actie komen, maar op maandagavond hebben we daarna als selectie gezamenlijk het veld gerold”.
8. “Ik had ooit een pittig telefoongesprek met speler Marco van der Plas totdat hij opeens, midden in het gesprek, de hoorn erop gooide. Ik ben meteen de auto ingestapt en was dermate boos dat ik in staat was de voorpui van de showroom in te rijden. Ik stormde het kantoor binnen, liep op Marco af, waarna hij mij nietsvermoedend de vraag stelde: “Gooide jij nou net die hoorn erop?”

**De eerste kampioensbeker
wordt met trots op het
gemeentehuis geheven**

CIJFER5 +FEIT3N

TOPSCORERS

in één seizoen

1. Hans Zwaan

25 doelpunten in seizoen 1995-1996 (1e klasse)

2. Hans Zwaan

23 doelpunten in seizoen 1994-1995 (1e klasse)

3. Jan Hasenoot

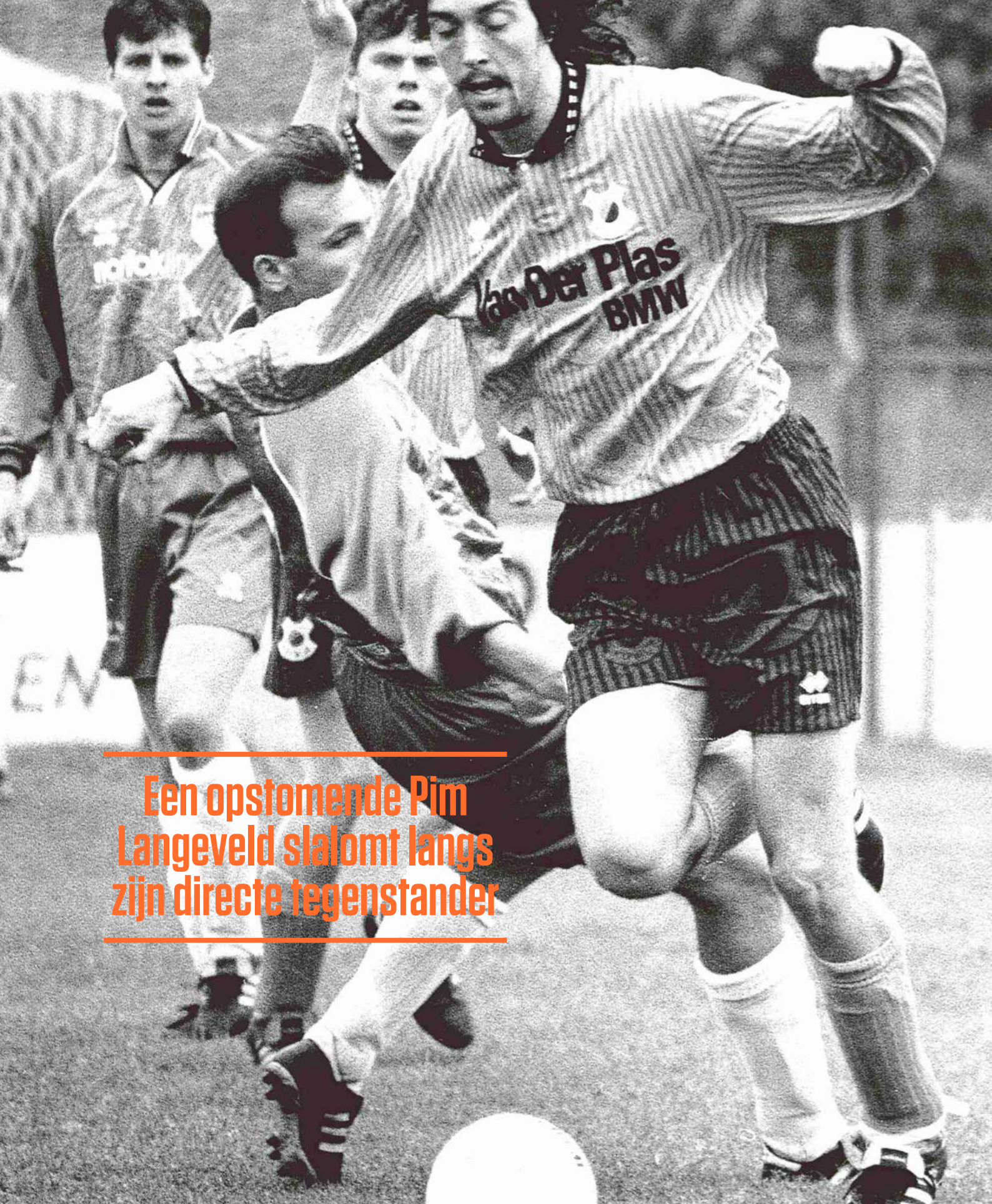
22 doelpunten in seizoen 1965-1966 (4e klasse)

4. Hans Zwaan

21 doelpunten in seizoen 1997-1998 (1e klasse)

5. Jeffrey Jongeneelen

19 doelpunten in seizoen 2012-2013 (topklasse)

**Een opstomende Pim
Langeveld slalomt langs
zijn directe tegenstander**

Op de tribune zag Marco van Basten zijn maatjes van Holland worden weggevaagd

DE BESTE WEDSTRIJD DIE KATWIJK OOIT SPEELDE

Het werd een van de krankzinnigste wedstrijden uit de historie van de club. Katwijk-Holland, de finale om de gehele amateurtitel in Nederland. Uitslag: 7-2. Katwijk speelde voetbal van een andere planeet. Een terugblik.

De begin jaren 90 van de vorige eeuw luidde één van de succesvolste periodes van de vv Katwijk in. Na twee keer als tweede in de Hoofdklasse A te zijn geëindigd vierde de club in het seizoen 92-93 voor de eerste keer het kampioenschap in diezelfde Hoofdklasse A. Met een nog nooit eerder vertoonde suprematie werd Katwijk ook Algemeen Zaterdagkampioen door een

perfecte score van 4 gespeeld, 4 gewonnen. En met een doelsaldo van 13 voor en 1 tegen, bleven Lunteren en Kozakken Boys kansloos achter.

De strijd om de titel van het algemeen landskampioenschap bij de amateurs zou op 12-6-1993 en 19-6-1993 gaan tussen de algemeen zondagkampioen Holland uit Utrecht en de vv Katwijk. De kampioensselectie van Holland bestond o.a. uit gelouterde ex-profs van Fc Utrecht zoals Gert Kruys, Frans Adelaar en Gert van Hanegem. Melbi Raboen was de trainer. Deze markante coach (o.a. ex-coach van Quick Boys) was voor de vv Katwijk geen onbekende.

De eerste wedstrijd werd in Utrecht gespeeld en zou in een 1-1 gelijkspel eindigen. Een zwaar bevochten gelijkspel waarin Kees Krayenoord pas in de 93e minuut de gelijkmaker zou scoren, nadat Holland in de 16e minuut op 1-0 was gekomen. Holland eindigde de wedstrijd met 10 man na een rode kaart in de 24e minuut. Ook Katwijk kwam niet ongeschonden uit de strijd. De gele kaart voor Henry Pouw in de wedstrijd betekende een schorsing voor de return op De Krom.

Op zaterdag 19-6-1993 vond op een bomvolle De Krom, de alles beslissende 2e wedstrijd plaats. Deze wedstrijd om de landstitel bij de amateur werd een zelden vertoond machtsvertoon. Gespeeld door waarschijnlijk het beste Katwijk 1 in de nu 75 jarige historie van de vv Katwijk. Een “best ever” wedstrijd van het andere Oranje. Een wedstrijd die De Krom in vervoering bracht.

Het begon al met de verrassing die coach Arie Lagendijk in de persoon van Pim Langeveld uit de hoed toverde. De tegen Lunteren met een zwaar geblesseerde knie, uitgevallen Pim Langeveld stond plotseling toch bij de eerste elf op het wedstrijdformulier op die bewuste zaterdag tegen Holland. Pim was het best bewaarde geheim van het kampioenschap. Na overleg met Lagendijk was die week daarvoor besloten om alles op alles te zetten om Pim Langeveld speelklaar te krijgen voor de return.

Door intensieve behandeling van fysiotherapeut Theo de Jong werd er in het geheim een medisch wonder bewerkstelligd. Niemand, zelfs niet zijn teamgenoten wisten van dit één-tweetje tussen de technische staf en Pim Langeveld. Alleen zijn maatje Kees Krayenoord kreeg de vrijdag voor de wedstrijd een telefoontje van Pim met de mededeling dat hij zou spelen, zodat Kees zich daarop kon voorbereiden.

De verbazing bij zowel Katwijk als Holland was die zaterdag dan ook groot toen Langeveld (die 3 weken niet had gespeeld of getraind), met de knie stevig ingepakt begon aan de warming up en even later aan de aftrap stond. Deze meesterzet van Lagendijk zou super uitpakken voor de vv Katwijk.

De wedstrijd begon in een fantastische ambiance zo'n 10 minuten later omdat er eerst een vuurwerkmats van 30 meter die door supporters was aangestoken, moest uitrazen. De 6.500 toeschouwers op De Krom, waaronder de toen voor AC Milan spelende Marco van Basten (jeugdvriend Testa la Muta speelde bij Holland mee) gingen er eens goed voor zitten.

< (Foto rechts) Doelpuntenmaker Hans Zwaan wordt door medespeler Leen van de Marel gevloerd. Pim Langeveld en Marco de Ridder delen mee in de vreugde.

< (Foto links) Kees Krayenoord viert zijn doelpunt voor een uitzinnige menigte.

< Pim Langeveld houdt het middenveld van Holland bezig. De eerder geblesseerde Langeveld verraste vriend en vijand toen hij aan de aftrap van de wedstrijd verscheen.

Katwijk speelde in de volgende opstelling: Teun van Duyvenbode, Carlo van Zelst, Henk Langemaat, Johan de Kroon, Leen van der Marel (Wilfred Kwestro), Marco van der Plas, Edwin Verhoogt, Pim Langeveld, Hans Zwaan (Corne van Duyvenbode) en Marco de Ridder. Trainer Arie Lagendijk en assistent Cees Guyt waren verantwoordelijk voor deze keuze.

Binnen een half uur walste Katwijk over Holland heen en stond er 3-0 op het scorebord door doelpunten van Verhoogt en 2x Hans Zwaan. Vlak voor rust deed van Hanegem voor Holland wat terug en bepaalde de ruststand op 3-1. Gezien het vertoonde spel en de legio kansen van Katwijk had de score veel hoger kunnen en moeten uitvallen.

In de 2e helft maakte Hans Zwaan na 30 seconden een einde aan alle eventuele illusies van Holland een einde door de 4-1 te maken. Dit doelpunt was het sein voor een periode van oogstrelend voetbal van Katwijk. Het ene doelpunt was van een nog grotere schoonheid dan het andere. Vooral de 6-1 van Kees Krayenoord, die met een schitterende lob scoorde was van grote klasse.

Daarvoor had Krayenoord ook al de 5-1 gemaakt. Opvallend was dat tijdens oorwassing van Holland in de 2e helft, de spelers bij hun trainer Raboen één voor één om een wissel vroegen om een verdere afstraffing bespaard te blijven. Raboen reageerde stoicijns door dit te negeren.

Ook Marco van Basten kon het blijkbaar niet langer aanzien en vertrok bij een stand van 6-1. Hierdoor miste hij nog de 7-1 van Marco de Ridder en de goal van Holland. Testa La Mutta bepaalde de einduitslag op 7-2.

Met deze legendarische winst op Holland wordt de vv Katwijk voor het eerst in z'n lange bestaan landskampioen bij de amateurs en zette zich defintief op de kaart van het top amateurvoetbal in Nederland.

In de opeenvolgende jaren daarna, zou dit team nog vele prijzen gaan winnen en verder geschiedenis schrijven : nog 2x afdelingskampioen (waarvan 1x ongeslagen), 1x zaterdagkampioen en 1x landskampioen en zo uitgroeien tot de beste en meest succesvolste selectie in 75 jaar vv Katwijk geschiedenis.

^ (Foto boven) De spelers worden omringd door de feestende supporter.

^ (Foto onder) Hans Zwaan en Marco de Ridder verklaren onder het toezien van Carlo van Zelst en Kees Krayenoord hun liefde aan de kampioensbeker.

< De helden wachten na de victorie op Holland ongeduldig op de uitreiking van de beker.

**Het kampioenschap
wordt groots gevierd
door de spelers.**

Van der

Van Der Pl
BMW

BMW

CIJFER5 +FEIT3N

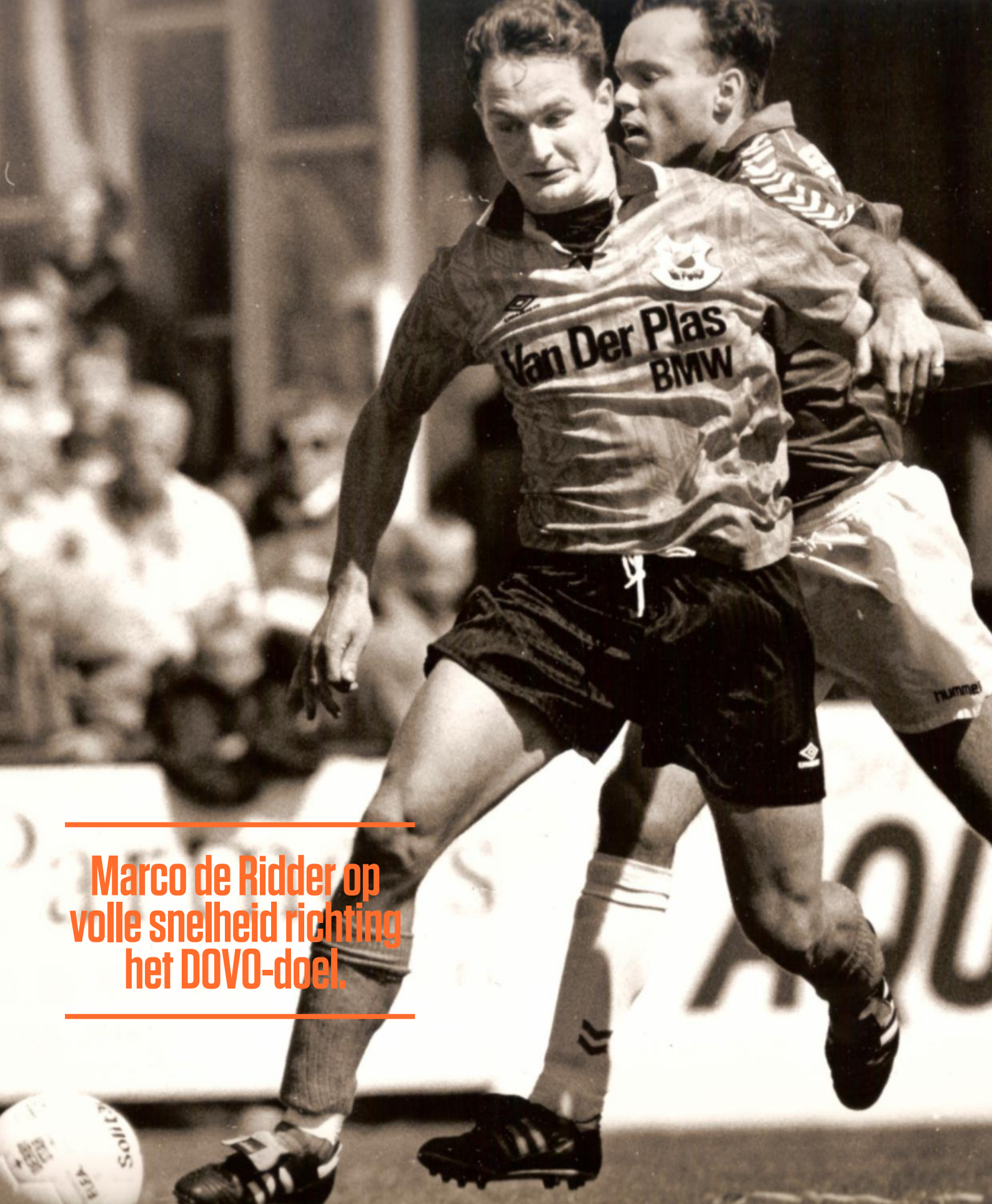
COMPETITIE DOELPUNTEN

vanaf 1949-1959 t/m 2012-2013

1.	Hans Zwaan	122
2.	Marco de Ridder	106
3.	Kees Krayenoord	75
4.	Wim Guijt II	72
5.	Gerard Spiering	62
6.	Sander Molenaar	57
7.	Amerik van Duivenvoorde	53
8.	Marco van der Plas	49
9.	Donny van Ooijen	48
10.	Wim Guijt I	43
11.	Jan Hasenoot	41
12.	Jeffrey Jongeneelen	41
13.	Jan Vooy's	39
14.	Pim Langeveld	37
15.	Theo van Rooijen	37
16.	Cees Guyt (penn.)	37
17.	Arnold Boers	36
18.	Freek Rienks	35
19.	Piet van Duijn	34
20.	Kees Guijt (Prof)	32
21.	Andries van Duyvenbode	32
22.	Arie Jonker	31
23.	Gerrit Verdoes	31
24.	Hans Verloop	30
25.	Huig Schaap	28
26.	Gidi van der Bent	27
27.	Peter van Duyn	25
28.	Marcel Huisman	25
29.	Nic. Herbert	25

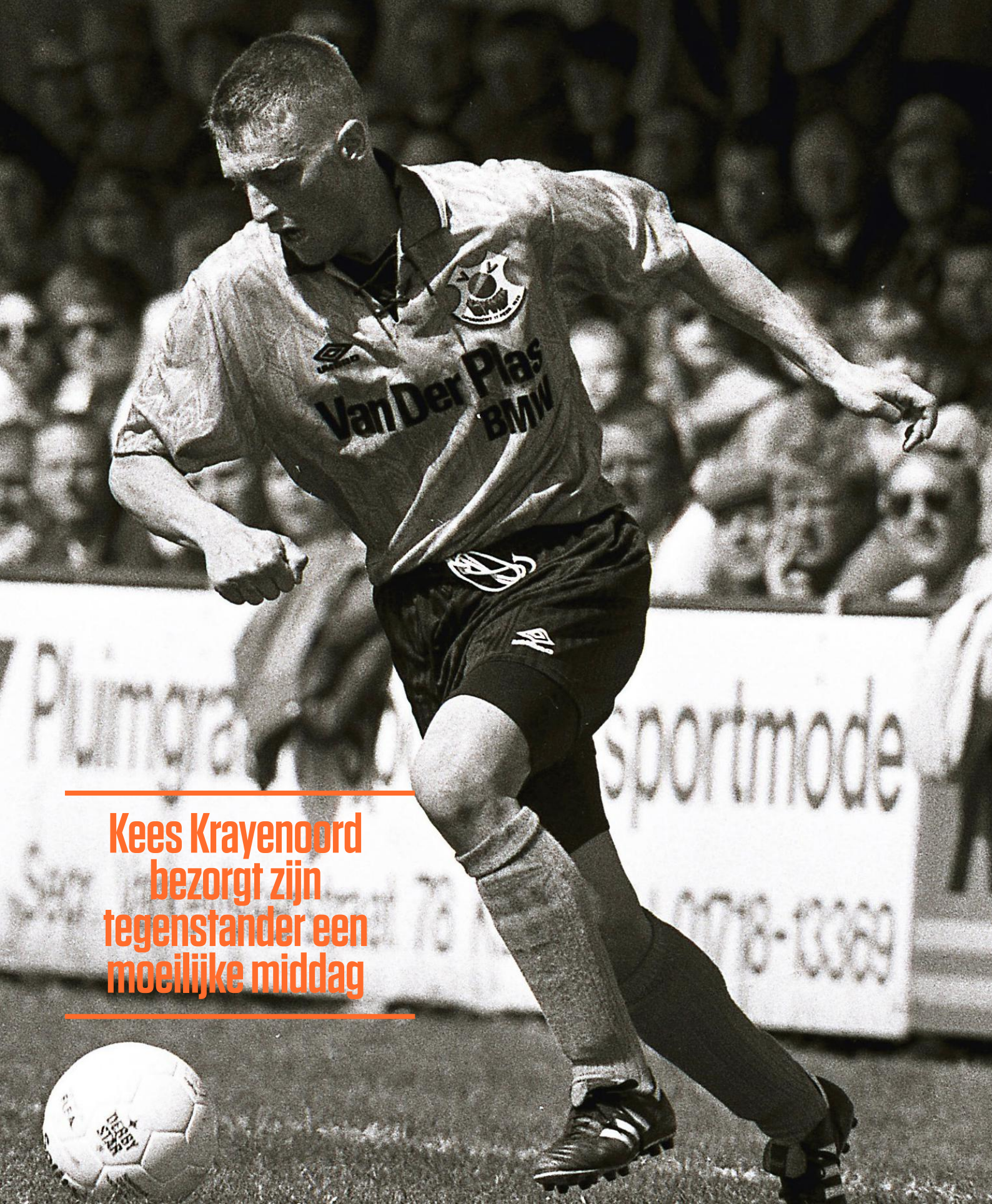
Door raadpleging van het Regionaal Archief Leiden voor wedstrijd informatie in de regionale kranten is veel informatie over de doelpuntenmakers van vóór 1987-1988 (start bijhouden) achterhaald.

Maar niet altijd was er een vermelding van de scorers en soms was informatie per krant verschillend, waardoor spelers op het overzicht kunnen ontbreken of met te weinig treffers staan vermeld.

**Marco de Ridder op
volle snelheid richting
het DOVO-doel.**

**Kees Krayenoord
bezorgt zijn
tegenstander een
moeilijke middag**

^ (Foto boven) Kees Krayenoord brengt de verdediging van Stevo in verwarring met zijn onnavolgbare acties.

^ (Foto onder) Marco de Ridder viert samen met Marco van der Plas zijn 2e doelpunt in de thuiswedstrijd tegen Stevo.

> Marco de Ridder verzilvert strafschop in de kampioenswedstrijd tegen Stevo. Met 4 treffers was hij de grote man in de tweeluik met de ploeg uit Geesteren.

**Marco de Ridder geeft
de keeper het nakijken**

TREURNIS OM DE GEMISTE STER

Na twee achtereenvolgende landskampioenschappen was Katwijk voorafgaand aan seizoen 94/95 uiteraard weer de favoriet. Op 22 april pakte Katwijk de titel door een 3-2 overwinning op Scheveningen. De kers op de taart moest de derde achtereenvolgende landstitel worden.

Sinds het bestaan van de landstitel tussen de zaterdag- en zondagkampioen (1969) was dit nog geen enkele club gelukt. Eerder presteerde alleen RKC en IJsselmeervogels het om twee maal achtereen landskampioen te worden. Nu moest er afgerekend worden met drievoudig landskampioen IJsselmeervogels en Kozakken Boys. De start was prima. Een doelpuntloos gelijkspel bij de Vogels en een 3-1 overwinning op De Krom tegen Kozakken Boys leken voldoende om een voorschat te nemen op de zaterdagtitel. IJsselmeervogels verloor tussentijds met 2-0 bij Kozakken Boys.

Hoe anders liep het echter in de derde wedstrijd. Na tien minuten kreeg Kees Krayenoord een rode kaart voor een vermeende kopstoot. Dat deed de kansen keren. Katwijk bleef op zoek gaan naar goals maar kreeg keihard de deksel op de neus. Met 1-4 leek de kans op de trilogie verloren. Door een minimale

overwinning van 2-1 op Kozakken Boys leek IJsselmeervogels in een zetel naar de zaterdagtitel te gaan. Kansen waren er echter nog steeds. Katwijk moest met minimaal vier goals verschil winnen bij Kozakken Boys om alsnog de zaterdagtitel op te eisen. Een lastige opgave omdat de verschillen op voorhand niet zo groot leken. Toch deed Katwijk een poging.

Al snel in de wedstrijd kwam Katwijk op sportpark De Vierlaan op een 2-0 voorsprong. Het kon nog. Een makkelijk gegeven strafschop voor wat eigenlijk een geweldige redding van keeper Teun van Duijvenbode was, zo bleek uit de beelden 's avonds, maakte aan alle illusies een einde en Katwijk moest opnieuw op jacht. Ondanks de vele energie die nog in de wedstrijd werd gestoken bleef de teller op 3-1 steken. Hierdoor nam IJsselmeervogels op doelsaldo de zaterdagtitel en later ook de zondagtitel van Katwijk over.

Hugo van Duijn baalt
na het incasseren
van een tegentreffer

BESTUUR TREKT EERSTE HET VROUWENELFTAL UIT COMPETITIE

Eerste elftal teruggetrokken

Vrouwen Katwijk boos op bestuur

LEIDEN • ANNEKE AMIR
MEDEWERKER

Katwijk trekt het eerste vrouwenelftal terug uit de competitie. Secretaris Hoek kondigde dit gisteravond aan, nadat de vrouwen zaterdag niet waren komen opdagen in de eerste officiële bekerwedstrijd tegen Ter Leede. De vrouwen, die vorig jaar na hard knokken kampioen werden en promoveerden naar de eerste klasse (vorig jaar eerste divisie) zijn diep teleurgesteld. Ze zijn boos op het bestuur en verwijten de bestuursleden anti-vrouwenvoetbal te zijn.

Secretaris Hoek van Katwijk beaamt dat er problemen zijn, maar ontkent stellig dat het bestuur anti-vrouwenvoetbal is. Hij legt de schuld bij de vrouwen zelf, die om onduidelijke redenen niet in staat zijn een elftal op de been brengen en volgens hem niet langer bij Katwijk willen voetballen. „Vorig

seizoen werden ook al het tweede en derde elftal voor het eind van het seizoen opgeheven.”

Volgens de vrouwen zijn door een conflict een aantal sponsors opgestapt en moeten zij nu deels voor de - dit jaar veel hogere - reiskosten opdraaien. Bovendien waren zij in eerste instantie niet in het trainingsschema opgenomen en werden zij pas later op 'onmogelijke' tijden ingedeeld. Zij voelen zich achtergesteld bij andere teams. Hoek: „Ik zie niet in waarom de trainingstijden voor de vrouwen een probleem vormen. De ene training is om kwart over zes, de andere om half negen. Voor sponsoring gelden voor de vrouwen dezelfde regels als voor andere elftallen, maar degenen die sponsors zocht, wilde zich daaraan niet houden. Dat mannen 1, A1 en B1 bij Katwijk vóór de vrouwen gaan, is niets nieuws. De vrouwen kunnen nu eenmaal nooit het vlaggenschip van de vereniging zijn.”

In het seizoen '96-'97 trok het bestuur het eerste elftal van de dames uit de competitie. Er was een verschil van mening over het beleid. De vrouwen verweten het bestuur tegen vrouwenvoetbal te zijn. De gemoederen liepen zo hoog op, dat de dames niet kwamen opdagen bij een bekerwedstrijd. Het bestuur trok het team daarop terug uit de competitie.

De toenmalige secretaris Gerard Hoek meldde in het Leidsch Dagblad zeker niet tegen vrouwenvoetbal te zijn, maar dat de vrouwen niet konden eisen dat ze dezelfde privileges als de selectie-elftallen zouden kunnen krijgen. “De vrouwen kunnen nu eenmaal nooit het vlaggenschip van de vereniging zijn.”

Inmiddels heeft de vv Katwijk weer een florerende vrouwenafdeling. Het honderdste lid is in de persoon van Rebacca de Best verwelkomd.

h Dagblad 23-3-1998

Boys zet speler uit selectie

Erstap Slootweg naar Katwijk slaat in als bom

BOB ONDERWATER

Slootweg speelt vol-
toen bij Katwijk. De
urgse voetballer
at zaterdagmiddag
Die mededeling sloeg
bom bij zijn club
ys. Slootweg kreeg te
t hij met onmiddell-
ng uit de selectie van
witten is gezet.
ur van Quick Boys
oorlog verklaard aan
vereniging uit het
Arie de Vreugd.
technische zaken,
men op Nieuw Zuid
ening meer houdt
herenakkoord tussen
aghoofdklassers.
die overeenkomst
e clubs geen spelers
ur over. Quick Boys
Katwijk ervan dat
'is gehaald'. De
'Het is afgelopen met
akkoord. Als wij
Ridder van Katwijk
an gaan we hem ook

vrienden door het leven.
Tempelaar: „Als vrienden ga
je niet op deze manier met el-
kaar om. Vrijdag zag ik Koot-
wijk nog en dan krijg je een
dag later zoiets op je bordje.
Hier houd ik een bittere
smaak aan over, voor mij be-
tekent vriendschap iets an-
ders. Bob had Slootweg ge-
woon terug moeten sturen.”
Bob Kootwijk, de trainer van
Katwijk, begrijpt de teleurstel-
ling van Tempelaar. „Maar
Pieter wilde zelf naar Katwijk
komen. En moet ik zo'n jon-
gen dan naar een andere club
laten gaan? Ik zit bij Katwijk
niet voor mezelf, maar voor
de club. Menselijk gezien had
ik best moeite met deze kwes-
tie, maar de voetballerij zit te-
genwoordig anders in elkaar.
Dat ze Pieter direct uit de se-
lectie hebben gezet is jam-
mer. Het zegt genoeg over de
wijze waarop Quick Boys met
mensen omgaat. Toine l'Arni
kondigde vorig seizoen ook
aan dat hij naar Ter Leede
ging. Daar baalde ik ver-
schrikkelijk van, maar ik heb
l'Arni wel tot het einde van
het seizoen laten spelen.”

Burenruzie bij clubs Katwijk

NRC 25-3-1998

KATWIJK, 25 MAART. De zater-
dagamateurclubs Quick Boys en
Katwijk maken ruzie over de over-
gang van Pieter Slootweg. Deze
speler is lid van Quick Boys maar
hij wil volgend jaar naar dorpsge-
noot Katwijk. Beide clubs hebben
de onderlinge afspraak geen spe-
lers van elkaar af te troggelen. Vol-
gens het bestuur van Quick Boys
heeft Katwijk met het aantrekken
van Slootweg een 'herenakkoord'
geschonden. Volgens het bestuur
van Katwijk heeft de speler zich
ongevraagd aangemeld. Slootwijk
is deze week als strafmaatregel uit
de selectie van Quick Boys verwij-
derd. (ANP)

Pieter Slootweg komt naar Katwijk

DE MOEDER ALLER RELLEN

Het is nu een doodnormale zaak. Spelers die van club verhuizen. Zes maanden voor de overschrijvingsdatum komt het circus al op gang. Het is nu allemaal dagelijks te volgen via voetbalopzaterdag.com. Het is elk seizoen een rondtrekkend circus dat zoekt naar geld en voetbalgeluk.

Dat lag vroeger anders, zeker een verhuizing van blauwwit naar oranje. Een overschrijving was niet zo vanzelfsprekend. Er was nog zoiets als clubliefde. Wie het waagde om over te stappen naar een rivaal, kwam aan de beurt bij de supporters. Heerlijke kost voor de kranten.

Pieter Slootweg kondigde in maart 1998 als speler van Quick Boys aan over te stappen naar Katwijk. Dat sloeg in als een bom. De speler werd direct uit te selectie gezet, de voorzitter (Arie Guyt) noemde de speler in de krant een 'snotneus' die voor het geld koos en de trainers van beide clubs. Cees Tempelaar en Bob Kootwijk waren ineens geen vrienden meer. En Quick Boys kondigde aan zelf spelers van Katwijk te gaan halen. Pim Langeveld kon op een telefoontje rekenen.

Hoe anders liggen de zaken nu. Er wordt met contracten gewerkt, voetballer en club zijn nu werknemer en werkgever. Ophief over een overschrijving is er niet meer. En Pieter Slootweg? In zijn vrije tijd is hij een verwoed racefietser.

TIJDSCHEED 2000-HEDEN TUSSEN VREUGDE EN VERDRIET

Vreugde en verdriet vechten om voorrang. Een landstitel, de plaatsing voor de Topklasse en weer een algehele landstitel zijn de absolute hoogtepunten.

De accommodatie wordt verfraaid en verbeterd. In 2014 zal worden begonnen met de bouw van een nieuwe tribune met sponsoruimte en een onderkomen voor tafeltennisvereniging Rijnsoever. Maar er wordt ook getreurd: na het glorieuze kampioenschap in 2013 volgt een seizoen later degradatie naar de hoofdklasse. Die komt keihard aan op De Krom.

DE VOORZITTER: 1997-2006

JAAP VAN DER BENT

HET LANDSKAMPIOEN- SCHAP 2000 ALS HOOGTEPUNT

Vanaf z'n jeugd tot heden is Jaap al betrokken bij de vereniging, als speler: in de jeugd is hij keeper geweest, bij B-junioren weer gaan voetballen, in A1 gespeeld en daarna ongeveer tien jaar in de selectie meegetraind, hoofdzakelijk in het 2e elftal, nog wel twee wedstrijden in het eerste gespeeld. En tot slot afgebouwd in een lager elftal.

Na z'n actieve voetbalperiode oefende hij verschillende functies binnen de vereniging uit: vijf jaar jeugdtrainer van de F1, vijf jaar jeugdleider van E- en F-teams waarin zijn zoons speelden, vier jaar jeugdsecretaris en vier jaar jeugdvoorzitter. Vervolgens was de opvolging van voorzitter Gerrit de Best aan de orde. Algemeen was de gedachte dat de opvolger uit de vereniging moest komen. Jaap zei toen iets eerder ja dan Wim Guijt.

Op sportief gebied is het landskampioenschap in 2000 het absolute hoogtepunt. Op bestuurlijk vlak zijn de ontwikkeling van Sport op de Stort en de bouw van de nieuwe kleedkamers, jeugdhonk en renovatie clubgebouw belangrijk voor de club geweest.

Momenteel is Jaap voorzitter van stichting sportfaciliteiten De Krom. Deze stichting faciliteert zaken voor de vv Katwijk, zoals inkoop energie, ballen, onderhoud velden en gebouwen, huur gemeente. Ook is de stichting opdrachtgever voor de nieuwbouw van combigebouw en gaat dan ook eerder genoemde zaken faciliteren voor de Tafeltennisvereniging, Vitaal fysio en de Businessclub van de vv Katwijk.

Wim van Zwam had meteen een klik met vv Katwijk. Een ster in 2000.

‘MAAR HET WAS NIET ALLEEN ROZENGEUR EN MANESCHIJN’

Wim van Zwam kwam, zag en overwon. Wie terugkijkt naar het succesjaar 1999/2000 dat de oefenmeester uit Zeewolde beleefde bij voetbalvereniging Katwijk, kan die conclusie gemakkelijk trekken. Maar de werkelijkheid was wat weerbarstiger.

Als de bondscoach van het Nederlands elftal onder 19 jaar in een Katwijks strandrestaurant terugdenkt aan zijn ‘clean sweep’ (kampioen hoofdklasse, zaterdagvoetbal en bij de amateurs), betreft zijn gezicht. Het was niet alleen rozengeur een maneschijn. “Er zijn nog wel eens woorden gevallen”, bekent hij veertien jaar later. “Maar dat was ook onderdeel van het proces. Het hoorde bij het formeren van een nieuw team. Ik kende vv Katwijk al uit mijn tijd als oefenmeester van Quick Boys.”

< Wim van Zwam is euforisch na het behalen van de 3e landstitel. Onder luidt gejuich van de selectie houdt hij triomfantelijk de schaal boven zijn hoofd.

Na enkele vette jaren was de vv enigszins 'over the hill' toen Van Zwam in beeld kwam als nieuwe trainer. Het tijdperk van spits Hans Zwaan was ten einde en trainer Bob Kootwijk had net zijn biezen gepakt. Van Zwam moest even bijkomen van de tropenjaren die hij bij het Leidse UVS achter de rug had. Zonder een titel weliswaar, maar met promotie gevolgd door jaren van lijfsbehoud.

Een trainer zit dan vaak met samengeknepen billen op de bank, maar het eindresultaat weegt ruimschoots op tegen al die angstige ogenblikken. "Voetballen om lijfsbehoud brengt een andere druk met zich mee dan wanneer je om het kampioenschap speelt. Maar slaag je, dan geeft het net zo veel voldoening als een kampioenschap. Prijzen zeggen niet alles, maar zijn wel belangrijk als bekroning voor het goede werk dat is geleverd."

Dat Van Zwam met vv Katwijk ogenblikkelijk om de titel zou strijden, wist de trainer bij zijn aantreden nog allerminst. "Maar alles klopte. De timing was na die periode bij UVS goed, de status van de vereniging en vooral ook het juiste gevoel, al weet ik niet eens meer wie mij bij vv Katwijk heeft voorgedragen. Maar als er geen klik is, begin ik er niet aan."

Die klik was er vanaf het begin, herinnert de oefenmeester zich. Met de trainersstaf, het bestuur, de spelersgroep, de fysiotherapeut, de teammanagers en ook – niet onbelangrijk voor Van Zwam – met de hoofdsponsor, Cees van der Plas. "Die heb ik bewust doordeweeks eens opgezocht voor een praatje. Het kan geen kwaad als de geldschietter en de trainer op dezelfde lijn zitten." Als dat niet het geval is, zo leerde Van Zwam eerder in zijn trainersloopbaan bij ARC, dan kan dat een bron van ergernis vormen. Daar kwam een nieuwe sponsor met andere inzichten, waarna Van Zwam niet meer in het plaatje paste.

Hoe anders verliep het voetbaljaar bij vv Katwijk, waar vrijwel alle neuzen uiteindelijk dezelfde kant op stonden. Als outsider ("Wij werden in de krant niet eens genoemd bij de favorieten. Dat artikel hing natuurlijk meteen op het prikbord.") sloop de brigade van Van Zwam in de loop van het seizoen naar de top van de ranglijst. "We begonnen weliswaar met een nederlaag tegen kampioenskandidaat Scheveningen, maar wonnen als het noodzakelijk was. Met spelers als oud-prof Danny Guijt, Vincent Bon, Marco de Ridder, Hugo van Duijn en aanvoerder Marco van der Plas hadden we een elftal dat in elk geval kon meedoen om de titel."

Rimpelloos ging de opmars naar de top niet, bekent Van Zwam. “Er zijn dat seizoen akkefietjes geweest. Zo heb ik de selectie laten beslissen wat er met een speler – namen noemt Van Zwam niet - moest gebeuren die afspraken niet nakwam. Ze hebben hem gespaard, anders had hij zijn biezen kunnen pakken. Maar het signaal van de spelers was duidelijk. Soms hoeft een trainer niet alles zelf te beslissen. In de loop van het seizoen heb ik de selectie steeds meer eigen verantwoordelijkheid gegeven.” Dat betaalde zich ook op het veld uit. Cruciale wedstrijden tegen Quick Boys en Scheveningen (op de Krom) en Noordwijk besliste Katwijk in zijn voordeel. “Dat laatste duel wonnen we dik verdiend, maar – door een misser van onze tweede keeper – toch nog op het nippertje.”

De uitwedstrijd tegen Urk om het zaterdagkampioenschap was eveneens gedenkwaardig. “In vissersdorpen wordt het voetbal intens beleefd. Op een warme voorjaarsdag was het er in alle opzichten broeierig. Na een onweersbui was iedereen drijfmat. Het scoreverloop spreekt boekdelen: 0-1 voor, 3-1 achter en uiteindelijk 3-4 in ons voordeel. Thuis speelde SV Urk ons de eerste helft helemaal van de mat, maar het vergat te scoren. We wonnen na enkele geslaagde wissels met 3-0.”

Een trainer, beseft Van Zwam, kan ter plekke meestal niet voor zo’n wonderbaarlijke ommekeer zorgen. “Wel ben ik altijd alert, maar ik sta niet te schreeuwen langs de lijn. Het gaat om observeren, analyseren en handelen naar wat je ziet.” Toen vv Katwijk in een flow ook zondagkampioen Achilles 1894 aan de zegekar bond, kon Wim van Zwam eindelijk van de successen genieten. “Zo’n nacompetitie mag dan een toetje zijn, het is wel een heel belangrijk toetje. In 1992 bij het kampioenschap van Quick Boys had tv-verslaggever Sierd de Vos mij in beeld gebracht als een eenzame trainer terwijl de rest een feestje bouwde, maar ook ik maak deel uit van een team.”

Vervolgens deed Betaald Voetbal Organisatie TOP Oss hem een voorstel dat de voormalige profvoetballer moeilijk kon weigeren. Want betaald voetbal staat toch nog altijd hoger in aanzien dan het beste wat de amateurs te bieden hebben. Lachend: “Die overstap naar TOP Oss heeft me nog veel geld gekost.” Tegen zijn gewoonte in had de oefenmeester in 1999 niet voor 1 maar voor 2 jaar getekend bij de ambitieuze zaterdagclub. “Nu moest ik dat tweede contractjaar bij vv Katwijk afkopen. Ik kon moeilijk een rechtszaak beginnen tegen een vereniging die mij altijd netjes had behandeld.”

Wagenings Profvoetbal

Wim van Zwam - geboren op 30 oktober 1956 in Wageningen - was als speler tussen 1975 en 1977 actief in het betaald voetbal. Hij kwam uit voor het inmiddels ter ziele gegane FC Wageningen. Vervolgens speelde hij zes jaar bij de amateurs van Bennekom en twee seizoenen voor de amateurs van Nieuw-Lekkerland. Als trainer had Van Zwam vóór zijn dienstverband bij de KNVB diverse ploegen onder zijn hoede, waaronder twee seizoenen de profs van eerstedivisieclub TOP Oss (2000/'01 en 2001/'02). Tussen 1985 en 2000 was hij als coach actief bij Honselersdijk, GVVV, Quick Boys, ARC, UVS en Katwijk.

In Oss had Van Zwam - achteraf gezien – juist beter niet voor 2 jaar kunnen tekenen. Met bescheiden middelen eindigde TOP het eerste jaar nog in de middenmoot, maar daarna was het over en sluiten. “Met een naderend faillissement en een slechte stafbezetting was het kommer en kwel.” Eigenlijk wist Van Zwam dat al langer: in de top van het amateurvoetbal is het regelmatig beter toeven dan in de kelder van het betaald voetbal.

Voor de oefenmeester nam zijn carrière een andere wending toen er in 2002 een passende baan bij de KNVB in Zeist vrijkwam: bondscoach van een Nederlands jeugdelftal (momenteel dat onder 19 jaar) in combinatie met de opleiding van trainers (tegenwoordig Coach Betaald Voetbal). Van Zwam, oud-leraar aan de Academie Lichamelijke Opvoeding met zijn ervaring in het prof- en het amateurvoetbal kan er zijn ei helemaal kwijt.

Ondanks zijn werkzaamheden in het betaalde voetbal heeft Wim van Zwam nog steeds een band met de amateurs. Zo treedt hij als de tijd het toelaat op als gelegenhedscoach bij de C1 van vv Zeewolde. Wellicht ligt daar de basis voor een glansrijke voetballoopbaan bij de profs. Zoon Yannick van Zwam heeft het al geschopt tot de B1 van SC Heerenveen. Inderdaad: dat is weer een Betaald Voetbal Organisatie.

DE VOORZITTER (2006-2009) **TON BERKHEIJ**

NOG STEEDS BETROKKEN BIJ DE CLUB

Ton Berkheij was als opvolger van Jaap van der Bent 3 jaar voorzitter (2006-2009). Ton had geen oranjezwarte achtergrond. De voetbalvereniging kende Ton wel als wethouder. Namens de gemeente mocht hij bij het 50-jarig bestaan van de vereniging 100.000 gulden aanbieden ('de ton van Ton') voor de zittribune, die nu gaat plaatsmaken voor het combigebouw met de tafeltennisvereniging.

Vóór zijn benoeming tot voorzitter zat Ton in een groepje dat een meerjarenplan, het zogenaamde Strategisch Plan, opstelde. Toen de toenmalige voorzitter, Jaap van der Bent, te kennen gaf zich op een andere plek voor de vereniging te willen inzetten, was het slachtoffer snel gevonden. Omdat hij al de 65 gepasseerd was, gaf hij wel te kennen dat dit voor één bestuursperiode zou zijn.

Momenteel is Ton nog betrokken bij de vereniging als secretaris van de stuurgroep die de nieuwbouw begeleidt. Onder zijn voorzitterschap werd de bouw van het nieuwe kleedkamergebouw en grondige aanpassing van het bestaande gebouw gerealiseerd. Op sportief vlak heeft Ton de eerste aanzet gegeven voor het grote succes, het behalen van het kampioenschap van de topklasse, door het benoemen van Cees Bruinink.

CIJFER5 +FEIT3N

OFFICIELE WEDSTRIJDEN

vanaf 1978-1979 t/m 2013-2014

1. Marco van der Plas	365
2. Marco de Ridder	346
3. Ronald Pronk	235
4. Teun van Duyvenbode	226
5. Carlo van Zelst	226
6. Daniël Hensen	224
7. Toine L'Ami	216
8. Kees Krayenoord	215
9. Adrie Nijgh	212
10. Hans Zwaan	210
11. Wim Guyt II	205
12. Henk Langemaat	199
13. Pim Langeveld	195
14. Sander Molenaar	195
15. Wilfred Kwestro	192
16. Edwin Robbers	190
17. Hugo van Duyn	175
18. Rydell Tuinfort	167
19. Serginho Sahadewsing	165
20. Dwight Krolis	161
21. Karim Hajji	157
22. Wim Guyt I	156
23. Amerik van Duijvenvoorde	153
24. John van der Meer	153
25. Jan Groen	149
26. Chris de Bie	145
27. Arie Jonker	141
28. Jos Jansen	141
29. Henry Pouw	136
30. Quincy van Ommeren	136
31. Donny van Ooijen	134
32. Elroy Lammers	133
33. Marcel Huisman	132
34. Michiel van Dam	130
35. Atam Koroglu	127
36. Gidi van der Bent	125
37. Jan van Dijk	121
38. Erwin Verkuijden	117
39. Johan de Kroon	115
40. Vincent Bon	106
41. Albert de Haas	104
42. Peter van der Boon	104
43. Peter van Duijn	103

Vanaf seizoen 1979-1980 worden de gespeelde wedstrijden bijgehouden en grond hiervan is het officiële overzicht samengesteld. Informatie over spelers die in het verdere verleden in het eerste elftal gespeeld hebben, kan spijtig genoeg niet meer worden achterhaald.

**Marco van der Plas
geniet zichtbaar van
het behalen van de
3e kampioensschaal**

'Zeker weten dat mijn vader voor mij op tribune had gezeten'

HET VERDRIET VAN DANNY GUIJT

Eigenlijk had hier een mooi, gezellig familieverhaal moeten staan. Met vader Kees Guijt, de robuuste voorstopper van weleer en trainer tijdens de gloriejaren van de club aan het begin van de jaren negentig. Met zoon Danny, voetballer van het kampioensteam van 2000 en na dertien seizoenen in het betaald voetbal weer op het oude nest teruggekeerd. Maar vader Kees overleed twee jaar geleden, tot groot verdriet van Danny, die zich zijn terugkeer heel anders had voorgesteld.

"Ik mis mijn vader nog steeds enorm. Zeker nu ik hier weer speel. Mede door hem had ik al eerder gedacht aan een terugkeer naar Katwijk. Zeker weten dat hij altijd voor mij op de tribune zou hebben gezeten als hij er nog was geweest." "De dag dat hij overleed herinner ik me als de dag van gisteren. Ik zat op de bank bij Willem II, uit bij Oss, een oude club van me.

De eerste helft die sloeg helemaal nergens op van onze kant, dus hield ik er al rekening mee dat ik in de tweede helft zou invallen. Ik zag trainer Jurgen Streppel op een gegeven moment ook weglopen en praten met de assistent. Even later werd ik ook bij de assistent geroepen, maar hij zei: loop maar even met mij mee naar buiten. Toen vertelde hij het me. Ik was totaal verbijsterd, kon het niet geloven."

Pupil van de week

“Als kind heb ik de kampioenschappen van de jaren negentig van dichtbij meegemaakt. Arie Lagendijk was toen nog trainer en mijn vader zijn assistent. Een mooi team was het toen, met spelers als Hans Zwaan, Marco de Ridder, Pim Langeveld en Marco van der Plas. Ik was pupil van de week in een van die kampioenswedstrijden. Ik kreeg een klein balletje, in een netje, waar alle handtekeningen van het elftal net op pasten. Waar dat balletje gebleven is weet ik niet. Maar mezelfkennende zal ik er wel de hele tijd mee gevoetbald hebben.”

Filosofie

"Ik heb aardig wat tatoeages. Alles wat met mijn leven te maken heeft staat op mijn rechterarm. Belangrijke familiegebeurtenissen. En mijn filosofie in het leven, in het Latijn. Ut sementem feciris ita metes. Zoals je zaait zul je oogsten. Wat ook inhoudt: wie goed doet goed ontmoet. Zo leef ik. Ook in de voetballerij. Dat maakt me misschien te lief, maar het is niet anders. Als ik wat harder zou zijn geweest qua karakter, wat brutaler, wat gemener, dan zou ik denk ik meer uit mijn carrière hebben kunnen halen. Dan zou ik pakweg voor een club als Utrecht hebben kunnen spelen. Maar veel spijt kan ik niet hebben, want zo ben ik nu eenmaal niet, het zit niet in mijn karakter."

“Een week later speelde ik alweer. Dat wilde ik ook om mijn hoofd leeg te maken. We moesten tegen Cambuur, weer een oude club van me. Ik dacht nog: ik ga op de bank zitten en dan zie ik het wel. Maar de speler die op mijn positie stond, brak kort daarvoor zijn middenvoetsbeentje. Dus ik moest spelen. Na één keer trainen, met een vreselijke week achter de rug. Een voorbereiding van niks dus. Maar ik scoorde twee keer in die wedstrijd. Juichen kon ik natuurlijk niet, ook al omdat de harde kern van Cambuur waar ik altijd heel goed contact mee heb gehad, achter de goal stond waarin ik scoorde. Die supporters, die ook een spandoek voor me hadden gemaakt, stonden voor me te klappen. Echt een bizarre, emotionele situatie. Het hielp me wel. Puur door te voetballen heb ik het uiteindelijk kunnen verwerken. En door er met mensen over te praten.”

“Mijn vader heeft mij op weg geholpen als voetballer, heeft conditioneel een basis gelegd. In de voorbereiding op een nieuw seizoen, dan werd ik als jonge jongen helemaal gek van hem. Dan nam hij me vaak mee naar de Wassenaarse Slag. Hardlopen. Hij liep zó makkelijk. En hij was slim. Het eerste heuveltje dat we tegenkwamen, sprintte hij nog mee. Pas achteraf weet ik dat hij dan ook helemaal kapot was. Toen had ik dat niet in de gaten. Hij stond daar dan bovenop die heuvel en zei: nu rustig eraf. Terwijl ik weer naar beneden liep, bleef hij staan: en nu weer snel erop. Slim, zo pakte hij zijn rust. Ik heb vaak staan vloeken op hem, maar ik denk dat ik van dat soort loopjes toch een goede basis heb meegekregen. Doe zoiets maar eens uit je zelf. Ik ben een echte loper als voetballer, een karakterspeler.”

“Hij heeft mij in elk geval vaak zien spelen. Gelukkig wel. Hoe mijn vader vroeger zélf voetbalde kan ik je niet vertellen, want als hij speelde was ik ook altijd aan het voetballen, verstopperje aan het spelen of statiegeldflesjes aan het ophalen. Ik heb natuurlijk wel over hem horen vertellen. Mijn vader was in elk geval een andere voetballer dan ik. Eerst spits, later voorstopper. Een harde speler. Niet dat ik niet hard ben, maar hij was harder. Toch hebben we wel dezelfde karakters, dat hoor ik steeds vaker van mensen die hem ook gekend hebben. Ik ben net als hij betrokken en sociaal. Bij het voetbal bijvoorbeeld. En bij het gezin. Hij stond altijd klaar om iemand te helpen. Dat heb ik ook. En hij hield net als ik van gezelligheid. Lekker nakletsen in de kantine, bij zijn cluppie.”

“Nu speelt mijn eigen zoontje, Dayden, hier ook. Ik zie nu veel beter dat Katwijk een echte familieclub is, als kind had ik dat niet in de gaten. De jongens met wie ik vroeger speelde, lopen hier rond met hun kinderen. Net zoals mijn vader vroeger dus met mij.”

< Danny Guijt glipt langs het uitgestoken been van een verdediger van Cambuur. Helaas mocht de inspanning niet baten, want Katwijk verloor deze wedstrijd met 1-6.

Voetbal speelt een voorname rol in familie Van der Plas (KBM)

‘VOOR ONS IS MIDDAGJE VOETBAL BIJ VV KATWIJK ECHT EEN UITJE’

Jan Bart van der Plas, een van de drie directeuren van de Katwijksche Bouwmaatschappij, hoeft niet lang na te denken op de vraag wat de drijfveer is geweest om sponsor te worden van Katwijk. “We willen ons maatschappelijke gezicht tonen.”

De KBM Groep is al geruime tijd lid van de Businessclub Katwijk, maar in de seizoenen 2003 t/m 2011 was het bedrijf als hoofdsponsor verbonden aan vv Katwijk. “Het is niet helemaal te meten, maar het voor onze naamsbekendheid heel goed geweest. We hebben vaak relaties bij het voetbal uitgenodigd om hen een leuke middag te kunnen bezorgen en daaruit zijn soms ook (langdurige) zakenrelaties ontstaan.”

De directieleden vinden het sponsorschap bovenal ‘heel erg leuk’. “Voor ons is een middagje vv Katwijk echt een uitje!”

Van der Plas herinnert zich dat het had nogal wat voeten in de aarde had toen KBM hoofdsponsor werd van vv Katwijk. “We kregen bijvoorbeeld als dank van de club een mooie ingelijste elftalfoto met de selectie en ons logo op de borst. Deze werd keurig in de hal van onze zaak opgehangen.

Echter na anderhalf uur hing er helemaal niets meer. Na de lunch kwam ik de trap op en hing er een elftalfoto van Quick Boys. Een van onze medewerkers was er kennelijk niet mee is dat wij hoofdsponsor waren geworden.... Is toch humor?”

Het voetbal speelt een prominente rol in de familie. De voorzitter van Quick Boys, Henk Jan van Maanen, is de zwager van Jan Bart van der Plas. “Henk Jan, getrouwd met mijn jongste zus, kwam op een gegeven moment de woonkamer binnen tijdens de koffievizite op zondag en vroeg ons allemaal even te gaan zitten want hij had een mededeling: Ik word voorgedragen tijdens de komende ledenvergadering van Quick Boys om voorzitter te worden. Waarop ik zei: Okay, je wilt advies hierover natuurlijk? Nee, het was echt een mededeling! Toen begreep ik pas dat we inderdaad even moesten gaan zitten... We hebben toen wel even met elkaar gelachen en de opmerkingen als ‘wat ben je dan voor een gebakje’, we blijven in bakkerstaal, waren niet van de lucht.”

KBM is ook al vele jaren sponsor van Quick Boys. “Als vv Katwijk wel eens een verre uitwedstrijd heeft en bijvoorbeeld naar Sneek moet, kies ik er wel eens voor om de fiets te pakken en naar die andere club te gaan kijken. Van de wedstrijden word je eerlijk gezegd niet warm, maar de derde helft is daar een hoogtepunt en gezelligheid is en blijft toch waarom het draait bij het voetbal, is mijn mening.” “Als je hoofdsponsor bent geworden van een club, betekent dat voor sommige mensen dat je dan niet naar een andere club gaat kijken. Dat geldt overigens niet alleen voor mensen van vv Katwijk maar ook van Quick Boys. Dat vind ik uiteraard onzin. Je mag je voorkeur hebben en dat is zeker vv Katwijk, maar daarnaast voel ik mij overal welkom. Het is maar hoe je jezelf opstelt.”

Inmiddels heeft P&P het bouwbedrijf afgelost als hoofdsponsor. De naam van de rederij staat ook op de borst bij de dorpsgenoot.

> Elroy Lammers en de wisselers maken zich op voor een feestje nadat Katwijk voor de 2e keer in één week met 1-0 van GVVV weet te winnen. Plaatsing voor de Topklasse is hiermee een feit geworden.

Plaatsing voor Topklasse

EEN WARE HOUDINI-ACT

Kwalificeren voor de Topklasse. Dat was het doel voor elke hoofdklasseclub in het seizoen 2009-2010. Slechts 16 van de 42 clubs promoveerden het daaropvolgende seizoen naar het amateurvoetbalwalhalla. Een desastreus begin in en tegen Capelle (7-2 verlies) voorspelde weinig goeds. Ook ASWH, de volgende opponent, verschalkte Katwijk op eigen veld: 0-2. Twee gespeeld, nul punten.

Stand bij de winterstop

1	Capelle	11	30
2	Barendrecht	10	23
3	Rijnsburgse Boys	10	20
4	Quick Boys	12	19
5	ARC	11	18
6	FC Lisse	12	18
7	ASWH	11	17
8	Ter Leede	10	16
9	Katwijk	10	16

Het herstel volgde. FC Lisse en Noordwijk werden verslagen, maar de equipe van Bruinink bleef kwakkelen. Met het aanbreken van de winterstop stond Katwijk negende met 16 punten uit 10 wedstrijden. Toen direct na de winterstop een gehavend Katwijk ook nog verloor van Capelle, leek alle hoop op kwalificatie vervlogen.

Twee ploegen staken er met kop en schouders bovenuit: Capelle en Barendrecht. Maar daarachter was het knotsgek. Katwijk was wisselvallig, maar ook de andere ploegen konden de zenuwen niet onder controle krijgen. Halverwege maart waren er elf clubs nadrukkelijk in de race voor een ticket naar de Topklasse.

Katwijk leek eind maart dorpsgenoot Quick Boys in de stromende regen te elimineren (2-1 winst), maar twee weken later bewezen de oranjehemden zich een slechte dienst door op Nieuw Zuid met dezelfde cijfers te verliezen. De ontknoping naderde en Katwijk leek te bezwijken onder de druk. Het gelijke spel tegen degradant TOGR in Charlois (2-2) leek het einde te betekenen van de Topklasse-droom.

Echter, na de winst op hetzelfde TOGR in de voorlaatste wedstrijd (5-2) leek opeens alles weer mogelijk. Kampioen Barendrecht, Capelle en Rijnsburgse Boys waren inmiddels al gekwalificeerd, maar daarachter maakten nog zes ploegen kans op één directe en twee indirecte toegangsbewijzen naar de eliteklasse.

Katwijk moest in de laatste wedstrijd op bezoek bij Scheveningen winnen. Tevens moesten de Katwijkers hopen op een misstap van Noordwijk of ARC. Geen onmogelijke opgave, maar met het aanbreken van de rust op Houtrust leek het doek gevallen. De oranjehemden stonden zelf met 1-1 gelijk, terwijl Noordwijk soeverein met 0-2 leidde bij Capelle. ARC stond weliswaar tegen RvvH achter, maar had op dat moment virtueel gezien één punt meer dan Katwijk.

Een memorabele tweede helft volgde. Katwijk kwam vlot na de thee op voorsprong en ook op de andere velden leken alle puzzelstukjes voor een ware Houdini-act op z'n plaats te vallen: Noordwijk verspeelde de voorsprong en zag Capelle langszij komen, terwijl ARC op een 2-0 achterstand werd gezet. Op dat moment stond Katwijk vijfde.

De vreugde werd getemperd toen ook Scheveningen haar sportieve plicht vervulde en naast Katwijk kwam: 2-2. Weg Topklasse! Het zinderde op Houtrust. De talrijke Katwijk-supporters hielden het bijkans niet meer en ontploften van blijdschap toen Elroy Lammers en Bob Koning Katwijk naar een 2-4 voorsprong schoten. Op de andere, voor Katwijk belangrijke, velden kwam geen verandering meer in de stand waardoor het elftal van Bruinink zich mocht opmaken voor twee barrageduels tegen GVVV.

De rest is geschiedenis...

Stand half maart

1.	Capelle	16	40
2.	Barendrecht	15	36
3.	Rijnsburgse Boys	15	29
4.	Noordwijk	17	26
5.	ARC	17	26
6.	Quick Boys	17	24
7.	Katwijk	16	23
8.	FC Lisse	17	23
9.	Scheveningen	17	23
10.	Ter Leede	15	21
11.	ASWH	16	20

Stand met nog 1 speelronde

1.	Barendrecht	25	58
2.	Capelle	25	53
3.	Rijnsburgse Boys	25	46
4.	FC Lisse	25	40
5.	ARC	25	39
6.	Noordwijk	25	37
7.	Katwijk	25	36
8.	ASWH	25	35
9.	Ter Leede	25	34

> Uitzinnige vreugde na het kleine wonder wat geschiedde in Veenendaal. Wat niemand voor mogelijk hield gebeurde toch: Katwijk plaatst zich voor de Topklasse.

**Vol ongeloof viert een
oranje menigte feest
na de 'Houdini act'.**

Cees Bruinink en Robbert Susan: "Een club van saamhorigheid"

NOOIT VERGETEN WAT ER IS NEERGEZET

Het is maandagavond, voorjaar 2014. Twee dagen na een nieuwe teleurstelling in de Topklasse. FC Lisse leek geknakt na een 2-0 achterstand en 3-2 vlak voor tijd, maar een derde overwinning op rij kwam er niet voor Katwijk. De streekderby had weer een hoop parallellen met veel gespeelde wedstrijden. Het zit dit seizoen niet mee, hoewel dat onmogelijk de enige reden kan zijn van het verval na één van de mooiste en succesvolste seizoenen uit de clubgeschiedenis.

Vooruitlopend op de ontknoping van het seizoen komen Robbert Susan en Cees Bruinink aan het woord en spreken we hen over hun gemoedstoestand, maar ook over het karakter van de club. Want hoe groot de pijn ook is van de malheur van dit seizoen, niemand kan en mag ontkennen dat Katwijk zichzelf meer dan ooit op de kaart heeft gezet in de voorbije decennia en zonder meer ook in de in het leven geroepen Topklasse. De beide voetbaldieren pur sang droegen een flinke steen bij en waren er mede verantwoordelijk voor dat Katwijk in de voorbije jaren een lust voor het oog was voor de Katwijk-supporter en de voetballiefhebber in het algemeen.

< Cees Bruinink gaat op de schouders. Maar ook de trainer ondervond dat roem vergankelijk is, na de tegenvallende prestaties van het afgelopen seizoen.

Susan kreeg eenmaal eerder te maken met degradatievoetbal. “Dat was bij UDO in de tweede klasse. Ongeacht in welke klasse je speelt, eindig je uiteindelijk waar je thuishoort. Maar zoveel pech in één seizoen heb ik niet eerder meegemaakt.”

Bruinink probeert het seizoen te analyseren. “Danny van der Vijver van Rijnsburgse Boys trok zijn toezegging in, vervolgens raakten we Jordy Zuidam kwijt en Daan Rienstra was nauwelijks binnen of hij ging naar Heracles. Voor Paul de Lange was met het vertrek van Zuidam een belangrijke rol weggelegd, maar hij heeft door blessures heel weinig kunnen spelen. En dan de door de bank genomen onterechte rode kaarten en de reeks aan blessures. Natuurlijk heb ik het ook bij mezelf gezocht en in november 2013 heb ik al voorgelegd dat als het beter voor de club zou zijn dat ik dan zou vertrekken. Het vertrouwen was er echter van beide besturen en het belangrijkste voor mij was dat de spelersgroep unaniem achter mij stond en dus zijn we met zijn allen doorgedaan om het tij te keren.”

Het eerste kwartaal van 2014 bracht een lichte kentering in de sportieve prestaties, maar de achterstand was nog steeds groot. Daarnaast bleek de afzegging voor de Jupiler League gedurende het seizoen voor tweespalt in de club te hebben gezorgd en gekoppeld aan de slechte klassering kwamen frustraties naar buiten. Voorzitter Wim Guijt en bestuurslid faciliteiten Piet van der Plas kondigden hun vertrek aan.

Susan zag en hoorde het aan, maar bemoeide zich er niet mee. “Ik kan alleen zeggen dat het doodzonde is voor zo’n mooie club als Katwijk. Een deel van de supporters heeft even gemord, maar daarna is de onvoorwaardelijke steun teruggekomen. Ronduit fantastisch, hoe zeer het iedereen ook aan het hart ging dat we zover zijn weggezakt. Destijds bij Voorschoten had ik de clubs voor het uitkiezen, maar ik heb de juiste keuze gemaakt. Deze club is in mijn hart gaan zitten en dat zegt nogal wat bij mij. Ik ben in de gelukkige omstandigheid dat ik een potje kan breken bij de supporters. Als je er hard voor werkt dan is het goed. Ik heb credits opgebouwd en ik wil er ook altijd alles aan doen. Voor het overige mogen ze best kritisch zijn, dat hoort op dit niveau. Laat duidelijk zijn dat ook ik mijn mindere wedstrijden heb gespeeld. Hierin vormde ik helaas geen uitzondering. Strijd, passie en 100 procent inzet mogen ze altijd verwachten. Zo heeft Katwijk ook de nodige successen geboekt.”

De liefde voor de club stroomt ook door de aderen van Bruinink, die nooit eerder zo'n zwaar seizoen beleefde. "Het viel niet mee, nee. Toch zal ik later met heel veel plezier terugkijken op mijn periode bij Katwijk. Ik ben in 2008 gekomen en we zijn gaan werken vanuit een filosofie. Die is uitgekomen en dat levert trots op. Eerst de promotie uit de Hoofdklasse, dat was al een feest. Daarna eindigden we in het debuutjaar als vierde. Dat dit geen toeval was, bleek een jaar later met een derde plaats. We werden steeds beter en zakelijker en begonnen ook met het winnen van grote wedstrijden. We werden vaak geroemd om ons swingende voetbal. De beloning kwam vorig seizoen en daar hebben we van genoten. Zo ook onze volgers. We werden, overal waar we speelden, gesteund door de supportersschare. Kippenvelmomenten te over. Al die jaren zal niemand mij ontnemen, hoe zwaar dit seizoen ook valt"

De 26-jarige middenvelder/verdediger: "In de groep is nooit sprake geweest van een grafstemming. We doen heel veel samen en het zijn niet enkel voetbalmaten geworden. Er zijn vriendschappen ontstaan en het is veelzeggend dat het gros van de spelers blijft, ook nu we in de hoofdklasse uitkomen volgend seizoen. Iedereen pakt zijn verantwoordelijkheid. Iedereen is er op gebrand om zo snel mogelijk terug te keren naar het hoogste amateurniveau, zoveel is zeker. Ik ben er nog steeds ziek van nu het fout is gegaan. Het gaat je niet in de koude kleren zitten wanneer je kampioen van Nederland bent en vervolgens een seizoen later moet afdalen. Ik zal er uitgebreid over nakaarten met mijn pa en vrienden zoals Nico van der Salm en Fabian Schouten. Daar heb ik geen moeite mee. Wel met bijvoorbeeld collega's die, hoe goed bedoeld ook, dezelfde vragen blijven stellen zonder dat ze de ins en outs kennen van het afgelopen seizoen."

Hoewel Bruinink dit seizoen gelukkiger tijden meemaakte, kost het de IJmuidenaar geen moeite om Katwijk als club te typeren. "Een club van saamhorigheid, waar een 'wij-gevoel' heerst. Een club waar vrijwilligers altijd klaar staan, waar de kantine een veredelde kroeg is en waar de gezelligheid groot is. Iedereen doet wat voor de club. Daarom was de landstitel voor iedereen. Een ware beloning. Bij tal van supporters werd het gegraveerd op het lichaam voor de eeuwigheidswaarde. Het is geweldig om deel uit te maken van deze club. Ik heb daar als trainer zes jaar aan mogen meehelpen en daar heb ik van genoten. Ook dit seizoen heb ik met veel plezier gewerkt, ook al ben ik de Kop van Jut geweest. Dat unieke clubgevoel beleef je in goede en slechte tijden."

Supporters nemen een voorschot op de titel in de wedstrijd tegen Spakenburg.

**De teleurstelling bij
Marc Langeveld is groot
na de 4-1 nederlaag.
De titel lijkt uit zicht.**

**Jongeneelen zet Katwijk
op een 1-0 voorsprong.
De 4e ster is aanstaande.**

Met weer een schaal toont
Katwijk zich wederom de
sterkste van Nederland.

ENBV.NL

VAN K

**En is de tuin van het
gemeentehuis wederom
oranje gekleurd.**

**En volgt de traditionele
rondrit door de gemeente.**

ours.nl

92-409905

BIJEN TOPKLASSE LIT

**Willem Guijt in actie tijdens
de openingswedstrijd van
de Krom tegen Quick Boys.**

DE VOORZITTER (2009-HEDEN)
WILLEM GUIJT

SUCCESSSEN MET EEN ZWART RANDJE

De voorzitter bij het 75-jarig jubileum, Willem Guijt, heeft oranje-zwart bloed door z'n aderen lopen. Zowel als speler als vrijwilliger en bestuurder heeft hij alle stadia doorlopen en zijn betrokkenheid en beleving met veel kracht getoond.

Willem speelde in alle jeugdselectie teams (C1, B1 en A1), vervolgens van 1976 t/m 1990 in de selectie 1e elftal. In de jeugd werd hij kampioen in de C1 en B1 en maakte promotie met de A1 naar de hoogste landelijke klasse/divisie. Bij de senioren beleefde hij de kampioenschappen in 1988 en 1989 (aanvoerder) en promotie naar hoogste amateurniveau. Als dieptepunt geldt de degradatie naar 3e klasse in 1979. In de vorige eeuw stopte een speler niet aan het einde van z'n speeltijd in het 1e elftal. Als echte liefhebber bouwde hij af via het 2e, 4e, 5e, 11e en 14e.

Op het bestuurlijk vlak toonde Willem eveneens een grote betrokkenheid bij de vereniging. Hij vervulde verschillende bestuursfuncties: bestuurslid algemene zaken, jeugdvoorzitter en bestuurslid technische zaken jeugd. In 2009 nam hij de voorzittershamer over van Ton Berkheij en vervult deze functie met heel plezier en passie, en de laatste jaren zelfs fulltime.

Verder heeft Willem tijd en energie gestoken in de redactie (en het bezorgen) van het clubblad, jeugdtrainer, elftalbegeleider 1e elftal, voorzitter nieuwbouw kleedkamers en deelnemer projectgroep nieuwbouw combigebouw (tribune/kleedkamers/business club en huisvesting tafeltennisvereniging) begroet .

Tijdens zijn voorzitterschap beleefde Willem het grote, sportieve succes met het behalen van de 4e ster (algeheel landskampioen). Zoals iedereen kon hij toen niet vermoeden wat een zwaar en hectisch seizoen daarop ging volgen.... Na vele gesprekken en discussies over de sportieve prestaties, de rol van de hoofdtrainer en de samenwerking met de Stichting Topvoetbal Katwijk trok Willem het boetekleed aan en zag geen perspectief om nog langer als voorzitter aan te blijven.

Willem heeft nog bijzondere herinneringen aan de heerlijke jaren als selectievoetballer en de sportieve hoogtepunten met als persoonlijke uitschieter de wedstrijden in de A1 regionalen met wedstrijden tegen Feyenoord, Sparta en ADO Den Haag. Als voorzitter blijft de 4e ster een unieke ervaring met de uitnodiging om toe te treden tot de Jupiler League als een ongekende bestuurservaring.

Parlevliet & Van der Plas blijven vv Katwijk trouw

DE HOOFDSPONSOR WIL VERLOREN TERREIN TERUGWINNEN

Diek Parlevliet werd 'toevallig' lid van de vv Katwijk 'omdat zijn vriendjes er voetbalden.' Nee, een groot talent was 'ie niet. Trouwens, hij moest al snel 'aan het werk'. Diek Parlevliet is hoe dan ook een voetballiefhebber en is, als het werk de hele wereld het toelaat, op het complex bij een thuiswedstrijd te vinden.

Het bedrijf is hoofdsponsor bij vv Katwijk en Quick Boys en bordsponsor bij het naar de hoofdklasse gepromoveerde FC Rijnvogels. Het voetbal speelt een belangrijke rol binnen de rederij. Parlevliet & Van der Plas loste in 2011 KBM als sponsor van de vv Katwijk. De combinatie bleek goud waard, want in 2013 volgde het algeheel landskampioenschap. Of het een rol heeft gespeeld valt nooit te achterhalen, maar voor tweede wedstrijd om het landskampioenschap in Groesbeek tegen Achilles probeerde Parlevliet de ploeg op scherp te krijgen. De eerste wedstrijd was in 0-0 geëindigd en eerlijk gezegd werd Katwijk in deze wedstrijd bij vlagen weggespeeld.

Diek besprak een plannetje samen met zijn compagnon Jan van der Plas, supporter van Quick Boys. Parlevliet belde in het vooruitzicht voor de aftrap door aan hoofdtrainer

Cees Bruinink. Het plan van de Katwijkse ondernemers: bij winst krijgen spelers en staf een vierdaagse vakantie op het Spaanse feesteland Ibiza cadeau. Inclusief zakgeld. Binnen een half uur staat Katwijk met 0-3 voor. De ploeg verovert mede dankzij die bliksemstart voor het eerst sinds 2000 de landstitel voor amateurs, de vierde in de clubgeschiedenis. “Je komt niet vaak in de positie om de beste amateurclub van het land te worden”, legt Parlevliet uit.

“Het moest die dag allemaal gebeuren.” Dat reisje vormde een aardige stimulans, kijkt Parlevliet terug. De trainer maakte gebruik van die mogelijkheid en zette het team op scherp. Parlevliet was ‘apetrots’. “Die algehele amateurtitel is de ultieme bekroning van jarenlang doelgericht werken.”

Het tripje is inmiddels achter de rug. Veel geluk heeft het niet gebracht, want in het seizoen na het grote succes kwakelde Katwijk van meet af aan. Het onmogelijke is inmiddels geschied in nota bene het jubileumjaar: Katwijk degradeerde na een fantastisch seizoen.

Voor Parlevliet is het simpel: uithuilen en opnieuw beginnen. “We gaan de boel professionaliseren. De scouting moet beter en de jeugdafdeling wordt verbeterd. We moeten zo snel mogelijk terug naar de Topklasse.” Dat gebeurt met de naam van zijn bedrijf Ouwehand. Want het zinkende schip verlaten, dat komt niet in hem op.

Artist impressions van de nieuwe tribune die in het komende seizoen gestalte moet krijgen.

CIJFER5 +FEIT3N

EINDSTANDEN

vanaf seizoen 1939/1940

Seizoen	klasse	Rang	Wd	W	G	V	Pnt	V	T	Min	Trainer	Complex	Topscoer	Doelpunten competitie	Voorzitter
2013/2014	TOP	14	30	8	6	16	30	52	- 69		Cees Bruinink	De Krom	Donny van Ooijen	11	Willem Guyt
Degradatie naar de Hoofdklasse															
2012/2013	TOP	1	30	17	5	8	56	77	- 47		Cees Bruinink	De Krom	Jeffrey Jongeneelen	19	Willem Guyt
Algeheel kampioen topklasse															
2011/2012	TOP	3	30	15	10	5	55	78	- 41		Cees Bruinink	De Krom	Donny van Ooijen	16	Willem Guyt
2010/2011	TOP	4	30	14	7	9	49	47	- 38		Cees Bruinink	De Krom	Donny van Ooijen	9	Willem Guyt
2009/2010	HA	5	26	11	6	9	39	45	- 43		Cees Bruinink	De Krom	Elroy Lammers	8	Willem Guyt
Promotie topklasse															
2008/2009	HA	7	26	12	5	9	41	39	- 33		Cees Bruinink	De Krom	Arie Jonker	12	Ton Berkheij
2007/2008	HA	6	26	9	8	9	34	35	- 38	-1	Piet van Duyn/Hans van Leeuwen	De Krom	Arie Jonker	7	Ton Berkheij
2006/2007	HA	7	26	11	4	11	37	45	- 43		Hennie Lee	De Krom	Sander Molenaar	7	Ton Berkheij
2005/2006	HA	4	26	11	8	7	41	47	- 35		Richard Grootsholten	De Krom	Sander Molenaar	13	Jaap van der Bent
2004/2005	HB	11	26	8	7	11	31	39	- 46		Freek Rienks & Nico van der Salm/ John Eelman/Richard Grootsholten	De Krom	Sander Molenaar	13	Jaap van der Bent
2003/2004	HA	9	26	9	5	12	32	48	- 59		John Eelman/Freek Rienks	De Krom	Sander Molenaar	16	Jaap van der Bent
2002/2003	HA	5	26	10	9	7	39	34	- 26		Alfons Groenendijk/John Eelman	De Krom	Chris de Bie	7	Jaap van der Bent
2001/2002	HA	12	26	7	9	10	30	27	- 34		Afons Groenendijk	De Krom	Jean-Paul Verkade	5	Jaap van der Bent
p/d wedstrijd tegen ONS Sneek (4-1)															

Seizoen	klasse	Rang	Wd	W	G	V	Pnt	V	T	Min	Trainer	Complex	Topscorer	Doelpunten competitie	Voorzitter
2000/2001	HA	4	26	12	8	6	44	44	-	34	Lourens Mouter	De Krom	Karim Hajji	8	Jaap van der Bent
1999/2000	HA	1	26	13	8	5	47	43	-	22	Wim van Zwam	De Krom	Barry Dubbeldeman	13	Jaap van der Bent
Algeheel landskampioen															
1998/1999	HA	9	26	9	8	9	35	40	-	31	Bob Kootwijk/ Piet van Duyn & Kees van Duyvenbode	De Krom	Peter van Duyn	10	Jaap van der Bent
1997/1998	HA	2	26	16	4	6	52	68	-	35	Bob Kootwijk	De Krom	Hans Zwaan	21	Jaap van der Bent
1996/1997	HA	5	26	11	9	6	42	48	-	48	Bob Kootwijk	De Krom	Hans Zwaan	12	Gerrit de Best
1995/1996	1A	3	26	16	4	6	52	65	-	37	Kees Guyt & Arie Lagendijk (tech.coördinator)	De Krom	Hans Zwaan	25	Gerrit de Best
1994/1995	1A	1	26	19	7	0	45	80	-	31	Kees Guyt & Arie Lagendijk (tech.co.)	De Krom	Hans Zwaan	23	Gerrit de Best
Kampioen Hoofdklasse A															
1993/1994	1A	1	26	19	4	3	42	67	-	24	Kees Guyt & Arie Lagendijk (tech.co.)	De Krom	Hans Zwaan	18	Gerrit de Best
Algeheel landskampioen															
1992/1993	1A	1	26	19	4	3	42	62	-	27	Arie Lagendijk	De Krom	Hans Zwaan	17	Gerrit de Best
Algeheel landskampioen															
1991/1992	1A	2	26	13	9	4	35	52	-	18	Arie Lagendijk	De Krom	Marco van der Plas	12	Gerrit de Best
1990/1991	1A	2	26	12	11	5	35	41	-	22	Arie Lagendijk	De Krom	Kees Krayenoord	8	Gerrit de Best
1989/1990	1B	7	26	7	13	6	27	38	-	41	Arie Lagendijk	De Krom	Piet van Duyn	10	Gerrit de Best
1988/1989	2B	1	22	15	3	4	33	47	-	24	Arie Lagendijk	De Krom	Marco van der Plas	11	Gerrit de Best
Kampioen 2e klasse, promotie naar de 1e klasse															
1987/1988	3A	1	22	16	4	2	36	53	-	29	Peter Ciere	De Krom	Kees Krayenoord	14	Gerrit de Best
Kampioen 3e klasse, promotie naar de 2e klasse															
1986/1987	3A	3	22	12	2	8	26	41	-	29	Peter Ciere	De Krom	Jaap Guyt	13	Jaap van Duijvenbode
1985/1986	3A	5	22	8	6	8	22	46	-	42	Peter Ciere	De Krom	Amerik van Duivenvoorde	12	Jaap van Duijvenbode
1984/1985	3A	2	22	8	9	5	25	36	-	28	Peter Ciere	Helmburgweg	Wim Guyt II	9	Jaap van Duijvenbode
1983/1984	3A	3	22	9	5	8	23	32	-	29	John Huguenin	Helmburgweg	Amerik van Duivenvoorde	10	Jaap van Duijvenbode
1982/1983	3A	6	22	6	12	4	24	36	-	30	John Huguenin	Helmburgweg	Jan van Duyn	7	Jaap van Duijvenbode
1981/1982	3A	4	22	5	14	3	24	28	-	26	John Huguenin	Helmburgweg	Gidie van der Bent	8	Jaap van Duijvenbode
1980/1981	3A	4	22	9	5	8	23	26	-	20	John Huguenin	Helmburgweg	Arnold Boers	8	Jaap van Duijvenbode
1979/1980	3B	5	22	8	7	7	23	24	-	24	Frans van der Zeeuw	Helmburgweg	Wim Guyt I	6	Jaap van Duijvenbode
1978/1979	2B	13	24	5	7	12	17	21	-	45	Frans van der Zeeuw	Helmburgweg	Arnold Boers	6	Jaap van Duijvenbode
Degradatie naar de 3e Klasse															
1977/1978	2B	5	26	12	5	9	29	41	-	30	Frans van der Zeeuw	Helmburgweg	Freek Rienks	11	Leen van Duyn
1976/1977	2B	2	24	11	7	6	29	35	-	22	Hans Verkuylen	Helmburgweg	Freek Rienks	6	Leen van Duyn
1975/1976	2A	3	22	10	7	5	27	24	-	17	Hans Verkuylen	Helmburgweg	Arnold Boers	7	Leen van Duyn
1974/1975	3A	1	20	12	6	2	30	35	-	13	Hans Verkuylen	Helmburgweg	Freek Rienks	10	Leen van Duyn
Kampioen 3e klasse, promotie naar de 2e klasse															
1973/1974	4A	1	22	16	5	1	37	39	-	7	Hans Verkuylen	Helmburgweg	Freek Rienks	7	Leen van Duyn
Kampioen 4e klasse, promotie naar de 3e klasse															

Seizoen	klasse	Rang	Wd	W	G	V	Pnt	V	T	Min	Trainer	Complex	Topscorer	Doelpunten competitie	Voorzitter
1972/1973	4A	2	22	10	7	5	27	30	-	17	Hans Verkuylen	Helmburgweg	Huig Schaap	6	Leen van Duyn
1971/1972	4B	4	22	10	5	7	25	31	-	23	Harry van der Horst	Helmburgweg	Wim van Beelen	6	Leen van Duyn
1970/1971	4B	2	22	11	7	4	29	42	-	21	Harry van der Horst	Helmburgweg	Arie van Beelen	7	Leen van Duyn
1969/1970	4B	7	20	5	7	8	19	29	-	35	Harry van der Horst	Helmburgweg	Cees Guyt	6	Leen van Duyn
1968/1969	4B	3	20	9	7	4	25	31	-	20	Hans Verkuylen	Helmburgweg	Jan Vooyo	12	Leen van Duyn
1967/1968	4B	3	24	14	5	5	33	52	-	26	Hans Verkuylen	Helmburgweg	Cees Rimmelzwaal	7	Leen van Duyn
1966/1967	4B	3	16	8	5	3	21	35	-	22	Joop de Wolf	Helmburgweg	Arie Geyteman	13	Leen van Duyn
1965/1966	4A	2	18	12	4	2	28	59	-	24	Joop de Wolf	Helmburgweg	Jan Hasenoot	22	Leen van Duyn
1964/1965	4B	4	18	9	3	6	21	41	-	28	Joop de Wolf	Piet Heinlaan	Jan Vooyo	12	Leen van Duyn
1963/1964	4C	4	18	8	3	7	19	38	-	29	Joop de Wolf	Piet Heinlaan	Jan Hasenoot	13	Leen van Duyn
1962/1963	4A	5	20	10	3	7	23	45	-	34	Jan de Leeuw	Piet Heinlaan	Andries van Duyvenbode	14	Leen van Duyn
1961/1962	4A	9	18	5	1	12	11	23	-	38	Jan de Leeuw	Piet Heinlaan	Theo van Rooijen	6	Leen van Duyn
1960/1961	4A	6	18	7	3	8	17	33	-	31	Jan de Leeuw	Piet Heinlaan	Gerard Spiering	11	Leen van Duyn
1959/1960	4A	10	20	6	2	12	14	36	-	49	Jan de Leeuw	Piet Heinlaan	Gerard Spiering	13	Leen van Duyn
1958/1959	4A	8	20	6	4	10	16	48	-	51		Piet Heinlaan	Gerard Spiering	16	Leen van Duyn
1957/1958	4B	9	20	4	3	13	11	23	-	50		Piet Heinlaan	Hans Verloop/Nic. Herbert	5	Leen van Duyn
1956/1957	4A	9	18	4	4	10	12	28	-	49		Piet Heinlaan	Gerard Spiering	8	Dirk Goedhart
1955/1956	4A	5	22	8	5	9	21	65	-	61		Nieuwe Duinweg	Gerard Spiering	13	Dirk Goedhart
1954/1955	1e klasse LVB 1	15	13	0	2	26	47	-	10			Nieuwe Duinweg	Hans Verloop/Bas van Delft	9	Dirk Goedhart
winnaar promotieduels															
1953/1954	1e klasse LVB	4	16	6	5	5	17	47	-	31		Nieuwe Duinweg	Hans Verloop	8	Dirk Goedhart
1952/1953	1e klasse LVB	2	14	8	1	5	17	29	-	23		Nieuwe Duinweg	Hans Verloop	4	Dirk Goedhart
1951/1952	1e klasse LVB	5	18	9	4	5	22	39	-	10		Nieuwe Duinweg	Kees Haasnoot	16	Dirk Goedhart
1950/1951	4A	10	18	4	2	12	10	25	-	59		Nieuwe Duinweg	Meyvogel	5	Dirk Goedhart
Degradatie															
1949/1950	4A	8	16	3	1	12	7	17	-	49		Nieuwe Duinweg			Barend Mulder
1948/1949	4A	9	16	1	3	12	3	13	-	43	-2	Nieuwe Duinweg			Barend Mulder
1947/1948	4A	4	18	8	3	7	19	37	-	36		Nieuwe Duinweg			Dirk Goedhart
1946/1947	4A	4	14	5	4	5	14	32	-	37		Nieuwe Duinweg			Dirk Goedhart
1945/1946	1e klasse LVB 2	12	8	1	3	17	58	-	28			Nieuwe Duinweg			Tieleman
Promotie 4e klasse KNVB															
1944/1945	geen competitie														Tieleman
1943/1944	1e klasse LVB	4	14				11				Als A.S.V.				Tieleman
1942/1943	2e klasse LVB	2	8	6	0	2	12	?	-	?	Als A.S.V.				Tieleman
1941/1942	2e klasse LVB	1	12	8	1	3	17	52	-	28	Als A.S.V.				Tieleman
1940/1941	3e klasse LVB	3	14	10	0	4	20	65	-	33	Als A.S.V.				Tieleman
1939/1940	niet bekend										Als A.S.V.				Tieleman
17-2-1939	opgericht als A.S.V.														

